Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Sáng 26-12 cuộc «xuống đường» của anh em công nhân xe buýt bị ngăn chặn tại trụ sở (XEM TIN TRANG 2)

30-12: VỤ 3 DÂN BIỂU BỊ TỐ RA KHOÁNG ĐẠI HẠ VIỆN

SỐ 221 — 8 TRANG 12Đ. — THỨ BẢY 27-12-1969

CHÂN PHƯƠNG

TO QUOC * TU DO * TIEN BO

Chủ Nhiệm VÕ-BÌNH-SƠN — Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BÔNG — Tổng Thư Ký Tòa Soạn PHI VÂN — Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan đình Phùng Sg Hộp thơ: 2142 - ĐT: 23. 7

THẾ GIỚI HÔM NAY

★ **LỄ GIÁNG SINH CỦA CHÚA CỨU THẾ** năm 1969 đã đem lại 2 cuộc hưu chiến cho VN và Trung Đông. Đêm Giáng sinh ở 2 nơi này đã được vinh dự đáng được gọi là một đêm hòa bình cho người trần thế. Nhưng ngay sau khi thôi bạo lực chiến chấm dứt, cuộc sung đột ở VN và Trung Đông lại tập tức trở lại mức cũ, dập tắt thêm một lần nữa mầm hy vọng hòa chiến Giáng Sinh có thể được kéo dài thành ngưng bắn. Riêng ở Biafra, thì các trận đánh giữa liên quân Nigeria và quân ly khai Biafra vẫn tiếp diễn dữ dội.

★ **ĐỨC THÁNH CHA PHAO LÔ ĐỆ LỤC** trong thông điệp Giáng sinh năm nay đã thay mặt Thiên Chúa cầu chúc cho sự tái lập hòa bình trên thế giới, cách riêng ở Nigeria, VN và Trung Đông. Đối với VN, Đức Thánh Cha đã cầu mong cho các cuộc hưu chiến giữa hai có thể kéo dài thành đình chiến. Nhưng lời cầu mong của Đức Thánh Cha lần nầy đã không được cả Chiến liên hoài người chấp thuận và ở VN chiến tranh đã trở lại ngay sau khi VNCH tuyên bố hết giờ hưu chiến: 18 giờ ngày Giáng Sinh 25-12-1969.

★ **HỘI NGHỊ THƯỢNG ĐỈNH CÁC QUỐC GIA Á RẬP TẠI RABAT** đã kết thúc, với những kết quả mà TT Ai Cập Nasser gọi là giới hạn. Điều đó có nghĩa là khối Á Rập sẽ tiếp tục đường lối hiện tại, tiếp tục gia tăng chiến tranh tiêu hao, ủng hộ mạnh mẽ hơn du kích quân Palestine, và cuối cùng tình trạng nầy có thể đẩy Do Thái đến một cuộc tổng phản công mới để phá tan sự đoàn kết bắp bênh của khối Á rập. Hình như để cảnh cáo và ngăn chặn các mưu toan mới của khối Á rập, Do Thái đã mở một cuộc không kích dữ dội nhất đọc biên giới 46 cây số giữa Do thái và Ai cập.

★ **PTT MỸ PIRO AGNEW** tuyên bố ông rất muốn ghé thăm VN nhưng khi làm theo ý muốn ấy còn thì giờ của chuyến công du Á Châu của ông đều bị chiếm hết và không có thì giờ nào dành cho việc viếng thăm VN.

Trong Cộng đồ với vàng đã kích chuyến công du của PTT Mỹ và tố cáo chuyến đó nầy chỉ có mục đích chuẩn bị chiến tranh chống Trung Cộng.

Đức G. Hoàng mong ước

Cuộc hưu chiến ở V.N. kéo dài

TÒA THÁNH VATICAN 25-12 (AFP). — Trong thông điệp Giáng Sinh, Đức Giáo Hoàng đã mong hòa bình vãn hồi trên thế giới, nhất là tại ba vùng Nigeria, Việt Nam và Trung Đông.

Riêng về Việt Nam, Đức Giáo Hoàng đã nghị cuộc hưu chiến trong những ngày nầy có thể kéo dài đến khi hòa giải.

Mặt khác Đức Giáo Hoàng thể trích những ai muốn tái lập thuyết nhân bản mà không có Chúa Cứu Sự.

Đức Giáo Hoàng đọc thông điệp Giáng Sinh trước lối 30 000 người trước khi ban phép lành cho thành phố và Thế Giới.

THEO 1 ĐÀI PHÁT THANH BÍ MẬT Ở TRUNG CỘNG

GIANG THANH vợ Mao-Tr-Đông BỊ ÁM SÁT HỤT ĐANG NẰM BỆNH VIỆN!

HƯƠNG CẢNG 26-12 (AP) Một đài phát thanh bí mật thuộc Mao Trạch Đông tại tỉnh Giang Đông đã loan tin vợ của Mao là Giang Thanh đã bị một người nữ bắn hồi đầu tháng nầy tại Bắc Kinh.

Các thủy thủ đã lại giữa đường Hương Cảng Thượng Hải đã nghe được Đài kia và đã thuật lại hôm đầu Sau.

Các thủy thủ nói rằng Đài nầy tự xưng là «Đài tiếng Nói Cứu Quốc và Cứu Dân» đã phát thanh Chống Mao, Lâm Bưu từ hơn một năm nay.

Đài nầy nói là Giang-Thanh hiện đang nằm điều trị tại một bệnh viện, không rõ thương tích ra sao.

Sau khi Giang Thanh bị ám sát bại Mao trạch Đông đã ra lịch giới nghiêm tại vùng nầy.

Thủ tướng Sato: Nhựt cố gắng tiếp xúc với T.C.

ĐÔNG KINH 25.12 (AFP) — Hôm thứ Năm, Thủ tướng Nhựt Eisaku Sato nói: «Tôi sẽ cố gắng tiếp xúc với T.C. qua sự trung gian của các phái bộ ngoại giao ở ngoại quốc mỗi lần có cơ hội. Tôi ghi nhận là Trung Cộng trở nên thêm thân thiện với Nhật Bản».

Thủ Tướng Eisaku Sato tuyên bố như trên tại cuộc họp báo ở Hanhan Tân trong khuôn khổ vận động tuyển cử.

Ông nói tiếp: Tất nhiên Nhựt không giữ chánh sách thù nghịch Trung Cộng nhưng chúng tôi không thể đưng hòa về quyền tái cách với cuộc tiếp xúc kinh tế với cuộc tiếp xúc chánh trị.

BÁO ĐỒNG «SÔ» Ở... HẠ VIỆN:

«Biểu tình lớn ở Saigon có thể kéo tới Hạ Viện»

chỉ là tin con vịt cỏ, anh em công nhân xe buýt «mây» mà kéo tới Hạ Viện cho bị... đùi cui!

SAIGON 27-12.— Sáng thứ sáu 26-12, Hạ Viện lại một phen bao động khi có tin «Saigon đang có biểu tình lớn và đoàn biểu tình có thể kéo tới trụ sở H.V». Thế là Văn phòng H.V lập tức điện thoại cho Nha Cảnh Sát Đô Thành yêu cầu «hãy ngăn ngừa».

Liền đó, nhiều xe cảnh sát đã chiến được chở tới đó xuống đường tanh phòng trước cổng Hạ Viện. Những vòng rào kẽm gai chống chỉ được kéo bao bọc giữa vòng phía trước cổng, trường chúng I con chuột cũng khó chui qua! Bên trong, các dân biểu tranh thủ họp để thảo luận

★ XUÂN MAI ★

về Tòa án Mặt trận đến 11g30. Văn phòng H.V. vẫn không có đoàn biểu tình lớn» và khi hỏi rõ — ai biết đó là cuộc biểu tình của công nhân ở ở buýt đòi Công quản hoàng đồng trả lại đồ anh em có việc làm? (Xem tin trang 2). Tuy vậy, biện pháp bảo vệ trụ sở H.V. vẫn cho được duy trì và xem chừng Cảnh sát đã phải đóng gót ở đây nhiều ngày nữa, cho đến khi xong Tân Ngọc Châu, Hoàng Đức Nhã, Phạm Thế Trúc ngã ngũ.

Hai Dân biểu Ngô công Đức và Trần công Ngọc họp bào bính vực 3 dân biểu Châu — Hồ — Trúc

Ô. TRẦN-NGỌC-CHÂU ĐÃ ĐƯỢC T.T. THIỆU GẮNG HUY CHƯƠNG ĐỆ I ĐẲNG VÀ BẢO QUỐC HUÂN CHƯƠNG, NAY BỊ «THÍ» NHƯ 1 CON CỜ!

● **DB Phạm-T-Trúc là người QG có tinh thần đối lập!**

SAIGON 27-12.— Dân biểu Ngô công Đức Chủ tịch Ủy ban Thông tin Chiến hãi H.V. và dân biểu Trần công Quốc sáng qua đã mở cuộc họp báo thu hẹp tại phòng khách dân biểu để bày tỏ lập trường của các ông về vụ Hành pháp tố cáo 3 dân biểu Trần ngọc Châu, Hồ-Hữu Phạm th. Trúc là C.S.

Dân biểu Ngô Công Đức cho rằng theo sự hiểu biết của ông thì

Trong khi 3 Đại diện của 152 bà vợ tù binh Mỹ được phái đoàn BV tiếp tại Ba Lê thì...

PHI CƠ CHỞ QUÀ GIÁNG SINH

CỦA ÔNG PEROT NẰM Ì Ở VAN-TƯỜNG

chờ được phép bay tới Hà-Nội nhưng B.V. tiếp tục bác bỏ...

PHÓ TỔNG THỐNG NGUYỄN CAO KỲ TUYÊN BỐ:

Chánh sách Mỹ tại V.N. ĐÃ SAI LẦM TRONG QUÁ KHỨ

KHI DỒN QUÂN LỰC THẬT NHIỀU VÀ BÁO RẰNG ĐỂ CHIẾN THẮNG CỘNG SẢN!

ĐÀ NẴNG. — (TV) 26/12 Phó Tổng Thống Nguyễn cao Kỳ nói rằng chánh sách quân sự của Hoa kỳ tại Việt Nam đã sai lầm trong quá khứ với chủ trương dồ dồn quân lực để giải quyết chiến tranh du kích.

Nói chuyện với các sĩ quan thuộc Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn I chiều 24-12 tại Đà Nẵng, Phó Tổng Thống giải thích rằng trước đây, Người Mỹ đã quan niệm rằng với một quân số đông đảo họ có thể chiến thắng được Cộng sản.

PTT cũng cho biết, lời cho là Chủ Tịch Ủy Ban Hành Pháp Trung Ương ông đã nhiều lần kêu gọi Hoa Kỳ phải can đảm chấp nhận sự sai lầm của chánh sách nầy trên. Ông nói, thay vào đó, người Mỹ phải thực tâu giúp đỡ về vũ khí và tài chánh để tối tân hóa và bình biện bảo quản lực VNCH.

Phó TT cũng tiết lộ rằng, chính Bộ Trưởng Quốc Phòng Hoa Kỳ Melvin Laird cũng đồng ý quan điểm trên đây của ông.

Mặt khác, Phó Tổng Thống Kỳ cũng cho rằng chánh sách của Mỹ hiện tại về VN có thể tóm lược trong bốn điểm sau:

1) Không hy vọng cuộc hội đàm Ba Lê có thể mau chóng tái lập hòa bình tại VN.

2) Hoa Kỳ đầu đầu rất quan về nước để quân lực VNCH gánh thêm trọng trách.

XEM TIẾP B TRANG 7

TRONG THỜI GIAN HƯU CHIẾN G. S. CỘNG QUÂN VI PHẠM TẤT CẢ 111 VỤ

SAIGON 26-12.— Trong thời gian hưu chiến chấm dứt lễ Giáng sinh Cộng quân đã mở 111 hoạt động trong số có 58 vụ tăng phá nhằm vào các lực lượng đồng minh, gây thiệt hại nhẹ.

Theo tin quân sự Hoa Kỳ cũng trong thời gian trên tên thất của Cộng quân được ghi nhận gồm 100 tử thương 11 bị bắt cùng 30 vũ khí cá nhân bị tịch thu.

Các hoạt động đáng kể được ghi nhận tại Thừa Thiên, Bình Định, Đắc lắc, Tây Ninh và Phước Long.

Theo tin quân sự Việt Nam, trong số 53 hoạt động do địch cầu động được ghi nhận có 21 vụ xảy là đáng kể và trong số nầy có 21 vụ đã gây cho phía Việt Nam Cộng Hòa 12 tử thương 25 bị thương và hai mất tích. Về phía địch có 15 chết, một bị bắt 13 vũ cá nhân bị tịch thu.

★ **TUY NHIÊN, NHÀ TRIỆU PHÚ PEROT VẪN CÒN HY VỌNG HÀ-NỘI RỒI CŨNG SẼ ƯNG THUẬN CHO ÔNG TỚI THÙ ĐÔ MIỀN BẮC.**

BA LÊ 26-12.— Phái đoàn BV tại Balê đã tiếp phái đoàn gồm 3 phụ nữ Đại diện cho 152 bà vợ và con cùng thân nhân của một số tù binh Hoakỳ bị giam giữ tại BV đã cùng đến Thủ Đô Pháp vào sáng 24-12.

Đoàn người nầy đã được đưa tới Balê trên một chuyến phi cơ do ông Ross Pérot, Chủ tịch Hội «Người Mỹ hãy đoàn kết» tổ chức và đã thu mọi chi phí.

Tả chức, «Người Mỹ hãy đoàn kết» từ lâu nay ủng hộ chánh sách của T.T. Nixon về V.N.

Cảnh Sát Pháp can thiệp...

Sáng 24-12, số thân nhân tù binh Mỹ, sau khi sơi phi trường Orly, liền được đưa đến trước trụ sở Phái đoàn BV tại vùng Chossy Le-roi thuộc ngoại ô Balê.

Nhưng Cảnh sát Pháp đã đến nơi yêu cầu đám đông hãy lánh xa trụ sở Phái đoàn BV sau khi cho biết là phái đoàn BV, thân thuộc tiếp một phái đoàn gồm 3 đại diện cho số người nầy.

Tại Trụ sở của Phái đoàn BV, một vài đại diện của phái đoàn đã tiếp 3 Đại biểu của thân nhân nhân tù binh hưu 1 tiếng đồng hồ và họ đã nhận một danh sách những quân nhân Mỹ bị mất tích hay bị bắt làm tù binh tại BV trong mấy năm qua.

BV hứa sẽ thông báo tin tức các tù binh

Phái đoàn Đại biểu thân nhân tù binh sau đó đã cho báo chí biết: «Các đại diện BV đã hứa chuyển danh sách nầy về Hà Nội và các đại diện phái đoàn BV cũng hứa là, vào đúng lúc, tất cả các bà vợ sẽ được cho biết tin tức về chồng của họ. Tuy nhiên, một đại diện Phái đoàn BV tiếp theo đó đã tuyên bố với báo chí rằng là Chính phủ Nixon đã lợi dụng tình cảm của các thân nhân tù binh để mong làm khuất lấp «những hành động sai lược» của Hoa Kỳ và «những vội ác chiến tranh» tại VN.

Trước đó, Xoan Thủy đã lên án việc đưa sang Ba Lê cùng một lúc 150 thân tù nhân tù binh là một «hành động khiêu khích».

XEM TIẾP D TRANG 7

T. Viện tiếp tục điều tra vụ biểu tình đập phá H. V.

Đại tá Tổng Giám Đốc C.S.Q.G. cho biết hôm đó đi vắng

● **ĐẠI TÁ ĐỖ TRƯỜNG THÌ CÒN ĐANG ĐIỀU TRA.**

SAIGON 26-12 (UVP) — Sau sáng nói phiên họp của Thượng viện về vụ Ngân sách (xem trang 2) ủy ban đặc biệt của Thượng viện do bà Nguyễn phước Đại làm chủ tịch đã điều tra vụ «xâm nhập Hạ viện» cũng đã nhóm họp sáng nay để nghe một phái đoàn Hành pháp gồm các ông Bộ trưởng đặc trách Nội vụ Quốc hội Cao-Văn Thông Đại tá Tổng giám Đốc CSQG Trần văn Hai và Đại Tá Đô Trường Đỗ kiến Nhiều trình bày về vụ biểu tình chống cộng của đám chúng hôm 20-12 đó.

Trong cuộc điều trần nầy, ông Cao-v Tương cho biết hôm đó ông đã đi vắng và ông Hà văn cũng với ông Tổng Trưởng Tài chánh, và theo lời ông, vệ phương diện đại diện cho chánh quyền, chánh phủ ông bộ mọi cuộc chống Cộng của dân chúng.

Ông qui trách nhiệm về vụ xâm nhập Hạ viện về Chi an ninh Hạ viện.

Đại tá Trần văn Hai thì nói rằng hôm đó ông đang đi thăm một trại giam ở quận I nên không hay kịp. Trong khi đó Đại tá Đô trường Đỗ kiến Nhiều thì biết Tân Đại Chính hiện đang cho điều tra vụ nầy.

ĐỌC TRANG 3 Trang Chánh Trị và sưu khảo

30-12 TỚI ĐÂY

Vụ 3 Dân biểu sẽ ra khoáng đại H.V.

Đáng qua «Ủy ban đặc biệt điều tra vụ 3 dân biểu» đã hoàn tất xong và đã đề nghị cho phép thành lập UB phải đưa ra trước phiên họp khoáng đại ngày 30-12 vừa đây, kể cho biết rõ lần là 3 ngày.

Các ký giả tiên đoán phiên họp ngày 30-12 sẽ hết sức sôi nổi vì cho tới giờ phút nầy, thái độ của 3 dân biểu và với 3 dân biểu không đồng khoát: phe chống thì nhiều, mà phe bênh vực cũng không phải là ít.

LẬP TRƯỜNG

Một biến chuyển đáng lưu ý

I — NGUYỄN VĂN BÔNG

Mấy ngày nay, giá vàng và Mỹ kim chợ đen đã tăng vọt từ 15 ngàn lên đến 17 ngàn đồng một lượng và giá Mỹ kim từ 280đ. tăng lối 350đ.

Biến chuyển đó rất đáng lưu ý vì nó có thể đưa đến nhiều hậu quả quan trọng trong nền Kinh tế, Tài chánh Việt Nam.

Nguyên do nào khiến cho giá vàng và Mỹ kim lên cao như vậy?

Trước khi trả lời thắc mắc trên, nên biết giá vàng trên thị trường quốc tế hiện nay đã suy giảm rõ rệt, sau các cơn sốt về tiền tệ tại các quốc gia Tây phương trong năm 1968 và đến giữa năm 1969. Từ giá chính thức là 35 Mỹ kim một ounce vàng con số nầy đã tăng vọt lên trên 45 Mỹ kim trong năm trước và đầu năm nay, để rồi mới đây lại giảm lần xuống còn 35, 20 hay 35, 50 Mỹ kim.

Thế mà trong quốc nội, giá vàng bỗng leo thang là nghĩa làm sao? Chúng ta không thể giải thích bằng nguyên nhân tăng giá từ ngoại quốc mà phải tìm những lý do khác.

Đa lý do có thể được viện dẫn:

Một là giới buôn lậu vàng từ Lào về Việt Nam đã cố tình tạo ra sự khan hiếm trong số cung để hưởng lợi.

Hai là có sự can thiệp về phía người Mỹ để làm áp lực, phá giá đồng bạc Việt Nam.

Ba là sự mất tin tưởng ở giá trị tiền tệ quốc gia.

Vì lẽ do thứ hai, không có bằng chứng gì rõ rệt mà chỉ cần cứ vào dư luận cho rằng lấu nay người Mỹ muốn Chánh Phủ Việt Nam Cộng Hòa năng hối xuất chánh thức lên để giảm bớt sự cách biệt giữa giá Mỹ Kim đen và giá Mỹ Kim chánh thức. Nhưng cho tới bây giờ, quan hệ giữa phái bộ tăng cường viện trợ kinh tế hối thăng sau và tăng thuế Kiểm ước hối cuối tháng 10 vừa qua để tránh phá giá tiền tệ công khai, người Mỹ dường như không tài lòng lắm. Chính vì vậy mới có giả thuyết cho rằng họ làm áp lực để tăng hối suất. Giả thuyết nầy căn cứ vào việc giá vàng trên thị trường quốc tế hạ thì bọn buôn lậu không đại gì mở chiến dịch đầu cơ vàng để cho giá vàng vọt lên cao, vì nếu làm như vậy chính quyền sẽ tung vàng ra bán hoặc mua thêm vàng trên thị trường quốc tế đang rẻ để cung ứng cho nhu cầu dân chúng làm hạ giá vàng, sự đầu cơ không lợi. Khi sự đầu cơ vàng ít tốt bên tay của người Mỹ. Nếu người Mỹ không cung cấp Mỹ Kim cho Chánh Phủ Việt Nam, làm sao Việt Nam có đủ ngoại tệ cần thiết để mua vàng và bán ra hầu ổn định giá vàng trong thời gian? Khi Chính Phủ chịu phá giá tiền tệ, Hoa Kỳ sẽ cung cấp Mỹ Kim nhiều hơn để mua vàng, chúng đó sự đầu cơ sẽ chấm dứt và giá vàng sẽ trở lại mức cũ. Hiện nay chưa có đủ yếu tố để xác định giả thuyết đó.

(Xem tiếp trang 2)

TT Thiệu không tin CS THƯƠNG THUYẾT NGHIÊM CHỈNH

HAMBURT — 26-12 (UPI).— Trong một cuộc phỏng vấn đăng cho một tờ báo Đức, Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu bảm thử nói rằng ông không tin Cộng Sản sẽ hội thương nghiêm chỉnh sau khi quân sĩ Hoa kỳ được thay thế ở Việt Nam.

Trong cuộc phỏng vấn nầy TT cho biết là mặc dầu BV đã bị tổn thất nặng nề nhưng họ thành thoảng vẫn còn khả năng mở các cuộc tấn công mới.

Tổng Thống nói: Nhưng ai tin tưởng là Cộng sản sẽ hội thương nghiêm chỉnh sau khi Hoa Kỳ giảm bớt quân số ở Việt Nam là những người khờ dại không hiểu Cộng sản là gì.

— Tôi không hy vọng là Cộng sản sẽ thực tế hơn khi Mỹ rút quân. Trái ngược, Cộng sản sẽ lợi dụng cơ hội, nhưng chúng tôi sẽ không mác bẫy họ.

Phản ứng của các Dân biểu và Nghị sĩ với tin đồn

CÓ 1 SỐ CHÁNH KHÁCH đang thành lập một «Ủy Ban» tiêu huỷ Đệ Nhị Cộng Hòa

● **Bất cứ những ai muốn phá vỡ chế độ này là muốn tiếp tay với đôi phương và ngoại bang!**

SAIGON 26-12-69 (MTY).— «Những người muốn xoá bỏ chế độ nầy, chắc rằng chế độ sẽ không tha thứ họ. Tuy thiên, muốn xóa bỏ nền Đệ II Cộng Hòa phải có những cuộc đảo chánh, nhưng những hành động đó chỉ gây chia rẽ trầm trọng và có lợi cho Cộng sản mà thôi. Những người gây «nhân», thế nào cũng gặt «quả» theo điều giản quả cho dân tộc lúc nầy là chuyện không nên làm».

Lời Dân Biểu Nguyễn Bá Lương, Chủ Tịch Hạ Viện trả lời «Cấp Tiến» về nguồn tin «một số chánh khách đang thành lập ủy ban để xóa bỏ chế độ hiện hữu» mà ông có hay biết và nghĩ thế nào?

Vẫn theo ông Chủ Tịch Hạ Viện thì «nếu sự không thực hiện được việc nầy sẽ không thực hiện được trên lộ trình của ông.

★ MAI THẾ YÊN ★

nhân những gì đi ngoài luật lệ hiện hành vì ông là người đã tuyên thệ bảo vệ Hiến Pháp.

Và sau đó, Chủ Tịch Hạ Viện cũng cho biết là ông không hay biết gì về nguồn tin trên.

Uỷ ban đã góp phần khá lớn...

Vẫn với nguồn tin trên, khi được phỏng vấn, Dân Biểu Phạm Duy Tuệ (khối Dân Tiến) Tổng Thư ký Hạ Viện cho rằng «lần đầu tiên ông được nghe nói, nhưng nếu sự việc có thật thì quả «ủy ban» nào đó đã góp phần khá lớn vào công việc

TIẾP THEO M TRANG 1

BẮT ĐẦU ĐI CÔNG DỤ 10 NƯỚC Á CHÂU

PHÓ TT MỸ AGNEW sẽ trao thông điệp riêng

CỦA TỔNG THỐNG NIXON CHO 10 VỊ NGUYÊN THỦ MÀ ÔNG ĐẾN VIẾNG

HOA THỊNH ĐỐN 26-12.— Phó Tổng thống Agnew sẽ trao thông điệp của Tổng thống Nixon cho 10 vị Nguyên thủ của 10 quốc gia mà ông sẽ thăm viếng trong chuyến công du Á Châu và Thái Bình Dương. TT Nixon đã tuyên bố với báo chí ngày 24-12 rằng PTT sẽ trao tận tay mỗi vị Quốc trưởng và Thủ tướng thông điệp của tôi gửi riêng cho họ. Người ta ông cũng nên sáng thảo luận những gần đề liên quan đến Hoa Kỳ và quốc gia họ, cả đến chủ thuyết của Tổng Thống nhằm khuyến khích những sáng kiến của người Á Châu.

Phó Tổng Thống Hoa Kỳ khởi hành từ ngày 26-12. Chuyến công du đài 59.000 cây số sẽ đưa ông tới Phi Luật Tân, Trung Hoa Quốc Gia, Thái Lan, Nepal, A Phú Hãn, Mã Lai, A Tân Gia Ba, Indonesia, Úc Đại Lợi, Tân Tây Lan và đảo Samoa. Ông dự trù trở về Hoa Thịnh Đốn vào ngày 20-1.

Trả lời một câu hỏi, Phó Tổng Thống Agnew tuyên bố ông rất muốn ghé thăm VNCH, nhưng ông không biết việc ghé thăm nầy có thể ghi thêm vào chương trình công du quá chật chế của ông không.

Có nhiều nguồn tin tức, đoán rằng Phó Tổng thống Agnew có thể sẽ thăm dự Tết dương lịch với các binh sĩ Hoa Kỳ tại VN, nhưng vì lý do an ninh người ta nghĩ rằng

BỨC TRANH VÂN CẦU

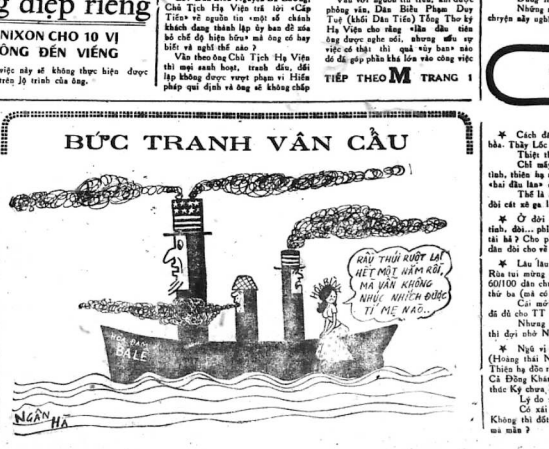

Thiên cơ bất khả lậu

★ của BẢY BỘP

ĐÚNG LÀ CHUYỆN ĐỘNG TRỜI...

Người Tây phương mỗi khi gặp cái gì rắc rối, mèo mèo, bực mình thường gọi đó là chuyện... ba Tàu (chinoiserie).

Cách đây, ông David Stone, Giám sát Vật lý Phái đoàn của trường Hàng hải miền Alaska bên Mỹ, không biết vì chưng gì lại nghĩ tên mãn lão mãn tinh toán một chuyện... ba Tàu nghe kinh không rụng rời sau đây:

Tính hồ đăng hiện nay đan số của TC là 750 triệu người, kể cả thường nước leo, lộ phô và xây lũ cổ. Tính trung bình, mỗi người cân nặng từ 45 tới 50 kilô. Nếu 750 triệu con người nầy đồng hề leo lên một cái sập cao độ hai thước và cứ trên đó đồng hề nhảy xuống đất một lượt thì có thể gây thành một trận động đất thật kinh khủng cho Trung Hoa lục địa.

Vì sao lại thế? Bởi vì Chủ Tịch Hạ Viện cũng cho biết là ông không hay biết gì về nguồn tin trên.

Đúng là sự nói cho ra... chuyện ba Tàu.

Những người An nam đang cho mơ Liên sô, qua Bắc Kinh nghe chuyện nầy nghĩ sao?

B.B

LAI RAI... KHÊU MÓC

★ THẦY RÙA phụ trách

★ Cách đây độ một tuần, nhà riêng ông Đô trưởng đặc biệt phái hà. Thầy Lốc Cốc... Chẳng xảy quê nói rằng gặp năm, tháng hạn.

Thiệt thầy bói tính như cứt.

Chỉ mấy tiếng sau, ông Đô trưởng cho phép thiên hạ mở tính phá tính, thiên hạ nhẩm tính trước kẻ tuổi cao phá thả hết, bao hại ông Chủ tịch «hai đầu lưu» đôi... nhào vô xe Bửu Hiệp chết phát cho rồi.

Thế là ông Đô trưởng lành đi, phe trên phe dưới sẽ vá tung bông đủ cát sẽ ga lông cho ông ta vô vườn.

★ Ở đời làm quan bực trung trung khó như vậy. Dân chỉ nếu tính, dòi... phỉ tính, hằng cho thì hằng được. Bộ phận dân chả muốn đạc tài hà? Cho phép... phỉ tính, mấy ông dân làm lịp ba ga thì bị đại diện dân đòi cho về vườn. Đúng là... ngỡ.

★ Lâu lâu được nghe NS André Đôn nói chuyện rất đúng. Thầy Rùa tưu mừng hay tin... ít gây bực 1.000 đồng. NS André đòi ít 60/100 dân chúng hồng theo chánh phủ. Hợ đúng giữa, theo Lực Lượng thứ ba (nả cố đóng góp là Lực lượng Tam tài).

Cái mới thật là đúng. Hồi đó, hồng đầy 40 phần trăm số phiếu đã đủ cho TT Thiệu ăn ngon ơ rồi.

Nhưng cho 60/100 đứng giữa có theo Lực lượng Tam tài hay không thì đợi nhờ Nguyễn thị Bình hồi giám ông De Gaulle cái đã.

★ Ngũ vị Chăng Năm trong Đảng Nhà Nước đã có Tiêu Đình Quý (Hoàng thái Ninh) tiên phuông xuất trận, rượt... «chó» đọn đường rồi. Thiên hạ đồn rằng trận tới sẽ là trận của Phó Nguyên soái Chưởng Cơ Anh Cả Đặng Khanh. Nhưng riêng có người quá «quyết» rằng đại lãnh tụ Hồ thúc Kỳ chưa làm gì hết vì... chưa mua được dầu.

Lý do:

Có xác đu thành bình hòa may mới lên đường, xuống đường được. Không thì đốt đuốc mà kiếm bằng ra ba ngọc hai cây, lấy người ta đau mà mần?

T.R.

Cấp tiến

TỔ QUỐC ★ TỰ DO ★ TIẾN BỘ

Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan-đình-PhùngSG Đ.T.23.275

● SỐ 221 ●

THÁNG MƯỜI MỘT (dã) — DÉCEMBRE (12)
Kiếu : Bính Tý — SAMEDI
Tiết : Đông Chí
19 — 27
Ngày Bính Tý — THỨ BẢY

KHẮC TUỔI : Canh Ngọ, Mậu Ngọ
Hành Thầy — Sao Đẩu — Trực Kiến
NÊN : Xô giàn trâu, lâm chuồng
CỬ : Mai táng, động thổ
Giờ: Kiết : Tý, Sửu, Thìn, Dậu
Trung : Dần

Sau ngày lễ Giáng Sinh

quân đội đồng minh tiếp tục các cuộc hành quân trên chiến trường VN

SAIGON 26-12 — Quân đồng minh đã lại tiếp tục các cuộc hành quân chiến đấu sau ngày lễ Giáng Sinh.

Các phóc đi bay B52 cũng lại xuất hiện trên chiến trường VN với giờ sau khi thả bom hàng chiến chấm dứt. 4 phi vụ đã được thực hiện sáng sớm ngày thứ sáu.

Tổn thất nhân mạng của Hoa Kỳ gần lên tới mức 40 ngàn

Tổn thất nhân mạng Hoa Kỳ trên chiến trường VN tuần qua đã bọ xuống mức thấp nhất, trong 3 tháng nay, nhưng tổng số tổn thất trong 9 năm tham chiến đã chỉ còn cách nữa 40 ngàn, chưa đầy 100 người.

Tổn thất phía VNCH, trong 32 tuần lễ tiếp, đã vượt quá tổn thất của Hoa Kỳ. Trong tuần qua, có 411 binh sĩ VNCH bị tử trường, 11 bơn tuần trước đó có 70 người.

Phe đồng minh cho biết trong tuần qua đã bắn hạ 2007 quân cộng sản.

Trái với cuộc biểu tình đi đập phá trụ sở Hạ Viện

ANH EM CÔNG NHÂN XE BUÝT VỪA MỚI ló đầu ra cửa « xuống đường » thì đã bị «dùi cui» và « kẻm gai » ngăn - chặn

★ NHỮNG CUỘC ĐẤU « VÔ MỒM » LÀ NGUYÊN NHÂN CỦA VỤ XÔ XÁT ĐÁNG TIẾC.

Nhờ cớ « mật phí » lương bổng của các « ông to » khỏi can điều chỉnh

THƯƠNG-VIỆN TRANH-LUẬN sôi nổi về « mật phí » của Phủ T.T. rốt cuộc « mật phí » 548 triệu 827 ngàn đồng chỉ bị cắt 50 triệu !

● LÊ VIỆT PHƯƠNG

SAIGON 26-12 (LVP).— Tiếp tục thảo luận về ngân sách quốc gia tài khóa 1970, Thượng viện trong phiên nhóm hôm sau đã thảo luận khá sôi nổi chung quanh ngân sách dành cho Phủ Tổng Thống.

Ngân sách của Phủ TT và cơ quan một tháng năm 1970 đã được Hạ viện chấp thuận trước đây là 548 triệu 827 ngàn đồng.

Đòi cắt hết 400 triệu mật phí

Trong phần thảo luận về ngân sách Phủ Tổng Thống, Nghị sĩ Hồng Sơn Đông đã lên tiếng đòi cắt hết 400 triệu đồng vì khoản «mật phí» dành cho Phủ này. NS Đông đưa dẫn chứng vụ Trần Nhựt Tân ngày xưa đã đem ám chỉ bão của mình đang mặc để đáo người dân nghèo bị lạnh giữa đêm khuya, và ông cho rằng «số thương dân như thế mà không bắt dân đóng góp quá nhiều để cho mình tiêu phí».

Nghị sĩ Đông còn cho rằng Hội phép đã đóng góp đến đã tại trợ một số đảng phái gây ít nhiều bất công đối với các đảng đối lập khác. Ông công cho rằng Hội phép đã đóng một phí đối với các đại diện dân cử gây cảnh xao trộn ở các nghị trường và hạ mất uy tín của các cơ quan lập pháp bạy dân cử.

Vấn đề ông thì vì có mật phí nên lơ ơ bỏng cấu nhơ viên chính phủ không cần điều chỉnh. Theo đó, trên giấy tờ thì quí vị Tổng Bộ Trưởng chỉ lãnh lương mỗi tháng 25 ngàn. Nhưng trên thực tế, một ông Tổng trưởng lãnh thêm mật phí mỗi tháng là 50 ngàn, 1 bộ trưởng 40 ngàn và Thứ trưởng 30 ngàn.

Mỹ phí là một phương tiện để chiến thắng Cộng Sản

Nghị sĩ Hoàng Kim Quy đã lên tiếng bắc bỏ những ý kiến mơ hồ, những lập luận không vững của NS Đông về việc «Hãnh phát đã dùng mật phí để tài trợ cho một số đảng phái».

N.sĩ Hoàng Kim Quy cũng phân bác lại lịch sử Vua Quang Trung đã phá quân Thanh để bảo vệng ngành tinh bao hết sức quan trọng trong mỗi cuộc chiến, nhất là trong cuộc chiến chống lại cộng sản xâm lược như hiện nay. Ông nêu câu hỏi, trong ngân sách quốc gia có khoản nào dự chi cho ngành tình báo hay không ?

XEM TIẾP 2 TRANG 7

Kém gầu, dùi, khiên đã sẵn sàng chờ đợi !

Ngay từ sáng hôm nay 26-12, người ta thấy một xe Cảnh Sát sắm sửa bạy chánh mặt của T.L.Đ.L.C và bên gốc đường Ng. Du Lê vào Đa-Kao có đó 1 xe cây chở bên gầu, dùi, khiên nằm im chờ đợi. Nhân viên chim nổi có vẻ rộn rịp. Đó là bộ mặt hèn ngoài của chế Kiếng. Cầu bên trong thì sao ?

Những khuôn mặt «nghiêm trọng» xuất hiện

Trong nhóm gầu phát cùng thăng đó, phía bên trong T.L.Đ người ta đã thấy ông Phó chủ tịch Nguyễn văn Trí đã vào tham khảo ý kiến với ông chủ tịch TLĐLC lần cuối. Cuộc thảo luận này đã kéo dài trên 10 giờ liền. Ông Trí đã ra về tới 10 giờ sáng. Ông Trí đã rời khỏi phòng họp với khuôn mặt «nghiêm trọng». Các công nhân chỉ cần nhận diện là biết ngay chuyện gì sẽ xảy ra. Liền đó, có cuộc họp của Toán Trưởng và Toán Phó để phân phối công việc.

Giờ hành động đã điểm, thì...

XEM TIẾP 0 TRANG 7

● của bbdpv LƯƠNG KHÊ ●

SAIGON 26-12 (LK) — «Hãy trả lại sự sống cho gần 600 gia đình công nhân xe buýt !»

— «Hãy trả ngân hết chuyện tôi đi !»

Đó là một trong những biểu ngữ đã được giăng ra của Nghiệp đoàn công nhân xe buýt đã biểu dương ý chí trước khi quyết định xuống đường được ban ra. Chúng tôi đã thăm sát cuộc chuẩn bị biểu tình sắp ngày tới những giờ phút đầu.

Sau đây là những ghi nhận nóng sốt nhất.

Kém gầu, dùi, khiên đã sẵn sàng chờ đợi !

Ngay từ sáng hôm nay 26-12, người ta thấy một xe Cảnh Sát sắm sửa bạy chánh mặt của T.L.Đ.L.C và bên gốc đường Ng. Du Lê vào Đa-Kao có đó 1 xe cây chở bên gầu, dùi, khiên nằm im chờ đợi. Nhân viên chim nổi có vẻ rộn rịp. Đó là bộ mặt hèn ngoài của chế Kiếng. Cầu bên trong thì sao ?

Những khuôn mặt «nghiêm trọng» xuất hiện

Trong nhóm gầu phát cùng thăng đó, phía bên trong T.L.Đ người ta đã thấy ông Phó chủ tịch Nguyễn văn Trí đã vào tham khảo ý kiến với ông chủ tịch TLĐLC lần cuối. Cuộc thảo luận này đã kéo dài trên 10 giờ liền. Ông Trí đã ra về tới 10 giờ sáng. Ông Trí đã rời khỏi phòng họp với khuôn mặt «nghiêm trọng». Các công nhân chỉ cần nhận diện là biết ngay chuyện gì sẽ xảy ra. Liền đó, có cuộc họp của Toán Trưởng và Toán Phó để phân phối công việc.

Giờ hành động đã điểm, thì...

XEM TIẾP 0 TRANG 7

LẮNG NGHE ... các giới

NGHE RÀNG : Vào rồi, mà chực trách đã lấy ví bằng mất xe trạm xăng trong đó thành bin xăng pha nhớt quá giá chính thức finập tc chết không chịu bán xăng cho khách hàng.

NGHE RÀNG : Lập vì bằng, kiểm thăng vì phạm như thế nầy thật đáng chấm vài điểm xem cho nhơn viên kiểm soát kinh tế. Nhưng kiểm chăng xuống, như vậy, hoặc phạt vạ thì sức mấy mà bọn gian thương sáng nhớt nầy sợ.

NGHE RÀNG : Nếu cần tray tố ra tòa vài vụ để làm gương cho kẻ khác, thì cũng nên làm, đó cho bà con trong giới tiêu thụ xăng nhớt bực bội, mới khi đến đổ xăng.

NGHE RÀNG : Có những trạm xăng phá xăng với đầu hồi bọc với gasoil để được lời nhiều, nhưng không ai khám phá được, các loại dầu trộn lẫn lại, mà xe vẫn chạy được chỉ có kém sức lực mà thôi.

NGHE RÀNG : Thăng dân mang các đồng điều xuất tính để cố giăng khám phá cho ra nhóm thầy xăng bất lương nầy, đó khỏi các người xử dụng xe tự động và cũng có lợi cho nền kinh tế quốc gia.

NGƯỜI NGHE NGÓNG

312 NGƯỜI NGỦ BỚT trong đêm Chúa Giáng sinh:

● 960 người ngao du trong giờ giới nghiêm.
— 70 TÊN « MÁ CÀ BÔNG » MẤT DẠY XÉ ÁO PHỤ NỮ BỐ BỐC HỐT...
● 69 vụng hùng xe gắn máy
— 20 TÊN ĐỘT PHÁO.

SAIGON (VĐ). — Từ 8 giờ tối đêm 24-12, ngày mừng lễ Chúa Giáng Sinh, Cảnh Sát và Quân Cảnh toàn phòng cấp mật khắp mọi nơi trong đô thành. Trong khi phần đông mọi giới nghỉ, cả hàng trăm ngàn đồng bào công giáo đi xem lễ tại các nhà thờ, đường bị kẹt, nhiều tên đa đảng đã thừa cơ hội đông người, chọc ghẹo các thiếu nữ một cách mất dạy, bằng cách xé áo, bóp vú... lại ngăn thầy nhiều tiếng phản nổ. Người ta lại cho 1 bọn du đãng cởi xe gắn máy biểu diễn khắp các đại đường làm cản trở sự lưu thông và mất an ninh trật tự. Cảnh Sát bắt được 70 tên du đãng chọc ghẹo gái, 62 tên lái xe gắn máy biểu diễn, 20 tên đốt pháo. Ngoài ra Cảnh Sát bắt giữ 260 người đi giờ giới nghiêm. Tổng số bị bắt là 312 người.

143 xe gắn máy bị giữ trong đêm Giáng Sinh

SAIGON 26-12 (VTX).— Trong đêm Giáng Sinh 24-12 vừa qua đã có 143 xe gắn máy đưa người công lý đã bị bắt giữ.

Tin Bộ Thanh niên hay số xe máy do các cơ quan sau đây tạm giữ: Nha Cảnh Đô Thành 42 chiếc, Cảnh Sát Công Lộ 20 chiếc, Tr. Cảnh Sát Quận 1 56 chiếc, Tr. Cảnh Sát Quận II xác chiếc, Quận III ba chiếc và Quận V 16 chiếc.

Ý KIẾN CỦA SINH VIÊN VỀ CUỘC BIỂU TÌNH PHẢN CHIẾN BẤT THÀNH CỦA 500 LÍNH MỸ TRONG ĐÊM CHÚA GIÁNG SINH

SAIGON 26-12.— Việc biểu tình phản chiến của 500 lính Mỹ «xuýt xáy» ra trong đêm Giáng Sinh, đang được chiều người nhắc đến.

Sáng nay chúng tôi có tiếp xúc với anh Nguyễn hoàng Trúc, Phó Tổng thư ký của Tổng hội SV kiêm chủ nhiệm nguyệt san SV. anh cho biết :

— Tôi cả những cuộc biểu tình, mít tinh nhằm vào chống đối chiến tranh, đem lại Hòa bình cho đất nước, thì tổng hội ủng hộ nhiệt tình.

Có 1 bức thư định đọc ngay trong đêm biểu tình đó cho linh Mỹ nghe, nhưng cuộc biểu tình bất thình nên bức thư vẫn chưa... đến tay vả... đến tai ai được.

Mục đích bức thư

Bức thư trên gồm 3 mục đích chính :

1) Ca ngợi và nêu cao tinh thần yêu chuộng hòa bình của quân nhân VS. Mỹ.

2) Nhắc đến những sự đã nói do chiến tranh gây ra tại VN, gây cảm xúc mạnh mẽ người về sự đau khổ.

3) Kêu gọi tất cả những người trong vị ngoài nước ủng hộ cho Hòa bình VN trong tình thần Dân tộc tự quyết.

Ngoài 3 mục tiêu chính đó, bức thư còn có câu ngăn cản cho chiến tranh VN sẽ trầm đời và mang rắc với sự sáng sói của China, kẻ đã gây ra chiến tranh sẽ có cơ thực tính đã chấm dứt cuộc chiến phi lý đã hủy hoại đồng bào vô tội ấy.

(Cũ Nhưng ai là kẻ đã gây ra cuộc chiến tranh nầy, những hệ người sinh viên nói rõ ra đó cho thiên hạ biết để lập tòa trường của ấy).

Khi được hỏi cuộc biểu tình có thể tái diễn hay không, anh Trúc cho biết đó là thuộc thẩm quyền tối lối của người. Mỹ, vì đây là người Mỹ tổ chức. S.V.V.N chỉ ủng hộ mà thôi, vì tất cả những hoạt động của S.V. đều nằm dưới khuôn khổ do chính quyền ấn định. S.V. có khả năng tới đâu thì làm tới đó, nhằm mưu đã Hòa bình cho nhân dân VN.

Anh Trúc cũng nói ý nếu sẽ việc chính phủ Mỹ đã để ý tới hội viên đoàn biểu tình, một vài người Mỹ bị bắt. Theo anh, thì điều đó đến lại sự bang giao thân hữu phải lợi cái «tịch sự ngoại giao».

Anh ta nói :

— Chúng tôi không hiểu chính phủ ngăn thế nào. Những người nói tiếng Hòa bình lại bị đối xử như vậy, trong khi những hành động tắt bạo phi hoại an ninh trật tự, cố sát xã hội, chính phủ lại đối xử khác hẳn Mong rằng bàn cho sẽ cho đồng bào thấy rõ hành động đó. (Đề cho

XEM TIẾP 3 TRANG 7

CÔ BAO NHIÊU NGƯỜI bị bắt trong vụ BIỂU TÌNH ĐÊM G.S ?

SAIGON (VĐ). — 22 giờ đêm 24-12, đồng bào công giáo đang tụ tập trước cổng Vương Cung Thánh đường, lâm lễ mừng Chúa Giáng Sinh. Thình lình có một số người đứng lên hô hào biểu tình. Bên trong biểu ngữ, phát truyền đơn hô hào chống đối chiến tranh, đòi hòa bình, chống Cộng Sản, chống tịch thu ô biếu ngày và gần 2000 truyền đơn, đăng thời bắt 7 người đem về bốt. Một nhà sư tên Ngô tăng Long 30 tuổi ngụ tại chùa Nam Quốc Phật Kiến Hòa, Hà • Chiến 20 tuổi, sinh viên Văn Hạnh, ngụ đường Trần quang Diệu, Trần văn Chương 14 tuổi học sinh ngụ đường Nguyễn huỳnh Đức, Nguyễn hữu Thanh 17 học sinh, nhà ở bên Phan thế Hiển, Võ văn Hoàng 14 tuổi, nhà ở đường Trương minh Giảng, Nhật kiều Ko do Nohrom 25t. gần đường của S.V. đều nằm quanh khuôn khổ do chính quyền ấn định. S.V. có khả năng tới đâu thì làm

Thời hạn chót đổi thẻ căn cước TẠI PHƯỜNG KHÁNH HỘI, VĨNH HỘI, LÝ NHƠN

SAIGON 26-12 (VTX) — Tòa Hành Chánh quận IV vừa ra thông cáo cho biết các công dân nam nữ từ 15 tuổi trở lên thuộc 3 phường Khánh Hội, Vĩnh Hội và Lý Nhơn chưa đổi thẻ căn cước bọc nhựa mới sẽ bị bắt giữ để đổi thẻ.

Cô Ba phường Vĩnh Hội và Lý Nhơn sẽ thực hiện đến hết ngày 31-3-1970 là hạn chót.

Trên cơ sở nhân đang quá thời hạn trên, đơn xin đổi thẻ căn cước mới sẽ không được cứu xét.

Đồng bào Quận Tân Bình cần biết về việc đổi thẻ căn cước mới

GIA ĐỊNH (VTX)—Quận Tân Bình trên trong thông báo cho đồng bào ở trong Quận thẻ căn cước mới đã được lấy xong. Nhân dân phải đến Tòa Hành chánh quận Tân Bình để lấy thẻ căn cước mới.

Việc đổi thẻ căn cước bọc nhựa mới sẽ được hiện nhà đồng bào ở phường Khanh Hội đến hết ngày 28-2-1970 là hạn chót.

Cô hai phường Vĩnh Hội và Lý Nhơn sẽ thực hiện đến hết ngày 31-3-1970 là hạn chót.

Trên cơ sở nhân đang quá thời hạn trên, đơn xin đổi thẻ căn cước mới sẽ không được cứu xét.

Đồng bào Quận Tân Bình cần biết về việc đổi thẻ căn cước mới

GIA ĐỊNH (VTX)—Quận Tân Bình trên trong thông báo cho đồng bào ở trong Quận thẻ căn cước mới đã được lấy xong. Nhân dân phải đến Tòa Hành chánh quận Tân Bình để lấy thẻ căn cước mới.

Việc đổi thẻ căn cước bọc nhựa mới sẽ được hiện nhà đồng bào ở phường Khanh Hội đến hết ngày 28-2-1970 là hạn chót.

Cô hai phường Vĩnh Hội và Lý Nhơn sẽ thực hiện đến hết ngày 31-3-1970 là hạn chót.

Trên cơ sở nhân đang quá thời hạn trên, đơn xin đổi thẻ căn cước mới sẽ không được cứu xét.

Thêm 1 ban Văn Nghệ Nhân Dân vừa thành lập tại Thủ Đô Saigon

SAIGON 26-12 (CL). — Vào lúc 20,30 đêm qua, dưới quyền chủ tọa của ông Quận trưởng Quận 10 với sự tham dự của 5000 đồng bào và các đại diện Quân Dân Chính, Bao Văn Nghệ do Trung Tâm Tạm Trú Petrus Ký thành lập và được sự bảo trợ của 1 số Kỹ giả báo chí đã ra mắt công chúng trong 1 chương trình văn nghệ và đó thuật rất hấp dẫn tại Quảng Thiên Chúa Giáng Sinh. Nhân dịp nầy, ông Nguyễn Thiện, trưởng Trung tâm tạm trú Petrus Ký trong diễn văn khai mạc đã nêu rõ mục tiêu thành lập Ban Văn Nghệ qui mô nầy là để tổ chức thăm viếng các buổi công diễn ngoài tuần vì 2 mục tiêu: vừa giải trí cho đồng bào vừa nâng cấp lên ấn một mức, vừa phổ biến những tin tức về chủ trương đường lối của Chính phủ đến 15.000 đồng bào chiến sĩ đang cư ngụ trong Trung Tâm vậy. Được biết Ban Văn nghệ sẽ gồm từ trên 50 nam nữ nghệ sĩ hiện ra 1 số Nam nữ diễn viên của các Đài Truyền thanh, truyền hình, sân khấu lịch nghệ thời đó, học sinh, sinh viên thanh niên và Nhân dân tự vệ, đồng chung sức tham gia công tác với tinh thần Kỹ hiệp, không thể lao khó trình diễn và đã quyết định từ nay mỗi tháng sẽ tập trung trình diễn 1 lần cho đồng bào Trung Tâm Petrus Ký xem với 1 chương trình văn nghệ lịch cuộc.

Cướp cạn ở cột cờ Thủ Ngữ bị bắt

SAIGON (VC).— Đêm 25-12, một tốp phụ nữ độ 10 tên, trong số đó có nữ chưa đăng tên là Bé Bi Ba đứng chỉ huy 1 số tay em đanh các phụ nữ đi hàng mặt để cướp giựt chuyện tiền và xe... tay, đặc biệt là bọn này đanh cả dân ông đi giựt đồng hồ.

Cảnh sát đã cột cờ Thủ Ngữ bao vây bắt bọn nữ tặc, trong đó đang đanh có Nguyễn Thị Hồng Đang 18 tuổi cướp số tay của Nguyễn văn Quý liền đó 2 tháng số bắt tên chủ đăng là Thị Bé. Con những tay em của tên chủ đã xảy ra cướp giựt thuật.

Mang súng và công ái đâu trong giờ giới nghiêm

SAIGON (VĐ).— 1 giờ sáng 25-12, Cảnh Sát đã tuần trên đường Trương minh Giảng, thấy 3 thanh niên cầm súng lục đang tiến tới xét và hỏi giấy tờ, được biết tên là Nguyễn văn Quang 21 tuổi, Vũ đức Loan 20 tuổi, và Lê văn Minh 23 tuổi nhà ở đường Cao Thắng. Mỗi người tên Quang bắt được súng lục 1 ổ đạn cùng khẩu hồi giấy phép xử dụng vũ khí thì không có, khi xem lại thì thấy mất hết 3 viên đạn, hỏi thì anh Quang viện bảo, Đồng thời xét tại đường Lê văn Duyệt, chặn một phiên mặc thường phục bắt gặp trong người mang một tài lựu đạn khói, hỏi giấy tờ xin không có, y khai tên là Nguyễn văn Thị 19 tuổi. Cả 4 người bị đưa về bốt.

Plastic và V.C. ở trước Bịnh viện Quảng Đông

SAIGON (VĐ).— Sáng 24-12, người ta đã đường thấy trước Bịnh Viện Quảng Đông số 493 đường Nguyễn Tri, một hộp giấy bên trong có chất nổ và 1 là cờ VC. Cảnh sát hay tin liền đến nơi cho phá hủy chất nổ. Vài cây cách kinh của bịnh viện bị xớc dp bắt.

Chị đâu tự nước sôi vào em chồng !

SAIGON (VĐ).— 6 giờ 30 chiều 24-12, cô Phan thị Hoa 29 tuổi, nhà ở số 548/10 đường Bà Hạt, có cô vào đó với người chị dâu tên là Lê thị Lựu sanh ta Ấu đã rồi chị dâu sẵn tay cầm ấm nước sôi tạt vào cô cụ chồng. Cô nay bị phỏng liền tới bốt trình nhà chức trách.

Tại đường Yên Đổ một Mỹ kiều tự tử

SAIGON (VĐ).— 4 giờ sáng ngày 25-12, lại cão nhà số 144/2 đường Yên Đổ, một Mỹ kiều trắng đạo tại mảng tang bên phải nằm bất tỉnh trên vũng máu. Quân Cảnh Mỹ và Cảnh sát VN tới nơi mở cuộc điều tra. Được biết Mỹ kiều nầy tên là Marshall Thomas 27 tuổi làm việc tại hãng American Motors Corporation nay cần nhà nay với tự là Nguyễn thị Sáu Vinh 22 tuổi. Theo chư lời chị Vinh cho biết, thì Mỹ kiều nầy, nhân dịp lễ Giáng sinh, nên cùng nhiều người bạn Mỹ đi uống rượu say về nhà, anh nầy rút súng, trong người ra bắn lung tung lên nóc nhà và vào trường nam, sau đó lại bắn vào bàn thờ Phật, Thánh, Tiên Thần và Ông bà, thì Mỹ kiều nầy lại nổi lên nào vào mang tang của mình tự tử. Quân Cảnh Mỹ đang mở cuộc điều tra.

1 Thám sát viên bị ám sát

SAIGON (VĐ).— Lúc 10 giờ đêm 24-12, đồng bào tại Đô thành đang vui vẻ đi lại tập nập mừng lễ Giáng Sinh. Thình lình trước cửa nhà số 215 đường Phan thanh Giản, thình lình tiếng súng nổ và thấy hai thanh niên lạ mặt cầm xe Honda mở máy chạy phóng thẳng hướng về đường Lý thái Tổ. Trước của cửa nhà nói trên, một thanh niên bị trúng 3 phát đạn nằm chết trên vũng máu.

Cảnh Sát xét trong người nạn nhân, thì thấy một giấy căn cước và một giấy chứng minh thư tên là Đỗ xuân Quang 30 tuổi, Thám sát viên tăng sự tại Tiểu Khu Tây Ninh và Biệt Hòa. Người ta chưa tố có phải anh nầy bị không bỏ V.C bắn hay là có tư thù ?

Đi coi hát về đêm, một thiếu nữ bị đánh và bị giựt sợi giây chuyền đeo trên cổ

SAIGON (TĐ).— 10 giờ 30 đêm vừa qua, cô Đặng Thị Thắm 17 tuổi ngụ tại xóm bên trường Nữ Quân Nhân đường Nguyễn văn Thoại đi coi hát ở Saigon về lộ 2 đến đa đường đón đường đánh cô bất tỉnh và giựt sợi dây chuyền của cô đeo trên cổ.

Một NDTV dùng súng bắn ông chủ xưởng đột rồi trở sùng bắn vào đầu tự tử

GIA ĐỊNH (TĐ) — 10 giờ đêm 25-12, tại ấp Chí Hòa 2 xã Tân Sơn Hòa thuộc quận Tân Bình Gia Định đã xảy ra một vụ đùng súng bắn người và sau khi bắn người xong, anh đoàn viên NDTV đùng khẩu súng bắp tự sát.

Theo cuộc điều tra, ông Huỳnh Tín 52 tuổi chủ xưởng đệt nguy ở số 368B ấp Chí Hòa 2, xã Tân Sơn Hòa đã bị tên Dương ngọc Hùng 17 tuổi đoàn viên NDTV bắn một phát súng carbine bị thương nơi sau vai trái xa trước ngực. Cho tên Hùng sau khi bắn ông chủ xưởng đệt rồi bắn đùng khẩu súng kế vào đầu bóp cò tự tử, Hùng đã chết liền tại chỗ. Nhà chức trách Tân Bình đang mở cuộc điều tra.

Đòi cắt hết 400 triệu mật phí

Khối Cộng Hòa TV. đã tan rã

Mặt khác, tại hành lang Quốc Hội, khi được đề cập đến nguồn mật phí sáng tiếp Cộng Hòa Thương viện tan rã vì sự rút tên của 5 nghị sĩ thuộc đảng Đại Việt Cách Mạng. Nghị sĩ Lê văn Điều, tổng thư ký của khối đã nói rằng cho đến nay vẫn tan rã của khối Cộng Hòa chưa được thành khối đã vì khối chưa nhóm được đơn kín rút lui của 5 nghị sĩ đó.

Được biết khối Cộng Hòa có 16 nghị sĩ trong đó có một số vị thuộc đảng Đại Việt cách mạng. 1 đảng nầy

XEM TIẾP 1 TRANG 7

Ông già 62 tuổi tự thiêu để lại 1 gia sản vài chục triệu bạc

ĐÀ NẴNG (VTX).— Ông Lê văn Lý 62 tuổi chủ hiệu phở bánh sách kinh Phật ở gần đường Ông Thái Học Phan Chu Trinh Đà Nẵng đã tự sát bằng cách tự thiêu hồi 4 giờ sáng 25-12-1969. Ông Lý đã tự thiêu trong phòng riêng, tắt cả bàn ghế đều chạy tụ nhưng trong phòng không có bao nhiêu. Cơ quan an ninh đã đến xét điều tra, chưa biết rõ nguyên nhân vụ tự sát nầy. Ông để lại một gia sản khoảng vài chục triệu đồng.

Không dám đi hầu Tòa vì sợ bị bắt giam

1 cảnh sát tướng tượng Y ĐÃ BỊ THUYỀN CHUYỂN VỀ VÙNG 4 CHIẾN THUẬT ĐỂ KHỎI ĐI HẦU TÒA NHƯNG VẪN PHẢI NẰM CHỈ HÒA

SAIGON, 26-12-69.— Giả mạo giấy kỳ đã không đi hầu tòa nên cảnh sát viên Nguyễn-v-Sang, 24 tuổi đã bị tòa Tiểu Hình xử việc thám vấn sáng nay lên án 1 năm tù ở. Công liên can vào vụ nầy, Biện Tập Viên Trần-v-Lang được tòa tha bổng vì nghi vấn.

Theo cuộc điều tra và lời khai của bị can, thì khoảng tháng 5-69, ông Sang lấy lý lẽ Tòa Trưởng phòng Hình Chánh Tự Cảnh Sát Quận 3 có nhiệm vụ tổng đạt trát đòi của tòa đa tới tay các đương sự cần xét thuộc phạm vi quận nầy. Ngày 30-5-69 có 1 trát đòi Sang ra hầu Dự Thẩm ngày 4-6-69, nhưng vì quá sự bị kẹt y liệu nên đã phân phúc trát đòi sang sau trát đòi là y đã bị thuyên chuyển xuống vùng 4 chiến thuật rồi giả mạo chữ ký của ông Lang viện phúc trình vắng kể đã trả về Biện Lý Cuộc.

Trong ngày sau, Sang khai xử dụng giấy khai lau, ông Đại vẫn cứ thấy không đặt ma ông Thái chỉ ông xem đề làm vướng vấn nguyên vụ không xây cất gì thì hoặc nghi đã tiêu ông Thái. Ông Thái trách mắt nên ông Đại thay nói vụ ra trước cơ quan tư pháp.

Ông Thái bị điều tra rồi được tại ngoại nên đã không đi hầu tòa sáng nay. Tuy vậy, tòa vẫn lên án khuyết tịch ông Thái 1 năm tù ở vì tội lường gạt bằng mưu mô xảo trá.

Xem trang 4:
LỊCH SỬ CHIẾN TRANH LẠNH
bản dịch : LÊ-THANH HOÀNG-ĐÀN

Saigon đủ kiểu ăn chơi

● Phóng sự điều tra của MAI TRÚC LY

★ KHI CÔ NỮ SINH HOA KHÔI BẮT ĐẦU ĐI VÀO BÓNG TỐI SA ĐỌA !

(TIẾP THEO)

Ngay lúc đó tiếng chuông gọi cứu vang lên, Mộng Trinh nhảm nghiêm đứt nhứt, nhưng cần suy nghĩ1. cũng biết lọi có khách đến.

Ngay khi do những hai mươi bất thần rơi lớp đẹp, L. có cảm tưởng trời cao thần hiểu mà đang nức nở khác thay nàng.

Giọng nói của 1 người uống rượu qua chén đã người vừa của vang lên: — Bà chủ nhà đi mà sao ?

Trong nhà không có tiếng trả lời, người khách lại lẩy lẩy nhe :

— Cô chế mà không đây. Chủ nhà của tôi xây thì Bà chủ mới ở nghe.

Rồi những tiếng động trong phòng khách, không cần tên L. cũng đoán biết là Bà chủ đã mở cửa tiếp người khách lạ.

Hy vọng nhưng hão kéo, bọ người đưa như phao Tết, trong khu đa L. lại mang tâm trạng của một kẻ chớp đợi khách hy vọng cũng bước vào. Mộng Trinh mang tâm trạng như vậy và cũng không hiểu rõ tại sao cũng như sáng không buồn tìm hiểu tại sao !

Trái với ý nghĩ của Mộng Trinh, ông khách lạ không vội vàng xông vào phòng để xem thân thế nàng, để van xin, để tỏ cho biết, cách, mà ông ta lại ngồi lì ở ngoài phòng khách không biết để làm gì ?

Trời cũng đã cũng đã mưa to. L. bèo chiều mấp tăng cũ để chịu nỗi những cơn gió lạnh hắt vào phòng.

Đưa mắt nhìn xuyên qua cửa sổ, những hạt mưa trắng xóa để lên khu gỗ trên như khuôn đệt vừa mắc cơi xong. Mộng Trinh nghĩ thầm, giờ giấc này ở quê nhà chắc nàng đã rủ các em và mẹ dựng bàn hương xám chay ra ngồi, lượm đồ bắt rau, hoặc đi kiếm bắt cá lên...

Vài con chim sẻ vừa lông đứng thu hình trong tăng cây vẽ sáng trong sáo biệt thự, thấy nhỏ con chim đang chống chỏi cơn mưa lạnh của đất trời, bắt giác L. buồng tiếng thở dài nào nuột. Mộng Trinh tự nhiên cảm thấy thương những cảnh chim lơn độc ấy như thương cho chính thân thể mình.

Tiếng Bà chủ nhà kêu Mộng Trinh trở về thực tế :

— Mộng Trinh ơi, bây thay đổi đẹp và ra dáy, nhỉ khách sơ em.

Mộng Trinh bật ngồi dậy như chiếc máy. Nàng cho đang ngọ ngác thì từ cửa phòng Bà chủ nhà đi đến vào nói nhỏ, giọng hào hứng :

— Thay đổi là lười ti nghe cưng, con mối giầy «sập» lắm.

Mộng Trinh không hiểu «sập» là gì, thế nhưng sáng sớm vẫn phải th hành lịnh nghiêm chỉnh chlongbhac nào ít nhiều vàng lói người cảnguc.

Mấy phúc sau L. tới ra phòng khách với chiếc «ni-si-dip» cụt ngoành, để lũ lộ đôi bắp đùi trắng như phấn. Ông khách mang cặp kiếm trắng sẽ sẽ đến mắt của thời thế Mộng Trinh khiến cho nó g cường vàng đến độ bước đi muốn không được.

(CÒN NỮA)

Saigon đủ kiểu ăn chơi

● Phóng sự điều tra của MAI TRÚC LY

★ KHI CÔ NỮ SINH HOA KHÔI BẮT ĐẦU ĐI VÀO BÓNG TỐI SA ĐỌA !

(TIẾP THEO)

Ngay lúc đó tiếng chuông gọi cứu vang lên, Mộng Trinh nhảm nghiêm đứt nhứt, nhưng cần suy nghĩ1. cũng biết lọi có khách đến.

Ngay khi do những hai mươi bất thần rơi lớp đẹp, L. có cảm tưởng trời cao thần hiểu mà đang nức nở khác thay nàng.

Giọng nói của 1 người uống rượu qua chén đã người vừa của vang lên: — Bà chủ nhà đi mà sao ?

Trong nhà không có tiếng trả lời, người khách lại lẩy lẩy nhe :

— Cô chế mà không đây. Chủ nhà của tôi xây thì Bà chủ mới ở nghe.

Rồi những tiếng động trong phòng khách, không cần tên L. cũng đoán biết là Bà chủ đã mở cửa tiếp người khách lạ.

Hy vọng nhưng hão kéo, bọ người đưa như phao Tết, trong khu đa L. lại mang tâm trạng của một kẻ chớp đợi khách hy vọng cũng bước vào. Mộng Trinh mang tâm trạng như vậy và cũng không hiểu rõ tại sao cũng như sáng không buồn tìm hiểu tại sao !

Trái với ý nghĩ của Mộng Trinh, ông khách lạ không vội vàng xông vào phòng để xem thân thế nàng, để van xin, để tỏ cho biết, cách, mà ông ta lại ngồi lì ở ngoài phòng khách không biết để làm gì ?

Trời cũng đã cũng đã mưa to. L. bèo chiều mấp tăng cũ để chịu nỗi những cơn gió lạnh hắt vào phòng.

Đưa mắt nhìn xuyên qua cửa sổ, những hạt mưa trắng xóa để lên khu gỗ trên như khuôn đệt vừa mắc cơi xong. Mộng Trinh nghĩ thầm, giờ giấc này ở quê nhà chắc nàng đã rủ các em và mẹ dựng bàn hương xám chay ra ngồi, lượm đồ bắt rau, hoặc đi kiếm bắt cá lên...

Vài con chim sẻ vừa lông đứng thu hình trong tăng cây vẽ sáng trong sáo biệt thự, thấy nhỏ con chim đang chống chỏi cơn mưa lạnh của đất trời, bắt giác L. buồng tiếng thở dài nào nuột. Mộng Trinh tự nhiên cảm thấy thương những cảnh chim lơn độc ấy như thương cho chính thân thể mình.

Tiếng Bà chủ nhà kêu Mộng Trinh trở về thực tế :

— Mộng Trinh ơi, bây thay đổi đẹp và ra dáy, nhỉ khách sơ em.

Mộng Trinh bật ngồi dậy như chiếc máy. Nàng cho đang ngọ ngác thì từ cửa phòng Bà chủ nhà đi đến vào nói nhỏ, giọng hào hứng :

— Thay đổi là lười ti nghe cưng, con mối giầy «sập» lắm.

Mộng Trinh không hiểu «sập» là gì, thế nhưng sáng sớm vẫn phải th hành lịnh nghiêm chỉnh chlongbhac nào ít nhiều vàng lói người cảnguc.

Mấy phúc sau L. tới ra phòng khách với chiếc «ni-si-dip» cụt ngoành, để lũ lộ đôi bắp đùi trắng như phấn. Ông khách mang cặp kiếm trắng sẽ sẽ đến mắt của thời thế Mộng Trinh khiến cho nó g cường vàng đến độ bước đi muốn không được.

(

Cấp tiến
TỔ QUỐC * TỰ DO * TIẾN BỘ
Phụ trách và Phát hành: Phan-đình-Phùng SAIGON — Đ.T. : 25.27
● THỨ BẢY 27-12-1969 ●

CHÁNH TRỊ

CÔNG DÃ TRÀNG!

Qua vụ ập hàng Mỹ PX tại Saigon bằng chiến dịch khởi từ 28-11-69 do Nhà Chức trách Quân sự Mỹ và Cảnh sát Đô Thành vừa tiến hành, quả đang làm cho dân chúng vô cùng căm phẫn vì cảm thấy rằng quyền lợi của Nhân dân đang bị chà đạp và không được bảo vệ. Nên về phần Chánh quyền Việt Nam thì kể đây là hành động thất nhân tâm thứ nhì sau vụ thuế kiệm ước.

Riêng đối với Giới chức Mỹ trong vụ lục soát ập hàng PX hầu hết bảo chỉ mấy hôm nay đều có đề cập đến, hành động của mấy ông Quân cảnh Mỹ với sự tiếp tay của Nhân viên Cảnh sát Đô Thành, đã biết, lý nhiều sự bỡ ngỡ hách coi thường luật pháp Việt Nam nữa! Là cho Người Dân cảm thấy chua xót cho cái Chí quyền Quốc gia thật quá mỏng manh có hỏi nhu chẳng có gì cả!

Kể từ ngày có Quân đội Mỹ tham chiến tại VN, nhiều sự kiện xảy ra hằng ngày như: bắn phá, bỏ bom, rải thuốc Mầu quang bỏ bà những hành động ngang tàng của một số Quân nhân Mỹ ngoài công lệ, trong các phòng trà, tửu quán v.v... đã làm cho nhiều giới lên tiếng chỉ trích.

Do những hành động thiếu thận trọng dù lớn dù nhỏ trong các trường hợp trên mà cách đây hơn 2 năm, chúng tôi có được thấy một khẩu hiệu của Giới Nghiệp đoàn ở tỉnh đưa ra nhân ngày Lao động Quốc tế 1 tháng 5 là «YÊU CẦU QUÂN ĐỘI ĐỒNG MINH HÃY TÔN TRỌNG SANH MẠNG, TÀI SẢN VÀ NHÂN PHẨM CỦA NHÂN DÂN VN». Điều nầy nói lên một sự bất bình và mong các hành động tại hại trên cần được tiết chế để bảo toàn cho đời sống của người dân vậy!

Nhưng qua các sự kiện xảy ra được phanh phui trước công luận gần đây như vụ Thái khắc Chuyên, rồi vụ Ốp hàng PX, vụ tàn sát xã Sơn Mỹ Quảng Ngãi v.v... thì hẳn không một Người Dân Việt Nam nào mà không phẫn nộ và đau xót. Có chăng là những người đang làm giàu trên xương máu của đồng bào nhờ cược Chiến tranh nầy hoặc đang nhờ sự nâng đỡ của Giới chức và Quân đội Mỹ để giữ vững địa vị uy thế và chức quyền thì mới không cảm thấy sự phản ứng tự trong thâm tâm họ?

Người Mỹ đã bỏ biết bao nhiêu xương máu và tiền của tại VN để gọi là bảo vệ thành trì của Khối Tự do, thật là cao quí thay! Nhưng song song với công trình giúp đỡ đó lại kèm theo những hành động coi rẻ Chủ quyền và Nhân dân VN ấy? Hẳn là những tại cùng như vay nầy (khi người Mỹ đã rời khỏi VN) sẽ giúp đỡ đó chỉ còn là một bóng mờ. Vì những gì phù phàng khinh bạc mà người VN đang hưởng chịu sẽ luôn khắc dậm trong tâm tư! Và sẽ vậy thì công trình giúp đỡ của Người Mỹ sẽ như công DÃ TRÀNG XE CÁT BIỂN ĐÔNG, thật đáng tiếc thay!

Vẫn để có thể là chưa đến đổi bi quan và tuyệt vọng hoàn toàn, nếu Giới chức và Quân đội Mỹ sớm kiểm điểm và sửa chữa các sai lầm, may ra còn cứu vãn được!

THÙY SƠ

NHẬN ĐỊNH VỀ NỘI TÌNH MIỀN BẮC

★ VÂN BÌNH ★

Hòa đàm Ba Lê đã kéo dài hơn một năm trời, chưa mang lại được kết quả cụ thể chấm dứt chiến cuộc tại VN. Phe đồng minh đã đưa ra nhiều sáng kiến về quân sự cũng như về chính trị, để tỏ nhượng bộ nhằm tìm giải pháp danh dự vãn hồi hòa bình. Cả thế giới đã phải ngạc nhiên và bất mãn vì thái độ hoàn toàn tiêu cực của phe CS. Họ chỉ một mực đưa những điều kiện dài hơi đằng mình đầu hàng, ngoài ra là những luận điệu tuyên truyền.

Thái độ phe CS làm cho các quan sát viên có nhận định BV không thực sự chủ trương hòa đàm vãn hồi hòa bình.CS chỉ mở tiếng những mặt trận mới — mặt trận chánh trị tại Ba Lê và tại Hoa thịnh Đốn vẫn nhằm mục tiêu chấm hoàn toàn tại miền Nam. Chiến thuật đàm đàm chỉ là phương cách mới, vẫn nhằm mục tiêu chiến thắng cố hữu.

Nhưng thực sự có phải Hà-Nội thật tâm, quyết chí đánh đến thắng chiến tranh miền Nam, chấp nhận hoàn toàn tin tưởng rằng với tất cả những chiến thuật, chiến lược và âm mưu xảo trá quen dùng, kể cả chánh sách đánh đàm, họ có thể đánh bại cường quốc Hoa Kỳ chăng? Nếu quả thực chủ trương, đường lối của Hà Nội là như thế, hòa đàm đã không thành hình, hoặc sớm muộn nó phải tan vỡ. Trường hợp hòa đàm không tan vỡ, người ta vẫn có lý do để nghi ngờ quyết tâm chiến thắng hoàn toàn của Hà nội. Bởi vì hoặc đồng minh sẽ không cho phép CS tiếp tục lợi dụng hòa đàm cho chiến thắng, hoặc là CS hòa thực lấy độ không muốn hòa đàm, đồng thời những hành động đi tìm chiến thắng của họ tại chiến trường sẽ xóa nhòa vấn đề hòa đàm, kết quả cũng giống nhau.

BV đến bàn hòa đàm để nêu trên ngoài lí ra đó, phải chăng chỉ vì lý do Hà nội đã chưa có vào cái thế có thể quyết định xúc tiến hòa đàm hoặc là rời bỏ hòa đàm. Nhiều sự việc đã và đang chứng minh điều nầy. Nói tính BV đang chi phối vấn đề chiến tranh và hòa bình tại Miền Nam. Hà nội quyết định dứt khoát chiến hoặc hòa, hay là Hà Nội sẽ vẫn ở tình thế không thể dứt khoát quyết định được gì thì hãy đưa vấn đề vào cuộc chiến tại Miền Nam.

BV không độc lập

Nghị quyết số 8 của Trung Ương Đảng Lao Động VN xác nhận đường lối đi giây của Đảng đã gây nên sự phân hóa tư tưởng trầm trọng trong Nội bộ Đảng. Nói cách khác, Đảng đã chịu sự chi phối của các Nga sô lẫn Trung Cộng từ lâu nay. Cách đây hơn 10 năm, khi khối CS quốc tế còn đoàn kết, BV đã phải đóng chiến tranh du kích ở miền Nam với sự đồng tình của CS quốc tế. Nhưng khi BV chấp nhận đến Ba Lê hòa đàm, người ta đã thấy Trung Cộng miễn lần cực lực đã kích đường lối hòa đàm, đồng thời ra sức ép buộc BV phải chiến đấu chống Mỹ đến người VN cuối cùng, trái với chủ trương sống chung của Nga Sô.

Hai thế lực đàn anh cũng đều uy thế và phương tiện để chi phối nội tình BV để ảnh hưởng tới cuộc chiến trong Nam,hai nội bộ Đảng Lao Động VN lâm sao tránh khỏi bị phân hóa! Mâu thuẫn Nga Hoa càng gia tăng trên trường quốc tế, mâu thuẫn nội bộ Đảng lại càng thêm sâu xa. Hồ Chí Minh trước đây đã ý thức rõ rệt điều ấy, cho nên ông đã tiết tấu 1 nhiệm vụ đoàn kết là nhiệm vụ tối khẩn thiết của Đảng cũng như của Phong trào CS quốc tế. Ông đã khẩn thiết kêu gọi Nga Hoa đoàn kết, có lẽ chỉ vì nhu cầu đoàn kết của Đảng CSVN Vì sự chia rẽ giữa Nga Hoa mới thực sự là mầm mống phát sinh nên chia rẽ trong Đảng. Nhưng làm sao cho hàn gắn nổi sự phân hóa của phong trào CS quốc tế nữa! Bình sử lịch sử vẫn quay. Ngày nay Nga Hoa đã là 2 thế lực thù nghịch lại càng có những điều kiện lịch sử và phương tiện vật chất đủ để ảnh hưởng ngay vào các nhân vật lãnh đạo Đảng, vào nội tình BV.

Hoàn cảnh lịch sử đang dồn BV đến chỗ đồng vai trò trung trung cho sự thành bại của những đường lối đối nghịch do các nước đàn anh chủ trương Trước cuộc chiến ở miền Nam, BV sẽ theo đường lối vô trang cách mạng đến thắng lợi cuối cùng hay BV sẽ ngả về chánh sách hòa bình chung sống ? BV sẽ kéo dài chiến tranh hay nghiêm chỉnh hòa đàm chấm dứt chiến tranh ?

Nếu BV chấm dứt chiến tranh, phe tay sai của Bắc Kinh sẽ chống đối. Nếu tiếp tục chiến tranh, điều kiện khách quan không cho phép CS chiến thắng. Không kể sự phế hoại ngầm ngầm của phe thân Nga ngay trong nội bộ Đảng và chánh quyền đã làm sai lệch mọi chương trình, kế hoạch và làm cho hàng vạn chiến thắng cố cơ thành ra phải chịu đựng chiến bại. Thiếu đồng tâm nhất chí, thiếu sự dồng tình tự lực của cả khối CS thân Nga nhất định CSBV không thể thắng được nữa. Nhưng BV cũng không để đang mạnh bước tiến của đường hòa bình sống chung được. Bắc Kinh đang là mối đe dọa sát nách. Cho nên sự kiện BV không đủ chủ quyền lựa chọn dứt khoát con đường tiến đến hòa bình, đang là một trở ngại lớn cho công cuộc hòa đàm vãn hồi hòa bình.

Dâu hiệu tranh chấp đã rõ rệt

Sự tiên liệu của lãnh tụ giầu kinh nghiệm Hồ chí Minh đang thành sự thực. Trước ngày tạ thế, ông Hồ lo ngại cho sự chia rẽ trong nội bộ Đảng, sự việc ấy đang xảy ra. Đệ I Bí thư Đảng, Lê Duẩn, đã công khai xác nhận có những ý kiến khác biệt nhau trong chánh trị Bộ và cả nhân không được phép bật người khác theo ý riêng của mình. Võ Nguyên Giáp cũng công khai xác nhận, nhân ngày lễ kỷ niệm thành lập Đảng Lao Động và quân đội, sự lãnh đạo của Đảng và đường lối chiến tranh đã suy yếu kể từ khi ông Hồ qua đời. Phạm văn Đồng thì bộc lộ tình trạng suy đồi của nền kinh tế BV, nhân dân chán nản bỏ cả gặt hái. Ý kiến những nhân vật trên đây cần có trên tình hình thực tế, suy luận người đường lối thực tế chưa được minh đoán, song chắc chắn khác biệt với chủ trương của phe Trường Chinh chỉ một mực đề cao ý thức hệ CS theo quan điểm Mao Trạch Đông, trong vấn đề chỉ thiện sản kinh tế B.V và nhất là đường lối tiếp tục chiến tranh Miền Nam đến chiến thắng hoàn toàn.

Các vấn đề kinh tế tại Miền Bắc và chiến tranh tại Miền Nam là những vấn đề chính yếu sẽ con dao sắc hồ chia rẽ giữa 2 phe chống đối trong nội bộ Đảng. Một phe muốn cân cư trên lý thuyết gáo điều mà để ra chánh sách. Một phe lại muốn cân cư trên các yếu tố thực tế của tình hình khách quan.

Trường chinh — nắm quốc hồi trong tay — đã vận dụng quốc hội dưa ra quy chế mới hồi đầu năm 1969, đặt toàn bộ chánh sách nông nghiệp của BV vào tình trạng cường bách. Dân chúng tiếu oán phản kháng, Đảng phải để ra chánh sách hợc tập chánh sách mới, thì nông dân bắt việc đồng ruộng đi học tập, chưa làm cho chánh sách nông nghiệp không có nhân công thì hành ! Và Phó Thủ tướng của Phạm văn Đồng nắm lấy cơ hội ra chỉ thị bãi bỏ các cuộc học tập mà Trường Chinh cố riết đòi hỏi.

Dâu hiệu thanh trừng lẫn nhau lò dạng

Nghị quyết số 8 của Trung ương Đảng Lao Động đã xác nhận quan điểm bạo lực cách mạng, đánh thắng chiến tranh Miền Nam. Muốn đạt mục đích ấy, nghị quyết đã tiên liệu cần có thanh Đảng, thanh Đoàn. Đường lối tiên liệu năm 1970, Đảng sẽ trải qua thời kỳ nghiêm trọng chưa từng có.

Kinh nghiệm cho thấy dưới các chế độ độc tài, mỗi lần có sự thay đổi chánh sách hay khi lãnh tụ tối cao mệnh một, thường xảy ra không khoảng chánh trị đưa tới thành trừng đẫm máu và cuộc không khoảng chế kết thúc sau khi 1 phe đã hoàn toàn thắng thế. Nghị quyết số 8, được ban bố vào lúc sức khỏe ông Hồ đã suy tàn, chủ trương chấm dứt chánh sách đi giây giữa Nga Sô và Trung Cộng. Trên thực tế, chánh sách nầy do ông Hồ áp dụng từ nhiều năm qua. Và rồi ông Hồ qua đời. Thế là BV hội đủ cả 2 điều kiện cần yếu để cho không khoảng chánh trị xảy ra.

Những ngày gần đây, Trường Chinh đang gắng chi phối những lực lượng vô trang chủ yếu của chế độ. Theo tin tức, cả lẽ Trường Chinh đã làm chủ được ngành công an, khi ông đích thân chủ tọa phiên họp hội đồng an ninh đặc biệt tại thủ đô Hà Nội. Trường Chinh cũng đang muốn vận động quân đội BV theo đường lối của ông. Một nghị quyết của Bộ Chánh trị do Hồ nghị Tăng quân ủy phổ biến đến hai các thủ trưởng đơn vị phân tích cực chuẩn bị dọp loạn tại Miền Bắc và đánh thắng chiến tranh Miền Nam. Công An và quân đội rất đông đảo sẽ phải dẹp loạn ở BV! Loạn nào đây, nếu không phải chính là những phần tử theo chánh sách Trường Chinh, những phần tử đã cùng lao với Đảng từ mấy chục năm đi nữa, nhưng nay đám quân ý thức hệ giáo điều đã thiên vị những nhân đình và giải phóng thực tế?

Không nói tới những hậu thuẫn quốc tế mà cả 2 phe đều lập đầu sẵn có Ngày trong nội bộ, dù cho Trường Chinh chi phối được ngành công an, chưa nắm được đa số cán bộ trung hệ thống Đảng, những nhân vật cỡ Lê Duẩn, Phạm văn Đồng, Võ nguyên Giáp, liệu có chịu ngồi yên cho phe Trường Chinh áp dụng đường lối thôn lực cách mạng ngay với các đồng chí trong Đảng và chánh quyền đã rồi trước sau phe Trường Chinh cũng sẽ đều áp dụng đường lối ấy đối với họ ? Phản ứng bắt buộc phải xảy ra vào lúc BV khởi sự công cuộc dọp loạn cũng là lúc thanh trừng đẫm máu khởi sự mà chưa ai có thể tiên đoán hậu quả. Bởi vì sự tranh chấp nội bộ Đảng chính là một phần kinh cuộc tranh chấp giữa Nga Sô và Trung Cộng mà cả 2 đều đã lập BV để làm con bài.

Trước viễn ảnh tình hình nhu trên, BV chưa chắc thắng khai viđức khoái chấp nhận bắt cứ giải pháp công bình nào nhằm vãn hồi hòa bình danh dự tại miền Nam.

(CÒN NỮA)

NẠN KỲ THỊ DA MÀU Ở MỸ có thể biến thành nội chiến không?

nguyễn - tấn - bi

(TIẾP THEO)

Ở Việt Nam sự kỳ thị da màu không trầm trọng như tại Mỹ quốc tuy kết đôi hơn song không phải là đã mà không có được. Ngay tại Saigon trước đây người ta phải giác ngộ rằng có nhiều mối giữ vì đó người da đen tổ chức chỉ đành riêng cho người da đen thôi. Anh đã trắng nào lên phên tới là kẻ ấy một người đen bị. Và quyền lợi với người da trắng cùng vậy, anh đaden nào lên phên tới là tôi mang ngay.

Chiến trường Việt Nam, từ bao giờ đến bao giờ vẫn mang tính chất đặc thù của nó. Ngày như 1945-1954, người Pháp làm mưa làm gió nơi xứ sở, họ có ngờ đâu rằng,sau Việt Nam họ sẽ gánh lấy bài học chua cay về sự đã thuộc địa : Algérie nổi dậy.

Không phải người dân Algérie không biết trình đấu cho quyền lợi xứ sở họ. Đấu không có chiến tranh VN Nhưng nhờ vào chiến cuộc tại đây, có sự hiểu biết của họ, họ mới thấu triển cũng cuộc tranh đấu phải Như thế nào, mới đạt đến kết quả mong muốn.

Mãi Việt-Nam gay go, khó khăn bao nhiêu thì người Pháp mất Algérie để đăng bấy nhiêu. Có biết rằng đã là một bài học. Người Pháp học được sự vùng dậy mạnh liệt của một dân tộc bị trị như thế nào và người Algérie được bài học, một thuộc địa hiện nhiều vùng dậy phải như thế nào v.v...

Cuộc tranh đấu của người da đen tại Hoa kỳ lâu nay mang tính chất bất bạo động nhiều hơn, trong giai đoạn. Cũng có lúc họ tỏ ra thái độ bạo động bằng những cuộc biểu tình đầu máu nhưng rồi lắt cả bình như vẫn không có gì khả quan.

Những người da đen biện diện tại VN chắc chắn đã tỏ cái thái độ cũng học được những bài học hay để rút ra kinh nghiệm trong cuộc tranh đấu chống bất công xã hội ở Hoa Kỳ.

Ngay như những nhà ĐôngDương cho khỏi lửa người trắng (1945-1954) một người Do Thái đã có một triết đấu cùng với tư cách một kỳ binh, Đó là trường Moshe Dayan lừng danh của Do Thái ngày nay. Trong những ngày lâm thao trên trăm chiến trường Đông Dương của người đặc nhân đã đã rút ra những kinh nghiệm quý báu của chiến cuộc nầy. Chắc chắn có phần như vậy. Mặc dù ngày nay trước kiểu Cộng hoà Ả-rập thắng nhiều lần, Do Thái dưới tài điều khiển của MO-SHE DAYAN, đã đánh những trận đánh đã đến làm khiếp đảm tất cả những quốc gia lăng giềng, ai đám bảo Trường đặc nhân Do-Thái không ảnh hưởng phần nào những bí quyết rút ra được trên chiến trường Đông Dương ?

Người Mỹ nói chung lấy cây vấn tô ra chủ quan khinh địch. Ý lại vào sức mạnh của mình có thể khuyên đảo được kẻ thù ngoài người Mỹ chưa thật sự đối đầu với loại chiến tranh Cách Mạng. Cho nên mấy năm sau của thế kỷ 20 nầy ở nhà chiến trường từ Ai Lao sang Cao Ly đến Việt Nam v.v... người Mỹ chỉ đành chiếm được phần nào ảnh hưởng chứ không tạo được cảm thế.

Ở người Mỹ có hai giai đoạn về quan sự có thể nhận xét được :

Giai đoạn I, từ Đệ Nhị Thế chiến trở về trước : Bất cứ chiến đấu ở đâu Mỹ cũng chiến thắng.

Giai đoạn 2—từ sau Đệ Nhị Thế chiến trở lại đây Mỹ chánh thức biện diện trên chiến trường Á Châu và nhiều lần chứng tỏ Mỹ không còn thủ thắng dễ dàng như trước nữa. Tuy rằng Mỹ vẫn khuyến đảo được đối phương bằng đủ luận thiên chung vẫn không tin tưởng rằng Mỹ có thể thành công được. Mỹ không bao giờ thất trận đồng ý những mà theo Carouille: «Ton bras est invaincu mais non pas invincible» (cánh tayanh chưa thắng,nhưng không phải là không thắng). Mỹ vẫn có thất bại trên tính thần Cái tự tưởng ảnh người Mỹ như một cũng tính, của một nước lớn quy, quy nơi không cho phép như xưa nữa ở Triều Tiên, Mỹ phân đường được Trung cộng, nhưng chưa hẳn mang chiến thắng hoàn toàn về-ho Mỹ ở Ai Lao. Mỹ chấp nhận một chánh phủ liên hiệp có ảnh hưởng quốc tế, nhưng khó gì hẳn là chánh phủ đó thân Mỹ hiểu ra ?

Phải đây đông như vậy — nói lên những dấu chứng cho thấy người Mỹ qua sức chủ quan bằng vào tính năng quân sự của mình, đã rồi Mỹ không can hy vọng chiến thắng để đáng kể đúng với Chiến tranh Cách Mạng.

Cuộc tranh đấu của người Mỹ da màu lâu nay chỉ mang một hình thức bạo động thôi. Và rồi đây Mỹ quốc đó, Thế là BV hội đủ cả 2 điều kiện cần yếu để cho không khoảng chánh trị xảy ra.

Những ngày gần đây, Trường Chinh đang gắng chi phối những lực lượng vô trang chủ yếu của chế độ. Theo tin tức, cả lẽ Trường Chinh đã làm chủ được ngành công an, khi ông đích thân chủ tọa phiên họp hội đồng an ninh đặc biệt tại thủ đô Hà Nội. Trường Chinh cũng đang muốn vận động quân đội BV theo đường lối của ông. Một nghị quyết của Bộ Chánh trị do Hồ nghị Tăng quân ủy phổ biến đến hai các thủ trưởng đơn vị phân tích cực chuẩn bị dọp loạn tại Miền Bắc và đánh thắng chiến tranh Miền Nam. Công An và quân đội rất đông đảo sẽ phải dẹp loạn ở BV! Loạn nào đây, nếu không phải chính là những phần tử theo chánh sách Trường Chinh, những phần tử đã cùng lao với Đảng từ mấy chục năm đi nữa, nhưng nay đám quân ý thức hệ giáo điều đã thiên vị những nhân đình và giải phóng thực tế?

Không nói tới những hậu thuẫn quốc tế mà cả 2 phe đều lập đầu sẵn có Ngày trong nội bộ, dù cho Trường Chinh chi phối được ngành công an, chưa nắm được đa số cán bộ trung hệ thống Đảng, những nhân vật cỡ Lê Duẩn, Phạm văn Đồng, Võ nguyên Giáp, liệu có chịu ngồi yên cho phe Trường Chinh áp dụng đường lối thôn lực cách mạng ngay với các đồng chí trong Đảng và chánh quyền đã rồi trước sau phe Trường Chinh cũng sẽ đều áp dụng đường lối ấy đối với họ ? Phản ứng bắt buộc phải xảy ra vào lúc BV khởi sự công cuộc dọp loạn cũng là lúc thanh trừng đẫm máu khởi sự mà chưa ai có thể tiên đoán hậu quả. Bởi vì sự tranh chấp nội bộ Đảng chính là một phần kinh cuộc tranh chấp giữa Nga Sô và Trung Cộng mà cả 2 đều đã lập BV để làm con bài.

Trước viễn ảnh tình hình như trên, BV chưa chắc thắng khai viđức khoái chấp nhận bắt cứ giải pháp công bình nào nhằm vãn hồi hòa bình danh dự tại miền Nam.

(CÒN NỮA)

TIN TỨC VÀ SINH HOẠT PHONG TRÀO CHUYÊN GIA CẤP TIẾN

Lễ Ra Mắt Phân Đoàn Sắc Tộc Chàm

Thân ái mời các Chiến Hữu trong Chủ Tịch Đoàn Phong Trào đến tham dự buổi Lễ Ra Mắt của Phân Đoàn Sắc Tộc Chàm tổ chức vào ngày Chúa Nhựt 28-12-1969, vào lúc 8 giờ 30 tại 463-A, Đường Trần Hưng Đạo Saigon.

Sự hiện diện của quý Chiến Hữu sẽ là một khích lệ lớn lao cho toàn thể Chiến hữu trong Phân Đoàn Sắc Tộc Chàm.

T.M Chủ Tịch Đoàn
G.S. NGUYỄN VĂN BÔNG

TÌM HIỂU MỘT TÔN - GIÁO MỚI XUẤT - HIỆN

TỔ TIÊN CHÍNH GIÁO LÀ GÌ?

● ĐIỀU TRA PHÓNG SỰ CỦA
TRƯƠNG-CỬU-LANG

(TIẾP THEO)

Thế thiệt, câu trả lời về vị trí người đàn bà trong gia đình khiến chúng tôi ngạc nhiên và cảm. Con người số về vương ngôn là cương quyết sao lại nói như vậy ?

— Thưa bà câu bà vừa nói đề đặt người đàn bà VN vào vị trí khiêm nhường quá. Đó có phải là một điều Giáo lý của TTCG hay không ? Người phụ nữ VN gây dựng cho quyền lực cũng rồi, đâu có thể tiếp tục «chăng chăn vợ tôi» mãi sao được.

Bà BS Huệ cải lại ngay :

— Không có vấn đề chống chân vợ tôi bao giờ cả, xin anh bảo đừng nghĩ vậy. Chỉ có vấn đề thực định lý cương vị đàng lẽ phải có của người phụ nữ trong gia đình mà thôi. Theo chúng tôi thì xã hội Âu Mỹ đã đến chỗ thoái trào đạo đức một phần nào chăng do cái mà thường gọi là «giải phóng người đàn bà». Và mình hay chậm tiến gì người đàn bà cũng là kno sơn, là xi măn để cho gì đình được chặt chẽ. Mang chết xi măn đó ở đâu? Bắt đầu, hay bắt cái vai trường xi măn ấy đi thì sự tan rã của gia đình bắt đầu, ngay. Mà một khi gia đình không còn keo sơn cố kết thì cả nhơn loại mà cả dân tộc cũng sẽ bị thiệt hại.

— Tính mà nói, quan niệm của TTCG cũng như của bà Huệ về vị trí người đàn bà trong gia đình và xã hội có thiếu sót gì người nào đó cho rằng hợp lẽ. Nhưng riêng với chúng tôi thì quan niệm đó hợp gì lắm.

— Thưa bà, chúng tôi nhận thấy rằng với bà hết ngồi trước mặt đây, chúng tôi đã tìm hiểu nhiều về TTCG. Điều lãnh vực xã hội và đó chúng là một bà có quan trọng đáng biết lắm. Chúng tôi lấn hỏi thêm một câu :

— Thưa bà, quan niệm vai trò người đàn bà như vậy có thể bị chê trách quá nghiêm khắc và hợp lẽ hay không? Tại sao chúng ta đâm quả quyết rằng người phụ nữ chỉ có thể ở trong nhà? Thiếu gì người phụ nữ thừa khả năng đóng vai trò người xã hội và có lẽ hiểu người có ích cho xã hội hơn là đàn ông nữa.

Bà BS Huệ cười một cái cười thật là hiền hòa nhưng không thiếu vẻ hóm hỉnh.

— Nhà báo hiểu lắm chúng tôi, và hiểu lắm cả TTCG rồi. Trước hết, chúng tôi không bế cho rằng người đàn bà thiếu khả năng hay không có khả năng để đóng vai trò người xã hội. Chúng tôi cho rằng nếu người phụ nữ có đọc i bão hay quyết định sống độc thân không vướng víu gia đình, chúng con thì tự do hoạt động để đóng vai trò người xã hội, thường có kinh doanh hay chánh trị gì cũng được. Nhưng khi người đàn bà VN nhứt định lập gia đình thì đó là sự lựa chọn rồi. Sự lựa chọn đó bắt buộc người đó, bà VN phải «hãn» gia đình mới được. Không lấy chồng thì thôi, lấp gia đình rồi thì không còn cách gì khác hơn là phải đặt việc phục vụ gia đình lên hàng thứ nhứt và hy sinh những cái khác. Không thể nào giam phụ gia đình cho bền bỉ hay một người bà con lo điều được. Chúng tôi cho rằng không lấp gia đình thì thôi có gia đình mà không đích thân lo được thì sao mượn gì gia đình cho hư. Sự thật là như vậy chớ chúng tôi có bao giờ cho rằng người phụ nữ không có hay không đủ khả năng hay không có khả năng ra ngoài xã hội bao giờ đâu. Đây không phải là vấn đề đề cho bà hay không đề sức mà lại là một vấn LỰA CHỌN cho người phụ nữ VN mà thôi.

Như đã nói, chúng tôi cố hết đồng ý ít nhiều với bà Huệ về vai trò của người phụ nữ VN nhưng, làm kỹ giả đi tìm hiểu, bốn phận chúng tôi là chọc cho thiên hạ nói càng chiều càng hay. Chúng tôi bèn hỏi tới :

— Dạ thưa bà. Nếu chủ trương như bà chỉ thì phải cho rằng sự sự quy hiệp tại của xã hội VN hiện tại không đáng kể. Vì vậy, bà cho chiến tranh chấm dứt phải là vấn đề đề cho bà không đề sức mà lại là một vấn

(TIẾP THEO)

Từ chỗ nhận xét đó, ông Võ văn Hải suy tính cần phải thay đổi thế, nhưng bộ phận đảm nhiệm một phần để làm cho bớt lập trường cùng tận của phe chủ trương mạnh, đồng thời có thể cứu vãn cho tình hình Miền Nam ngày đó đang suy tới chế độ Ngày lập trường của ĐT Nguyễn chánh Thi cũng vậy nay vẫn cho kinh nệ Tổng thống Diệm, nhưng không thể chống lại chống ông Ngô Đình Nhu thì mà là Nhu.

Do đó, ông Võ Văn Hải đã gắng thuyết phục Trung tá Vương văn Đông trên lý luận là «Ông Diệm không có gì đáng trách. Nếu có chăng sai lầm, những tai trạng xảy ra là do những người chung quanh Tổng thống Diệm gây ra mà thôi. Vậy không thể trách phê Tổng thống Ngô Đình Diệm mà chỉ nên gọi bà những người «chung quanh» đó mà thôi.

Những cố gắng thuyết phục của ông Võ văn Hải đã đạt được kết quả. Trung tá Vương văn Đông đã nhận chịu cho Tổng thống Diệm ở lại, và hai vợ chồng ông Ngô Đình Nhu phải gỡ khỏi nước VN.

Lúc 3 giờ chiều ngày 11-11, ông Võ Văn Hải lại cố mốc nối cho Trung tá Vương Văn Đông gặp gỡ Đại tá Nguyễn Khánh. Ý định của ông Võ Văn Hải là muốn cho đôi bên gặp nhau trực tiếp để để thông cảm, ý ông hy vọng nhờ cuộc gặp gỡ trực tiếp đó, lập trường của phe đảo chánh sẽ bớt cứng rắn đi và chấp nhận hòa bình để giải pháp thương thuyết.

Ông Võ văn Hải đã nói với Trung tá Vương văn Đông là «có thể mà chuyện với nhau bằng điện thoại thì hơn là gặp lắm, vậy nên trực tiếp gặp gỡ nhau cho dễ nói chuyện hơn»

Trung tá Vương Đông, lúc ấy lập trường đã thay đổi như chúng tôi đã nói ở trên bằng lòng đồng Dinh Độc Lập để gặp phía Dinh Độc Lập.

Nhưng Trung tá Vương văn Đông bắt buộc

— Ông Diệm phải đích thân ra gặp tôi trước Dinh Độc Lập.

Trước đề nghị kho thực hiện của Trung tá Đông, Ông Võ văn Hải không có phản ứng ngay vì ông không muốn tỏ thái độ gì cả thà làm gặp đề liên một cuộc gặp gỡ mà ông biết có lợi cho Tổng thống Diệm. Ở, Hải lần yêu cầu TT Đông chở đề-nghị đang trình lại yêu cầu này cho Phủ Tổng Thống.

Và ông Hải lại lật lật chạy đi điện thoại với Phủ Tổng thống Đại tá Nguyễn Khánh nhận điện thoại và trình cho TT Diệm biết, kết quả là Đại tá Khánh bảo cho ông Hải đề nói lại với Trung tá Đông :

— Tổng Thống nói muốn liên lạc thì cần gặp nhau là đã rồi !

Sau cùng, Trung tá Vương Văn Đông nhận gặp Đại tá Ng. Khanh như người thay mặt cho Tổng thống Diệm tại trước Dinh Độc Lập vào lúc 16g30.

Công phải nói thêm là suốt thời gian có mặt tại Tổng Tham Mưu, ông Võ văn Hải là người liên chạy giữ mấy điện thoại thường trực để liên lạc đều đều với Phủ Tổng thống. Người tại đó cho ông Hải vẫn là Đại tá Nguyễn Khánh. 2 bên thường cho nhau biết tình hình biện tại.

Gần 4 giờ 30 chiều, Trung tá Vương Văn Đông quyết định điền sơ gặp gỡ như đã đồng ý với Đại tá Nguyễn Khánh.

Thay vì đi xe riêng, Trung tá Đông cùng đi với ông Hải trên chiếc xe Peugeot của ông Hải để đến Dinh Độc Lập. Ngồi cạnh Trung tá Vương văn Đông có có Trung Úy LQTh. thuộc binh chủng Nhảy Dù và 1 quan tây viên của Trung tá Đông.

Trung Úy LQT là em ruột của Thiếu tá LQT người chỉ huy Chiến Thuật giáp biên đang bao vây Dinh Độc Lập.

Từ Tổng Tham Mưu, ông Hải lái xe thành về Saigon để cho đến kịp giờ hẹn. Xe vừa ngừng ở góc đường Pasteur và Trần Nhật, ông Hải liền nói với Trung tá Đông :

— Anh ở đây tôi vào lấy Nguyễn Khánh ra !

(CÒN TIẾP)

Đáp lại sự khích lệ của quý độc giả và chiến hữu toàn quốc, chúng tôi đang rút chọn lại tài liệu «NHỮNG BÍ ẨN VỀ 5 CUỘC ĐẢO CHÁNH Ở VIỆT NAM». bổ túc những tài liệu chưa tiết lộ và chính xác hơn, để có thể đem kiến duyệt ấn in thành sách. Kèm theo đó là một số hình ảnh chưa đã đăng tải trên báo chí.

Đồng thời, chúng tôi cũng mong nhận được những đóng góp của tất cả quý vị đã tham dự vào cuộc chính biến này để cho quyển sách «5 Cuộc Đảo Chánh ở Việt Nam» giúp cho bạn đọc hiểu trọng tận những diễn biến của đảo chánh 11-11-1960.

5 CUỘC ĐẢO-CHÁNH

★ ★ ★ VĨNH LỢI

Những bí ẩn chưa hề tiết lộ trong

CUỘC ĐẢO CHÁNH 11-11-60 CỦA NHÓM SĨ QUAN DÙ

★ Ngày dài nhất của Tổng Thống Diệm.

(TIẾP THEO)

Từ chỗ nhận xét đó, ông Võ văn Hải suy tính cần phải thay đổi thế, nhưng bộ phận đảm nhiệm một phần để làm cho bớt lập trường cùng tận của phe chủ trương mạnh, đồng thời có thể cứu vãn cho tình hình Miền Nam ngày đó đang suy tới chế độ Ngày lập trường của ĐT Nguyễn chánh Thi cũng vậy nay vẫn cho kinh nệ Tổng thống Diệm, nhưng không thể chống lại chống ông Ngô Đình Nhu thì mà là Nhu.

Do đó, ông Võ Văn Hải đã gắng thuyết phục Trung tá Vương văn Đông trên lý luận là «Ông Diệm không có gì đáng trách. Nếu có chăng sai lầm, những tai trạng xảy ra là do những người chung quanh Tổng thống Diệm gây ra mà thôi. Vậy không thể trách phê Tổng thống Ngô Đình Diệm mà chỉ nên gọi bà những người «chung quanh» đó mà thôi.

Những cố gắng thuyết phục của ông Võ văn Hải đã đạt được kết quả. Trung tá Vương văn Đông đã nhận chịu cho Tổng thống Diệm ở lại, và hai vợ chồng ông Ngô Đình Nhu phải gỡ khỏi nước VN.

● Cuộc gặp gỡ Nguyễn Khánh-Vương Văn Đông trước Dinh Độc Lập

Lúc 3 giờ chiều ngày 11-11, ông Võ Văn Hải lại cố mốc nối cho Trung tá Vương Văn Đông gặp gỡ Đại tá Nguyễn Khánh. Ý định của ông Võ Văn Hải là muốn cho đôi bên gặp nhau trực tiếp để để thông cảm. ông hy vọng nhờ cuộc gặp gỡ trực tiếp đó, lập trường của phe đảo chánh sẽ bớt cứng rắn đi và chấp nhận hòa bình để giải pháp thương thuyết.

Ông Võ văn Hải đã nói với Trung tá Vương văn Đông là «có thể mà chuyện với nhau bằng điện thoại thì hơn là gặp lắm, vậy nên trực tiếp gặp gỡ nhau cho dễ nói chuyện hơn»

Trung tá Vương Đông, lúc ấy lập trường đã thay đổi như chúng tôi đã nói ở trên bằng lòng đồng Dinh Độc Lập để gặp phía Dinh Độc Lập.

Nhưng Trung tá Vương văn Đông bắt buộc

— Ông Diệm phải đích thân ra gặp tôi trước Dinh Độc Lập.

Trước đề nghị kho thực hiện của Trung tá Đông, Ông Võ văn Hải không có phản ứng ngay vì ông không mu

CHUYỆN KINH DỊ — CỦA TRẦN-V-DINH

NGÔI NHÀ QUÁI ĐẢN

(TIẾP THEO)

Tuy nhiên trong các cuộc đối thoại ấy, không ý nghĩ hão huyền nào hết là tìm thường. Bởi thế, nếu những hiện tượng như thế có thật thì cũng không có gì siêu nhiên cả. Chỉ là những ý nghĩ chuyên đạt bằng cách nào hoặc cách nọ. Theo ý kiến đoán ấy chứng tỏ từ một người sống sẩy đến 1 người sống khác.

Như vậy mặc dầu hiện tượng chiếc bàn dời chỗ hoặc 1 bàn tay rời khỏi thân mình xuất lấy 1 vật gì hoặc 1 cái bóng đen hiện lên, có sự huyền bí vô gặp khiếp đảm, tôi quả quyết rằng những hiện tượng ấy sinh ra bởi những tác động vật chất như 1 luồng điện chẳng hạn.

Trong một vài cơ thể có những người khơn khổ hơn khác đã tạo ra những hiện tượng kỳ quái giả tạo có tính chất bóc bạc ; trong một vài cơ thể khác lại có một tinh thần có thể sinh ra những hiện tượng vô điều kiện.

Những hiện tượng ấy chỉ khác với khoa học thường là không có đối tượng và không đem đến một kết quả cụ thể nào cả. Thế nhưng hoại không quan tâm đến và những nhà bác học chẳng không khác những hiện tượng ấy. Nhưng cần có vào những điều tối nghe hoặc thấy, tôi tin chắc có một người như thế ; người ấy có sự sống thật sự. Ông đã nói với tôi rằng 2 người không thể cùng một kích một hiện tượng chung. Nếu những cũng thế ! Hai người không bao giờ thấy qua một giấc mộng chung.

«Nếu đó là một sự lừa bịp thường, thì chuyện ấy sẽ chỉ những kết quả hơi khác nhau ; sẽ có là một sự kiện siêu nhiên thì ít nhất một đối tượng vô ý tứ. Những hiện tượng ấy không thuộc về 2 loại trên. Theo tôi, chúng phải xuất từ một người đang ở ngoài và người sống không có một ý chí rõ ràng. Hãn có một thế năng vô tận có thể làm chuyển mọi vật. Tôi tin tưởng sơi một sức mạnh vật chất đã giết hại con chó tôi và sức mạnh ấy có thể giết tôi nếu tôi không có một phần ứng tinh thần mạnh mẽ như con chó tôi vậy.»

— Sốc mạnh ấy giết con chó của ông ! Đáng sợ thật ! Thật là ý vị không một con vật nào muốn ở trong nhà ấy, kể cả con mèo. Cũng không có một con chuột nào đó !

— Bản năng sinh tồn của loài vật giúp chúng khám phá những nguy cơ cho đời sống chúng. Thế đó rồi. Ông đã hiểu tôi chứ ?

— Hiểu một phần thôi ! Tôi phải làm gì để không cho chúng biểu những hiện tượng kỳ quái ấy nữa ?

— Tôi sẽ cho ông biết ta phải làm gì ? Tôi đoán chắc rằng cái phòng ngủ trống ở bên một cái cửa phòng ngủ tôi là nơi phát xuất những hiện tượng ấy ; và tôi khuyên ông nên cho chứa vách trong lại. Nếu vẫn thế, ông nên phá hẳn các vách trong ấy.

— Ông trưởng rằng làm như vậy...

— Ông sẽ cải đổi đây điều thoại. Làm thử xem. Tôi có thể điều khiển công tác ấy và dài thọ 1/2 chi phí nếu ông cho phép.

— Không, tôi có thể chịu đựng các chi phí. Vẽ phần cho lại. Tôi sẽ viết thư cho ông.

(CÒN TIẾP)

VẤN ĐỀ CHÚNG TA

Công dân và nếp sống cộng đồng

● B.S LÊ-THIỆN-DIỀN

Khi con người sống thành tập đoàn, mỗi người phải hy sinh bớt một tỉ tự do của mình để cho mọi người có thể có tự do, cái tự do mà mỗi người có quyền hưởng.

Luật pháp được đặt ra để điều khiển trong chúng những hành động của mỗi cá nhân thành phần trong tập đoàn, cho không ai có thể làm sai hay có lợi không chính đáng so với những người khác.

Đó là lẽ luật của sự công bằng được luật pháp.

Đã sống trong cộng đồng —Cộng đồng là nơi chúng ta sống và làm việc trong luật lệ—Chúng ta phải hy sinh một tỉ tự do, khi chúng ta muốn xã hội có trật tự. Tự do không phải là sự phóng khoáng ; phóng khoáng thì là sự tự do thái quá, là sự lạm dụng tự do, tự do chỉ sẽ có trong giới hạn, phải được hiểu bằng bởi. Nhưng ai đặt giới hạn cho sự tự do của chúng ta, nếu không phải chính là chúng ta, cùng phải sống cộng đồng, trong một nước.

Nếu chúng ta chỉ một mình nơi chúng ta sống thì chúng ta không cần luật, không cần điều lệ, không cần phong tục, tập quán, luân lý.

Nhưng trong khi chúng ta ty hợp những thành đoàn thì chúng ta cần những thứ vừa kể. Tập đoàn nhỏ, lớn nào cũng cần có điều lệ, luật lệ tự đặt ra để có trật tự, để mỗi người đều có an toàn trong cộng đồng, để điều khiển trong chúng những hành động của mỗi cá nhân thành phần trong tập đoàn, cho không ai có thể làm sai hay có lợi không chính đáng so với những người khác.

Đó là lẽ luật của sự công bằng được luật pháp.

Đã sống trong cộng đồng —Cộng đồng là nơi chúng ta sống và làm việc trong luật lệ—Chúng ta phải hy sinh một tỉ tự do, khi chúng ta muốn xã hội có trật tự. Tự do không phải là sự phóng khoáng ; phóng khoáng thì là sự tự do thái quá, là sự lạm dụng tự do, tự do chỉ sẽ có trong giới hạn, phải được hiểu bằng bởi. Nhưng ai đặt giới hạn cho sự tự do của chúng ta, nếu không phải chính là chúng ta, cùng phải sống cộng đồng, trong một nước.

Nếu chúng ta chỉ một mình nơi chúng ta sống thì chúng ta không cần luật, không cần điều lệ, không cần phong tục, tập quán, luân lý.

Nhưng trong khi chúng ta ty hợp những thành đoàn thì chúng ta cần những thứ vừa kể. Tập đoàn nhỏ, lớn nào cũng cần có điều lệ,

XEM TRANG 2
Đầy đủ tin tức trong nước

MIỀN TRUNG « ĐÁNH » VÀ « ĐÀM » !

CXXXXVI. — ANH CHƠI GÌ KỲ VẬY ?

Mười một giờ đêm.

Vừa bước vào phòng ngủ trong khách sạn là Quan đã đến Nàng ngay vào một trận pháo hoa tuyệt vời như nơi giang miền hy.

Đã lại ngày nay, trong cái giờ lạnh vô đêm của Kinh Thành Saigon. Quan bồng bềnh khoảng, thở thân, bên cạnh cực cung.

Nhiều lúc Quan mơ mảng trường tượng rằng giá anh bây giờ đây, nếu cuộc đời Quan may mắn nơi vị phu nhân của Quan đi E Việt Nam DC6 từ Saigon ra Nha Trang thăm bà con chơi, và tên cha bà Quan sau đó hân hạnh được tịnh trong nhân trong danh sách đợc tiên Đại Phái Thanh đồng thời thăng Arrivée.Départ đặp lời kêu gọi của Quân tiếp theo cũng nhỉ mà sinh hoàn lên, thế nó to ra mà trông vô cần cố và treo tên trong vô song sắt của số giữa đều khuya khoắc ai hay, cho tiện phu nhân mà bà mà bà hoàn lên và đưi giây khiêng xuống, thì chắc là Quan sẽ rất lấy làm mừng rỡ lắm để vinh viễn lâm chỉ cả linh hồn lẫn xác thịt cho Nàng Tiên gần sát xinh đẹp bé bỏng, mà Quan đang ôm gọn trong vòng tay phu đương giữa những ngày hoa mộng nhớt chín của nước đời cho lại.

Nhưng, qua giây phút cuồng vọng đó một phút giây đầm cũng nó trào máu ích lý lên trong lòng lâm đui mù cả ý tứ, Quan nghĩ lại thấy mình kết quả : bất hiếu với... phu nhân mà bà ngoại nhà với thằng nhân viên dưới quyền đang ngồi trên, cho nên Quan mơ mơ mảng mảng rằng nếu không được vinh viễn sống với Nàng thì khóa xhôi là cũng nên thêm cái dịp ngân nâm một thuở nay đó...

Mười lăm phút sau, giống tố cuồng loạn từ từ lắng đến, lắng đến trong cái rã rời gần cốt và đê mê chết đứng của người đàn ông 40 bảo hoa.

Quan từ từ buông Nàng ra. Mái thơm trăm hương quyến trong hơi thở bồn bề ngọt ngào của Nàng can gì đối mười vừa đàn cười được 3 tháng, từ từ kéo Quan vào giấc ngủ mê man.

Bốn giờ sáng. Quan từ từ mở mắt, Nhìn Nàng đang thiên thiếp nhọc một trong sẽ mặt hồi hồng sau những trận dây vô bốc lửa tuyệt vời của tình yêu Quan thấy mê. Nàng đâu đuối, bên vì cùng lửa hy.

Khiến cho Nàng giật mình mở mắt rồi khi nhận thấy, bên phụng phịu và phiền thiếu thốn, Nàng đã lấy người tình với rất cả cái nũng nịu hiếu đăng đa thiết nhớt.

Nói gì qua man. Sau khi đưa Nàng lên giàn bà tiêu, Quan ôm ghì Nàng ấu yếm và bồng rỉ vào tai Nàng :

— Em, anh yêu em ngàn đời.

Nàng phụng phịu nhìn Quan, hãy Quan một cái và nghĩ thầm :

— Anh chơi gì kỳ vậy. Mà anh cũng tuyệt lắm nghe ?

— Em có yêu anh không ?

Nàng thẹn thùng xây mặt vô vách : Quan bèn chăm lên ôm bên nhìng chảy trên má, trên mũi Nàng rồi cho lại Nàng :

— Chẳng em bị bắt mấy tháng rồi em lỉ ?

— Đây là tính đó mà thôi. Chẳng yêu việc thì mọ con tiêu thơ xem hợp.

Cảm như đi dường, tiêu thơ ngại bắt tiện thì tôi có một kế nầy là cho Giai Huệ cái trang lâm tiêu thơ và tiêu thơ giả lâm.... liễu hoàn theo bảo hạ thì co ai mà biết được.

Phu nhân nghe nói bằng lòng, đức thầy Lương thị lo sắp đặt.

Nguyên chồng của Lương thị là người chơn chất, khi nghe vợ bảo gặp rất đi muốn thuyền thì cứ ba chân bốn cẳng chạy mướng hốc, nước khó không phân biệt hàng người nào miễn có là xong ; đồng thời lại lên thêm ba cái hiệu lên tuốc tiêu thơ Giai Huệ và Lương thị xuống thuyền

Bốn người đem hành lý xuống thuyền xong trao phu liễu nhỏ sẽ trở lái.

*

Trong khi Kim Huy vừa trở ra tho phòng, mặt mày cho giấc hầm hầm, bèng gặp Thi Tuấn, Thi Tuấn liền bước đến thì lễ. Ông chẳng thèm đáp lại. Thi Tuấn thấy vẻ mặt ông chẳng vui thì nghĩ thầm sẵng :

— Mày có đau lắm không ? Tại mày gan quá, cứ ngồi thẳng trên trăn mà. Sao hôm nào mày chẳng đi đau mà vẻ trở vậy ? Trưa tao đã dặy mày mình bình quá.

Tôi thông trả lời cau hồi của nó, giọng cảm động :

— Lúc nào mày cũng tốt quá.

Nó ngân ngớ, hỏi :

— Mầy vẻ không ? Tao vẻ xin phép thầy đưa mầy vẻ.

Tôi hơi nghỉ ngợi, rồi cũng gật đầu :

— Ừ cũ cho rồi.

Nó lắc xắc chạy vô lớp. Mới hồi, nó chạy ra với mô đồ của tôi.

Hai đứa lũng thẳng ra tới cầu Chàu Giang. Tôi rủ :

— Tao với mầy xuống đạ cầu ngồi chơi. Tôi giờ bây vẻ.

Xuống đạ cầu, gió mát hiu hiu, tôi cởi áo nằm khoè trên cỏ. Con Hoa nói với tôi đi mua kim chỉ để vá áo, tôi cũng không buồn trả lời.

Cau nhiêc mông của thầy lại lớn vốn trong đầu óc tôi :

— Giống mầy, lớn lên chỉ đi làm ăn cướp. Ăn cướp biết chưa ?

Tôi mim cười chua chát. Một thứ cảm giác lạ lùng chạy dài trong cơ thể tôi, làm tôi nghẹn ngào, đôi giọng nước mắt đoanh trong.

Thầy nó lòng nào chửi con nặng như vậy. Con là con người chẳng đáng phải con thế. Nhà con nghèo, nhưng đâu nỗ phải đi làm ăn cướp. Nhưng con không thích thầy bợp bẩi, bởi thầy làm sao hiểu được cảnh khổ của con.

Tôi nằm khóc một hồi, thì con Hoa về. Nó đưa cho tôi mấy cái bánh dừa, rồi vẻ áo cho tôi.

Tôi không thiết đến sự ăn, vì lòng đang buồn. Tôi nói với nó :

— Sao mầy giống mà tao vậy ?

Miệng cười, bàn tay nhỏ nhắn vẫn tão mão vá, nó hỏi :

— Sao mầy lại đánh thằng Thành ?

— Nó nói tao dơ như thế. Nghĩ có tức không Thà nó nói tao dơ, tao chịu. Đáng mầy nó biết tôi tao ở tê, nói như vậy là nó chửi lũ tao.

Con Hoa hỏi cắc cớ.

— Mầy đánh nó đã chưa ?

— Chưa ?

— Mai đánh nữa ?

— Không ! Tao sanh hòng lắm. Tao tha cho nó Lão sau nó chọc giận tao, có mà chạy đường trời.

Con Hoa ngưng mũi kim :

— Mầy có thù ghét thầy không ?

— Đây là tính đó mà thôi. Chẳng yêu việc thì mọ con tiêu thơ xem hợp.

Cảm như đi dường, tiêu thơ ngại bắt tiện thì tôi có một kế nầy là cho Giai Huệ cái trang lâm tiêu thơ và tiêu thơ giả lâm.... liễu hoàn theo bảo hạ thì co ai mà biết được.

Phu nhân nghe nói bằng lòng, đức thầy Lương thị lo sắp đặt.

Nguyên chồng của Lương thị là người chơn chất, khi nghe vợ bảo gặp rất đi muốn thuyền thì cứ ba chân bốn cẳng chạy mướng hốc, nước khó không phân biệt hàng người nào miễn có là xong ; đồng thời lại lên thêm ba cái hiệu lên tuốc tiêu thơ Giai Huệ và Lương thị xuống thuyền

Bốn người đem hành lý xuống thuyền xong trao phu liễu nhỏ sẽ trở lái.

*

Trong khi Kim Huy vừa trở ra tho phòng, mặt mày cho giấc hầm hầm, bèng gặp Thi Tuấn, Thi Tuấn liền bước đến thì lễ. Ông chẳng thèm đáp lại. Thi Tuấn thấy vẻ mặt ông chẳng vui thì nghĩ thầm sẵng :

(CÒN NỮA)

✱ CỦA CHÍ LỊNH ✱

Nàng tính nhẩm rồi thầm thì :

— Cha 2 ngày là 5 tháng.

Quan cầu vào mà Nàng một cái và ấu yếm :

— Em có thương anh, có nhớ anh không ?

Nàng ở ở không kịp phản ứng. Quan lại hỏi tiếp :

— Em có muốn cho anh mua vẻ không ?

Nàng đo dự, nhưng rồi đáp mau :

— Đã muốn mà chẳng nào anh vẻ bà anh ?

— Ừ, anh đã lo liệu rồi.

À em vẻ cái gì vậy hay lắm.

— ???

Bây giờ em phải nghe lời anh nghe. Mặt mình anh vẻ em biết mà thôi nghe..

Quan nín miệng vẻ tai Nàng từ từ rồi rỉ...

— Ý chết em bằng chẳng đâu. Anh chơi gì kỳ vậy ?...

(CÒN NỮA)

TÌNH SỬ ĐÔNG PHƯƠNG

Cho trọn ân tình

NGUYỄN-TỬ-QUANG

(TIẾP THEO)

Kim Huy lại thuật cả mọi việc rồi nói với phu nhân :

— Tôi đang định thăm thoáng sẽ cho chúng nó kết duyên chồng vợ, nay nó đến trăm lịnh mọ cha mà làm điều tối tệ, điều nhọc gia phương xem lịnh tôi không ra gì thật loài thất phu.

Tôi nghĩ nó là con nên dung dẻ cho ba hôm, phu nhân hãy cho nó biết rằng tôi buồn nó phải tự tế, chớ sống lâm quy mất tôi lâm !

Nói xong, ông đi thẳng ra tho phòng, mặt mày hầm hầm đây vẻ giận dữ.

*

Thầy Kim Huy đi rồi, phu nhân liền vào phòng tiêu thơ, vừa đi vừa khóc. Mẫu Đơn lấy lâm ngạc nhiên hỏi. Phu nhân bịu bọa nói :

— Mẫu Đơn con ơi, ngày to rồi ! Đoạn thuật rõ sự tình.

Tiểu thơ kinh hãi cũng khóc ỏa lên :

— Mẹ ơi ! Việc sảy con nào có hay biết chi đâu. Đỉ con bỏi bà vẻ hỏi Giai Huệ xem.

Nói xong là Lương thị lăng x ăng chạy đi, Chẳng đê Giai Huệ từ ngày lâm rốt khâm thì lo sự quá đỗn phát bịnh, nằm mê man. Lương thị kêu hồi, nó không đôi đáp gì cả. Cực chẳng đã Lương thị trở ra, thưa rằng :

— Nó nói không biết.

Phu nhân hỏi :

— Vậy tính sao bây giờ ?

Mẫu Đơn khóc nói :

— Mẫu thân ơi, chả đã đặp con tự tử, con xin vâng lịnh cha. Tuy chết đã đành rồi nhưng ơn cha mẹ sinh dưỡng, con chưa chết đền đáp, nghĩ lại con tiếc lắm tôi nhọc !

Phu nhân ôm tiểu thơ vào lòng nức nở khóc :

— Con ơi, con chết thì mẹ cũng chết theo. Tiểu thơ nghe nói càng khóc mãi mãi hơn nữa. Rồi cả hai mẹ con ôm nhau mà không nói được lời nào.

Nhỏ mẫu thấy vậy động lòng nói :

— Tiểu thơ, tử thuở bé đến lớn không hề ra khỏi khuê phòng. Cho có lâm nhăng điều tối tệ như vậy, chắc là tại con Giai Huệ. Vậy hãy đợi nó người rồi hỏi xem.

Cho như bây giờ, nếu sự lão gia nóng giận mà lâm khó thì bao chẳng tôi lên một chiếc thuyền chở tiểu thơ và Giai Huệ qua Đường huyện mà ở với ông cậu ít lâm. Cho Giai Huệ mạnh khỏe thì sẽ hỏi nó. Thoàng như việc xong thì yêu cầu đòng qua tô lại với lão gia thì việc sẽ êm như bàn thạch.

Phu nhân nói :

— Nế đi ta không an lòng.

Lương thị đáp :

— Ngày mai thì trời nào lại chẳng giúp. Phu nhân đừng lo.

Tiểu thơ nói :

— Con tử nhỏ chỉ lớn chưa từng bước ra khỏi cửa một tấc đường, nay đi vậy mà là trái lịnh cha cha, hai là đi đường bất tiện. Thà là chết cho hơn.

Phu nhân thuyên nhủ :

— Thế đã chẳng rồi phải chịu con ư. Nay con đã có chết cũng chẳng khỏi mang tiếng. Gặp biến phải tăng quyền.

Tiểu thơ khóc lóc :

— Nhưng con không thể nào lìa mẹ được.

(CÒN NỮA)

Lịch sử chiến tranh lạnh

● Nguyên tác : ANDRÉ FONTAINE
● Bản dịch : LÊ THANH HOÀNG DÂN

67
CHƯƠNG 5

(TIẾP THEO)

Cuộc thương thuyết với Cộng sản lúc đầu tiên tiến triển rất chậm chạp, nhưng sau cùng cũng cũng cũng tiến mau chóng nhất là khi thiết bạn của Mendès France đến Genève.

Vào ngày 28 tháng 6. Phái đoàn thương thuyết Pháp đã nghị thoạn về tuyến 18 lâm ranh giới. Phái đoàn Việt Minh đề nghị vĩ tuyến 13 Nhưng vào ngày 20 tháng 7, trong 1 phiên họp giữa Mitchell, Mendès France, Eden, Chu ân Lai và Phạm văn Đồng, Molotov lựa chọn vĩ tuyến 17, vì cả hai phe đều đồng ý giải pháp này. Cũng trong phiên họp này, người ta thảo luận thời vào nhau về thời hạn tổ chức tổng tuyển cử.

Trước đây Bidault đề nghị 18 tháng. P. Mendès France đề nghị không nên xác định giới hạn. Hai năm ? Molotov hỏi. Và người ta đồng ý hai năm. Vẽ phần thời hạn trật thoải quân đội Pháp, Việt Minh vẽ 3 tháng, chưng rồi cuộc hội nghị tăng lên là 10 tháng.

Những vấn đề ly dị gì đề chống đối những điều đã thỏa hiệp, và chính Eisenhower kể lại là «những điều nầy là những điều khả chấp mà Pháp có thể hy vọng đạt tới, theo như tình thế lúc đó».

Rất lo ngại về những viện ảnh trong lai do sự việc Mendès France lên cầm quyền, Mendès France một người mà dư luận Mỹ quan niệm như một tay «trung lập» xâu xa. Tổng thống Eisenhower và Ngoại trưởng Dulles vội vàng đã đến lúc by phải gặp gỡ Churchill và Eden.

Những cuộc thảo luận giữa các khối lãnh đạo Anh Mỹ được khai diễn vào ngày 25 tháng 6 tại Hoa Thịnh Đốn, và lết thúc bằng một thông cáo chung gồi C.Pháp Pháp nói cả hai Q. Gia sẽ tán trong những hiệp ước ngưng chiến khả dĩ nếu Việt Minh chịu triệt thoái khỏi Lào, Cam Bốt và phần đất VN Đông Hồi, giữa vĩ tuyến 18 và vĩ tuyến 17 nếu những ai muốn rời khỏi phần đất Cộng Sản có thể làm như vậy. và nếu hiệp ước có dự trù việc kiểm soát hiệu quả.

Những hiệp ước được ký kết tại Genève trong đêm 20 rạng ngày 21 tháng 7 năm 1954 tất phù hợp với những đòi hỏi nầy. Nhưng Mỹ vẫn tỏ chối ký vào một hiệp ước trong đó có chế ký của Trung Cộng. Mỹ vẫng như vậy tức là đã ngăn chặn nhân nhân Trung Cộng trong đó.

Trước đó, vào ngày với Bắc Kinh và Mạc tư Khoa, sau đó Mỹ đã cũng bỏ mất bàn tuyên bố đơn phương xác nhận thái độ của mình. Nhưng Mendès France muốn tăng đã các những Quốc gia bị bắt vào hiệp định đó

Nguyên tác : NGÔ-LÂU CƯ-SĨ

CÔ GÁI KỲ BẮC

Dịch thuật : HÀN-GIANG-NHẠN

HỒI 19

TRONG ĐỀN HOANG GẶP CÁI CUỒNG DÂM

(TIẾP THEO)

A Liệt không hiểu sao mụ cô! được ở trường bảo cho chàng ra đấp lên mình và mụ cũng chui vào trong tấm chăn nây chẳng cũng không hiểu mụ đã cởi áo người từ lúc nào. Tấm thảp đầy nhựa sống cựa cựa trong lòng chàng khiến cho lửa dục chợt bùng lên.

Tô đã thư toàn thân nóng hổi như bôn than. Mụ sở nương tấm thân cường liệt của A Liệt. Miệng mụ cắn vào bả vai cùng cánh tay chàng.

A Liệt nói qua kẽ răng :

— Tô Đại Thư ! Đại Thư là người đàn bà có chồng. Chúng ta làm thế sáy coi không được.

Tô Đại Thư hỏi lại :

— Ai bảo ta là gái có chồng ?

Mụ không chờ gã mở miệng. Cặp môi nóng bỏng đã phong tấn miệng chàng.

A Liệt phải vết vả mới thốt ra lời :

— Đại thư đã nói ra là Lục phu nhân.

Đại Thư đáp :

— Cái đó chỉ là cách xưng hô thông thường của người Cái Bang. Đến tư cách làm sư thầy của bần cùng không đành lòng quên thuận, nên ta chẳng cần bọn chúng nghĩ sao thì nghĩ, kẻo bằng gì thì kêu.

A Liệt lại hỏi :

— Lão bộ Lục giữ địa vị gì ở Cái Bang ?

Tô đại thư đáp :

— Người bổi đến bần làm chi ? Ta định vào bần rồi, bần cho có vết quyền luyện mà chẳng cần ta chết địa vị gì.

A Liệt nói :

— Tế ta là thế ! Thảo nào đại thư tức bực lão.

Tô Đại thư nói :

— Không phải đâu. Trái lại, ta vẫn yêu bần... Hôi ơi ! Bây giờ không nói chuyện đó nữa...

Mụ khác sáo con rắn quấn quại trong lòng A Liệt. Chính A Liệt cũng bị biến dục lúc đầu chẳng chỉ cho trông thấy mảnh gỗ lành bành ở chỗ mụ là gái có chồng để nìu lấy mà ngồi lên. Ngờ đâu mảnh gỗ cũng chỉ là ảo ảnh. tay gã chụp và quăng không. Gã chưa đến nơi rồi !

A Liệt cố nén lòng hỏi :

— Trên đời sáy thiếu chi người mà Đại Thư phải tìm đến tại hạ ?

Tô Đại Thư cười khúc khích đầy vẻ phong tình. Mụ đáp :

— Ta phải kiếm người hơn bần. Nhưng chỉ đôi bích ngẫu vẫn khó được người hợp ý. Người là kẻ thứ chín lọt vào mắt ta, nhưng ta chỉ mong cuộc gặp gỡ nầy không phải bão huyền là đủ rồi.

A Liệt giật mình hỏi bái. Chàng nghe giọng lưỡi mụ nhận ra hai điều sở vật. Một là mụ phải thường dâm đãng. Hai là mụ muốn kiếm người thay việc lão bộ Lục. Nếu chàng được coi là mụ quân quít nuốt đôi chẳng bao giờ thoát thân được.

Chàng chín hiểu có muốn hỏi đó cũng chẳng được mụ nói thật nào. Chàng liền gỡ vẻ vô tình hỏi :

— Tỷ như có người hơn được lão bộ Lục, thưa Đại Thư đã yêu lão rồi thì chắc gì Đại Thư chịu lão bỏ lão ?

Tô Đại Thư đáp :

— Quả có thế đó ! Có điều người nào hơn được lão thì sau nầy hoặc giả ta không quyết tâm với bần nữa, để khỏi bất cứ việc gì cũng phải phục tùng bần.

A Liệt đựng vào đa thịt mụ, phân thì lửa dục chảy bỏng, phần thì động tình hiếu kỳ, nên chẳng nghĩ gì nữa, để mình chìm đắm vào cơn phương dâu loan điên.

Ngoài đên rền gió may mưa tuyết rét lạnh thấu xương, mà trong đền xuân mộng triền miên.

Sau khi lóng lòng hình tình lại, Tô đại nương khẽ nói :

— Đặc cách bần xo vào lộ đi ! Bọn chúng sắp về rồi đó.

A Liệt vừa mặc quần áo vừa hỏi :

— Bọn chúng là ai ? Phải chăng là người Cái Bang ?

Tô Đại Thư đáp :

— Hiu thế ! Trong bọn có hai người là trưởng lão, oai quyền rất lớn. Nếu bị biết chúng ta làm chuyện nầy là giết chết ngay đó.

A Liệt tức bức nói :

— Nếu vậy phải đây cho mau. Trời ơi ! Tại bị biết Đại Thư là người không nên đụng vào.

Tô Đại Thư cười bảo :

— Người bối hận rồi chăng ?

A Liệt đáp :

— Tại bị trên cho cha mẹ, dưới có vợ con. Nếu bỏ xác nơi đây, bá chăng...

Tô Đại nương khẽ tát gã một cái ngắt lời :

— Người nói chẳng gì thế ? Hiền nhiên người là tâm thân đông nam. Người trưởng ta không khinh phát ra được hay sao ?

A Liệt thấy quân áo rồi lại nằm xuống đồng cỏ. Con Tô Đại Thư thì ra ngồi trên chiếc ghế gỗ vỏ nát. Mặt mụ nhơn nhơn đắc ý. Mắt chiếu ra những tia thần mãn.

A Liệt không cần hỏi cũng biết mụ thỏa mãn thứ tình hơn là với lão bộ Lục. Nhưng chẳng cũng chẳng quan tâm. Điều chàng muốn biết là bọn nầy sẽ xử trí với chàng cách nào ?

Tô Đại Thư lăng tai nghe hồi lâu rồi cất tiếng hỏi :

— Tiểu Bạch ! Người có biết bọn chúng định phát lực người bằng cách nào không ?

A Liệt đáp :

— Tại hạ không biết, đang định hỏi Đại Thư về vụ nầy.

Tô Đại Thư nói :

— Nếu giữa người và ta vừa rồi không thành hôn sự thì bọn chúng đã phá vỡ người bằng một trong hai cách. Một là buông tha người hai là chôn sống người.

A Liệt chẳng những không kinh hãi, mà còn tức giận, hỏi :

— Sao lại thế được ? Bọn chúng cần cứ vào điều cấm mà gia hại tại hạ ? Chẳng lẽ Cái Bang cũng chỉ là một bọn cường đạo ư ?

Tô Đại Thư đáp :

— Người đừng nói sáng nói. Nên biết chuyện nầy bọn chúng lén mặt đeo sứ mạng rất nặng nề. Vì muốn giữ cho câu chuyện hoàn toàn bí mật nên bất đắc dĩ phải giết người.

A Liệt hỏi :

— Bọn chúng trưởng tại hạ tiết lộ bí mật hay sao ?

Tô Đại Thư đáp :

* * CÒN NỮA

CỦA BÌNH NGUYÊN LỘC

48

PHẦN THỨ HAI

CHƯƠNG XI

Di Hai không hạch sách gì thêm, bởi tối lại con chim vẻ tỉ êm ả đi rồi.

Nửa tiếng đồng hồ sau thì ông chủ mới ra đi, chị bếp cũng rời khỏi nhà. Di Hai gọi Khen mà hỏi :

— Con nhỏ gì trắng trẻo hay nói chuyện với mầy, chắc nó ở đâu gần đây hả ?

— Dạ.

— Nó cho cha cho mẹ gì không ?

— Dạ nó cho mẹ.

— Mẹ nó làm gì ?

— Bà kỳ đau bụng. Nó đi ở mướn cho người ta.

— Quen nhau khiếm gì lắm.

— Dạ thiếu.

— Mầy biết nó nhà chớ ?

— Dạ cũng biết sơ vậy thôi.

— Ý tao muốn hỏi điều khác kìa. Nó có mẹo hay không, thì chắc là mầy phải biết.

— Dạ cái đó thì chắc biết. Nó không có mẹo.

— Nhưng còn một điều khác nữa mà tự nhiên mầy cũng biết. Nó còn là con gái hay không ?

— Đâu có chắc được.

— Ừ, tự nhiên là như vậy. Nhưng mầy kể những câu chuyện đối đáp của tụi bây ra thì tao đoán được. Nó có tồ mà sẽ nhà mầy hay không ?

— Không, khu vực ai cũng biết đi làm ăn nghề nầy từ lâu rồi.

— Nhưng sao nó lại đâm chơi với mầy ?

— Tại nó biết chưa không dinh líu với việc làm ăn ?

— Nhờ đâu mà nó biết như vậy ?

— Vì chưa là người đọc sách có vào ra, có đi đó đi đây, cho mầy chị khác thì sáng tới chiều vẻ, những chị tiếp ở lại, cũng lanh mặt không cho ai thấy diện mạo các chị bao giờ hết.

— Nó cũng tưởng mầy là chàu rượt của tao hả ?

— Dạ.

— Nó có kích bác, nói xấu tao hay không ?

— Dạ không.

— Có cảm tình hả ?

— Cũng không. Nó không bao giờ nói tới đi.

— Vậy chớ tụi kỳ nói chuyện gì với nhau ?

— Cũng không có chuyện gì để nói. Hai sự chẳng chủ nhà đi không con, mà cũng ít về nhà, không có ăn cơm nhà, nên nó buồn, tìm bạn để cho vui vậy thôi.

— Nó ở luôn nhà đó hả ?

— Dạ không. Bây giờ nước tối, chủ nhà về thì nói được đi. Ban ngày nó cũng ít công việc làm, chỉ có đọc quyển, giặt đi rồi thôi.

— Mầy có nói chuyện chồng con, mèo chuột với nó hay không ?

— Dạ có.

— Coi bộ nó ưa nghe không ?

— Dạ ưa.

— Nó ưa ra mặt hả ?

— Không ban đầu nó mắc cỡ, làm bộ như không muốn nghe.

— Nhưng về sau ?

— Về sau nó hết mắc cỡ, và dám thẳng thắn mà nghe.

— Như vậy đích thị là nó cho con gái rồi. Nè, hồi khéo coi nó muốn tìm hay không.

— Dạ.

— Nhiều lắm, chớ không ít đâu. Tao coi bộ con đó đẹp chớ hả ?

— Dạ, nó đẹp.

— Nếu nó con gái đã rồi mà nó được ít lâm cũng nhơn chục ngàn.

— Chớ sao, vì nó đẹp.

Di hai không cho Khen biết rằng năm chục ngàn là chư kẻ tiền tiêu đi được đâu trong đó.

— Con như không đẹp như chưa ?

— Khó nói... mầy đâu con con gái, thì hỏi làm gì ?

— Chưa hỏi cho biết gái của một đứa con gái không đẹp.

— Như mầy thì không có gái đâu. Mặc người ta không thèm mua, một đồng xu cũng không mua. Còn có mua thì rẻ lắm.

— Nhưng rẻ là bao nhiêu đi ?

* * CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

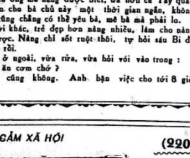

(220) ● của AN KHÊ

CHƯƠNG XI

KHI NGƯỜI ĐÀN ÔNG CHEN !

Nguyệt Hồng liếc mắt nhìn về Công trách mốc :

— Cô Út cần khinh người quá đã.

Cặp rắn Ba vội vàng nói :

— Ít lâu nay ta vẫn nghĩ sai. Nhưng nhìn kỹ cô Út không do cô nghĩ sao mà là bởi Trọng Đức đã nói cho cô biết và mượn miệng cha cô thốt những lời lẽ khinh thường chỉ cả như vậy...

— Không lẽ anh Trọng Đức lại ngông cuồng quá lẽ vậy.

— Trọng Đức được cô Út che chở, trường là mạnh quá rồi, nên coi ngang hàng với ông chủ điền cũng sẽ sang ai nữa ? Tiếc nhơn đức chỉ thường như vậy lắm, mợ ơi. Nó lâm sao mà nói cho cô Út nghe lời nó nên sắp, việc gì cô Út cũng phải chiều nó cả nên nó lên chơn đó lắm. Mặt bằng chẳng là nó bỏ gánh hát mà đi, không một lời từ biệt.

Nó có cần đi bát nữa đâu ? Nó nói đi bát bị ông hàn bốc lột, cứ phát đó mi, onche hoài, không đủ uống cà phê, thà ở lại điền nay mà ăn chơi, ở không cũng có bạc ngàn trong tới xài hoài. Nó chê ông hàn cớ dâm... coi nó ra dụ dỗ, lường gạt nó mất lận sao ?. Nói xin lối mợ, nó bảo biết mợ bết trơn rồi, nó cần gì phải chạy theo mợ ?

Nguyệt Hồng bị cặp rắn Ba chọc tức khiến nàng run cả thân tay. Nàng đường như bị nghẹt ngang ngực, thở không nổi. Mắt lộ hung quang và môi nàng mím lại đầy vẻ căm hờn.

Cặp rắn Ba biết đã thành công rồi, nói tiếp thêm cho nàng phát lộ nhiều phần nữa ra bằng lời :

— Mợ biết kẹp Trọng Đức có bà ngài gì mà làm cho cô Út ngờ nghẹ lời nó đó vậy không ?

Nguyệt Hồng không tin vào bà ngài nữa cả. Nàng biết cô Mười Bốn sự mê Trọng Đức vì chàng đẹp trai và ăn nói ngọt ngào, duyên dáng.

Cô Mười Bốn mê Trọng Đức và đã hiến thân cho chàng. Nhưn những cô gái lớ thời, tình yêu đi đôi chân khiết cực đoan hơn những cô gái mới đến tuổi dậy thì. Cô Mười Bốn đã quyết hơi trai, không thể xa lìa người đàn ông đã trải qua cuộc ân ái với nàng.

Nàng không cho biết cô ai hơn Trọng Đức, không cho nghe lời nói nào phải bằng lời nói của bạn tình và đâu cho Trọng Đức có cái quyền đang hãm hiếp gia tài rồi đội bàn thờ đi theo chàng, nàng cũng vẫn cứ làm theo, không cần biết bà ngài ra sao nữa.

Lăng cảm phản của Nguyệt Hồng có lẽ lớn sự ghen tương vào, như một ngọn nắng lửa sắp nổ. Mặc dầu Nguyệt Hồng đã xảy bước mà hiểu thân cho Hai Công, nàng vẫn còn yêu Trọng Đức và ghen với bất cứ người đàn bà nào bắt đầu mắt người yêu trước kia của nàng. Nàng không thể nào thinh mà nhịn được. Nàng phải giành giựt lại Trọng Đức và khối tay người đàn bà ấy, bằng cách nào hay bằng cách khác, và đâu nàng cần đến cái cách chết của Trọng Đức không mà thôi, nàng cũng vui lòng !

Nguyệt Hồng vùng đứng dậy, và nói với cặp rắn Ba :

— Nó không có bà ngài gì hết đâu. Người ta mê nó vì cái mà đẹp trai đó mà thôi ! Mấy anh đó qua, không bắt được Trọng Đức về đây cho ông chủ điền trị tội số dụ dỗ con gái thì lành hay sao ? Cô Út đâu có quyền, nhưng cũng không qua được bội đồng và cậu Hai đây...

— Cô Út không cho tụi tui bắt.

— Thằng Trọng Đức là gì của cô mà không cho ?

— Tại tôi toàn xốc tới, bắt Trọng Đức thì cô Út tưn xiết mà giết lại... Mặt là tụi tui sẽ sợ cô Út là con gái ông chủ điền, hai nữa là không bắt tụi tui là đâu đăng lại gặt tay, lôi kéo với cô Út hay sao ?

Cặp rắn Ba đưa đẩy cho Nguyệt Hồng đi tới chỗ phải đánh ghen với cô Mười Bốn hầu bọn chúng có thể thâu dịp đó xông vào bắt Trọng Đức. Công cả là người đứng mà chịu sáo cho chẳng tự do hành động.

Nguyệt Hồng quay sang, nói với Công :

— Anh có đi tới nhà cô Tư với tôi không ?

— Em tính làm gì vậy ? Em quên cô ấy là cô ruột anh sao ?

MAI TIẾP

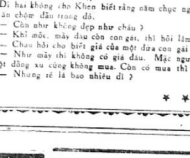

Truyện dài

Trinh thám — Gián điệp - Tình cảm

của TRỌNG NGUYÊN

50

10.— BỊ BẮT BUỘC HỢP TÁC

Trần Kiệt vốn không ưa gì ông được. Mốn sao chàng khỏi bị ông cầu lưu để chàng được tự do đi truy tầm Mộng Lan cùng chiến sĩ và những bằng cớ xác thực để chứng minh rằng chàng không bắn chết nhân viên của ông là đủ rồi, vì tên Thạch Kim cớ một mực chối đã rằng hắn không hề giết chết nhân viên an ninh ấy.

Lúc bây giờ, mặt trời đã lên cao, ánh nắng đã bắt đầu gay gắt nóng, và Trần Kiệt cảm thấy mỏi mệt không ít. Chàng quyết định về dinh phòng trò xong chàng sẽ ngủ một giấc để lấy lại sức khỏe, rồi sau đó chàng sẽ đi điều tra cũng chẳng muộn. Chàng tin rằng lần nầy sẽ không còn ai tìm đến giết chàng làm chi, vì chiếc nhân không còn ở trong tay chàng nữa rồi.

Khi chàng vừa bước chân vào cao ốc Bạch Vân thì viên quản lý sơn đay nhìn chàng với ánh mắt đầy sự hãi, rồi vội vàng quay mặt sang hướng khác, làm như chẳng hề thấy chàng. Trần Kiệt cũng phớt lờ luôn, bỏ đi thẳng vào thang máy để lên lầu. Nhưng trước khi đóng cửa thang máy lại, chàng còn thấy rõ viên quản lý lật đật giở ống điện thoại lên và quay số liên tục.

Chẳng biết ngay là ông ta đang gọi điện thoại cho ông Cảnh sát trưởng Lê Hoàng để bao cáo cho ông nầy hay viên hung thủ đã giết chết nhân viên an ninh đang trở về phòng.

Hiểu rõ như thế, Trần Kiệt mím cười một mình. Chàng tin chắc rằng thế nào ông Lê Hoàng cũng bực tức chửi thề một tiếng khi nhận được cú điện thoại vô ích ấy. Chàng nhất định nếu có cơ hội, chàng sẽ trả thù viên quản lý nầy một phen cho bỏ ghét mới được.

Chàng thầm nghĩ như thế thì thang máy đã lên đến tầng lầu nầm. Chàng đi thẳng về phòng mình và mở cửa bước vào. Chàng không khỏi ngạc nhiên khi thấy các đồ vật trong phòng chàng đã được dọn dẹp rất thứ tự, y như cũ. Chàng biết ngay là ông Lê Hoàng đã cho nhân viên chạy khiến xác chết của Hắc Cầu đem đi, đồng thời lấy tàn thuốc thơm cháy sẽ và gom ghế trong phòng chàng cho chẳng còn ai khác.

Tuy vậy, khi vào trong phòng xong, chàng không quên giở ống điện thoại lên, gọi thẳng cho ông Lê Hoàng :

— A lô, có phải ông Lê Hoàng đó không ? Tôi là Trần Kiệt đây.

Bên kia đầu dây, có tiếng ông Lê Hoàng trả lời :

— Vâng, chính tôi đây! Có chuyện gì không anh?

Trần Kiệt bực dọc thốt :

— Tôi nhận thấy ông không giữ đúng lời hứa chứ nào cả. Vừa rồi, lúc tôi ra về đây được đường thấy rõ ràng có ba nhân viên của ông đã bám sát theo tôi không hề rời. Có lẽ ông muốn có một tên thám tử để theo dõi tôi nữa chăng ?

Ông Lê Hoàng cười khanh khách :

— A, đã chẳng qua là vì tôi chẳng yên tâm chút nào. Tôi phải bố thêm đôi anh như vậy là vì tôi muốn bảo vệ sự an toàn của anh đó thôi.

— Nhưng tôi đã từng nói qua với ông rồi, tôi không cần đến sự bảo vệ của ông ! Các nhân viên của ông đều là những kẻ hàng bét, bao giờ lấy bản thân của họ còn không xong thì còn bảo vệ cho ai ?

— Vâng, anh đã không hàng lòng thì tôi sẽ gọi họ quay trở về ngay. Nhưng theo tôi nghĩ, chỉ vì anh thiếu ngũ nhiều quá, nên anh mới bực dọc thế thôi, chứ bề gì, cũ họ theo bảo vệ cho anh cũng còn hơn..

— Không, đã sao tôi cũng không cần ai bảo vệ cho tôi cả. Tôi bực hết, ông hãy gọi họ trở về đi. Một khi sau lưng tôi lúc nào cũng có hai bóng đi theo lâm cái đuôi như thế, tôi còn làm ăn gì được nữa ?

MAI TIẾP

(115).

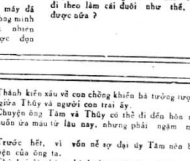

CHƯƠNG VII

TRẦN THANH

Nhớ lại thái độ của Tề hài nay, Thủy hơi ngượng ngùng. Nàng sợ cô ai mà kích cảm mình nên đã nhờ Hồ nữa rồi lại hiểu lầm nên cương quyết từ chối để nghỉ của Hồ.

Nàng nói :

— Thôi, anh cứ cho Thủy xuống đây cho tiện. Theo lẽ phải mời anh về nhà chơi nhưng hôm nay muộn quá rồi, anh cho Thủy xuống đây đi.

Dường như hiểu ra sự ngại ngùng của Thủy. Tuy muốn đưa Thủy về nhà nhưng phải đành nghe theo sự giữ ý của nàng. Hồ cả ra lại sát công viên, nơi phòng đợc sách của thành phố. Chàng bảo :

— Đậu chỗ nầy được không cô Thủy ?

Thủy chưa kịp đáp thì chàng đã nói tiếp :

— Hôm nay tôi phải thuận chiều theo ý cô đó. Theo lẽ cô phải đã tới đưa về nhà nếu cô thể cô cho phép tôi vào chào hai bác luôn mới phải.

Thủy ngượng cười, nàng biết Hồ chưa rõ hoàn cảnh gia đình của mình. Chẳng yên trí là cha mẹ Thủy cho và cũng khá giả mới đã sức cho con theo học nội trú tại Sài-gòn.

Chàng lâm sao biết được hoàn cảnh thật của nàng !

Nàng nói :

— Anh làm ơn «tiếp» giùm chỗ gần chiếc ghế đá đó. Để lần sau rảnh và sớm sẻ mời anh đến chơi. Bữa nay đã muộn quá rồi. Để anh về sớm.

Hồ thẳng xe lại, chàng bảo Thủy :

— Mai mấy giờ thì cô đi đề tôi ghé lại rước.

Thủy ngẩn ngơ nói chết rồi nói :

— Thôi, khỏi nhiễu anh, chiều mai không rỗi thì sẽ lên gió nào. Xin anh cho phép tôi được tự nhiên. Thuận tiện gió nào tôi đi xe đò lên gió ấy. Như vậy tiện hơn.

Hồ cố vẻ hơi buồn chàng đáp :

— Dạ tùy cô.

Chàng cười khẽ :

— Người ta sẽ đưa bà muốn là trời muốn. Tôi đưa đâm trái ý cô. Tư khi quen biết với Hồ đến giờ, đây là lần đầu tiên Thủy quá giang xe của chàng và chàng là lần đầu tiên Hồ có cảm nói gần như một cảm tên tình như vừa rồi.

Thủy hơi cau mày khó chịu. Nàng bước xuống xe kéo tay Ái bước nhanh, nói vọng lại :

— Cám ơn anh, để Thủy về kẻo muộn.

Hồ vẫn cười tươi đầu rồi nổ ga cho chiếc xe chạy đi, chiếc xe tách khỏi lề đường chàng cho quay lại đưa tay vẫy vẫy Thủy.

Thủy không vẫy trả lại trong khi Ái vỗ tư khoát khoát tay hoài Thủy hơi bực mình, nàng bảo tay Ái dục :

— Thôi về mau kẻo ở thằng bà trông.

Ái chẩu môi :

— Chứ không phải sự anh Tâm trông hả ?

Thủy phát nhẹ vai em cười vui nà :

— Nói tầm bậy mất chị đánh đòn ấy.

Ái ranh mãnh trêu chị :

— Chị đánh đánh em à. Cho khuya nghen. Bộ anh Tâm đứng đó coi chị đánh em chắc ?

Hai chị em Thủy nói nói chuyện không để ý đến chung quanh Bà Tuấn Hai ngồi trong tiệm tạp phẩm nhìn phòng đọc sách trong thấy hai chị em ngang qua tự khi mới xuống xe.

Bà cũng thấy rõ những phút những nhân nói chuyện giữa Thủy và người con trai lái chiếc xe hơi trắng.

Thành kiến xấu về con cháu khiến bà trưởng tộc ngay chuyện trai gái giữa Thủy và người con trai ấy.

Chuyện ông Tâm và Thủy có thể đi đến hôn nhân với nhau lâm bà tức muốn ói máu từ lâu nay, nhưng phải ngậm miệng không dám nói ra.

Trước hết, vì vốn nể sự đại ủy Tâm nên bà không đám xen vào chuyện của ông ta.

Thứ hai là những hành động của bà, nhất là từ khi chơm Thủy tới nay đã khiến cho xóm giềng nhìn bà bằng một cặp mắt khinh khi nhiều rồi. Phần lớn những người hàng xóm đều không giao thiệp với bà nữa, kể cả bà Tư vẫn chưa hòa cùng không đám mời bà sang chơi. Đối khi bà sang chơi, họ tỏ vẻ lờ lững đến bà phải ngượng mà về.

Bởi vậy nên bà không dám nói về chuyện của Thủy và ông Tâm, và cũng vì xóm giềng không giao thiệp với bà nữa nên bà phải lé đến xóm khác và tiệm chạp phô nầy là chủ mà bà hay ngồi nhart.

Tình cờ bắt gặp Thủy và Ái đi xe của một người con trai lạ về và còn đang vui đùa nói chuyện mát ngoài hè phố, bà Tuấn Hai thấy mừng trong bụng. Bà nghĩ cách phá con chăng, phá chuyện đại ủy Tâm và Thủy bằng câu chuyện nầy.

Để có người làm chứng, bà kêu bà chủ tiệm chạp phô, chỉ tay về phía Thủy hỏi :

— Bà ba ơi, bà cứ trông thấy hai con nhỏ nhà tôi đó không ?

Bà bà chủ tiệm nhìn về hướng chỉ tay của bà Tuấn Hai, gật gật đầu :

— Con Thủy với con bé gì em của nó phải không ? Mà con bé nhỏ tên gì tôi quên mất rồi.

— Nó tên Ái đó mà.

Bà ba chạp phô cười vui vẻ :

— Ờ, con Ái, vậy mà tôi cũng không nhớ ra. Chưng nó hay giờ cũng lớn bộng hết rồi.

Bà Tuấn Hai làm như lo cho con chồng lắm, bà chép miệng :

— Con vậy mà làm gì nên ăn thua bà. Bây giờ mà vẫn còn phải lo cho chúng đi học.

Bà ba chạp phô tỏ vẻ ngạc nhiên :

— Lớn như vậy mà còn đi học à ?

* * CÒN NỮA

QUAN TRUNG ĐỆ NHẤT KIẾM

Nguyên tác : TÂN HỒNG — Dịch thuật : THƯ LANG — 8

HỒI I

Cuộc chiến đấu giàn xếp bằng tiền

(TIẾP THEO)

— Huynh đài nếu lắc đi vào chỗ vô lý.

Thiếu niên áo vải gực gặc cái đầu đáp :

— Đúng là tại hạ có cái tật ghét bọn nam nữ tư bên như kẻ tử thù. Hễ gặp cặp trai gái nào tư bên là muốn hạ sát ngay.

Thiếu nữ ngồi trên ngựa cười rất tươi hỏi :

— Cái tật đó của các hạ quả người ta thì thật là có hiệu quả, nhưng tiện thiếp tưởng các hạ làm như không nhìn thấy là hơn. Tiện thiếp nói vậy các hạ nghe có hợp lý chăng ?

Thiếu niên áo vải lên giọng kiên quyết như đinh đóng cột :

— Không được ! Không được ! Phải giết người mới xong !

Thiếu niên áo xanh nói :

— Vậy cũng hay ! Bọn tại hạ hãy giờ lại nói bão khi muốn mở một trường quyết đấu.

Thiếu niên áo xanh vẫn không nói gì nữa từ từ giơ tay lên phóng chưởng đánh ra.

Thiếu niên áo xanh lên thấp người xuống. Chàng hạ tay rồi xoay lại ra chiêu cầm nã.

Thiếu niên áo vải bị bức bách phải rút tay về. Người gã bỗng nhảy vọt lên không, gã vung song chưởng theo thế khai sơn đại phủ chém thẳng xuống đầu phương.

Thiếu niên áo xanh thấy tàn phép và thế thế của đối phương rất lợi hại thì trong lòng không khỏi bối hối. Người chàng rung động, không mình ra xa mấy trượng. Chàng phát huy nội lực cách không từ phía xa xa chợt lấy địch thủ.

Thiếu niên áo vải ngửa mặt hú lên một tiếng. Người gã cũng lơ lửng trên không, chân chưa chấm đất đã nhảy vọt đi năm vòng. Đến vòng thứ sáu thì phóng song chưởng ra. Chưởng chiêu mạnh như sét đánh.

Thiếu niên áo xanh đặt nhiều phát giác ra trong vòng mấy trượng vuông đều bị quyền phong của đối phương phá. Người chàng liền đứng chặt như đóng đanh xuống đất. Tả hữu song chưởng vung ra đánh tới tấp.

Bỗng nghe đánh sầm một tiếng rùng rợn. Cả hai bên đều hú lên một tiếng như rồng gầm. Thiếu niên áo vải đứng ngoài năm trượng hai tay bị thấp xuống.

Thiếu niên áo xanh ngơ ngác hỏi :

— Huynh đài ở môn phái nào ?

Thiếu niên áo vải lạnh lùng đáp :

— Tại hạ không có môn phái nào hết.

Thiếu niên áo xanh nói :

— Thảo nào tại hạ không thể nhận được chiêu số về môn bộ của huynh đài...

Chàng chưa dứt lời thì thiếu niên áo vải đã tiếng gần lại. Bàn tay đã trước ngực phóng chưởng đánh ra.

Thiếu niên áo xanh cho có ý muốn thử nội lực đối phương. Chàng chập hai tay lại rồi bằng phẳng đưa ra. Hai luồng kình lực đụng nhau ở không gian khiến cho hai bên cùng chấn động.

Thiếu niên áo xanh vận động đúng chưởng lực. Nội lực vô ra cuồn cuộc, thế mà đối phương vẫn đứng vững như núi. Thân hình không xê xích chút nào.

Thiếu niên áo xanh thấy vậy không khỏi ngẩm ngầm kinh hãi.

Thanh niên áo xanh quát lên một tiếng. Tay trái chàng khoanh một vòng tròn. Tay mặt lại phóng chưởng đánh ra.

Thiếu niên áo vải vẫn giữ nguyên tư thế như trước không thay đổi. Bỗng tay gã cũng phóng chiêu đối đích. Chưởng lực hai bên lại đụng nhau lần nữa.

Thiếu niên áo xanh vẻ mặt rất nghiêm trọng. Mặt bần tay chàng vạch nửa vòng tròn. Trong vòng mặt trượng, chàng phóng liền chín chưởng.

Thiếu niên áo vải, cặp mắt trên xoe chiếu ra những tia sáng hung dữ. Song chưởng của gã liên tục phóng tới để đón chưởng lực đối phương. Gã bỗng lôi lại một bước. Sau cùng hai bên đứng cách xa nhau có đếc mười bốn, mười lăm trượng.

Thiếu nữ ngồi trên lưng ngựa chín cặp mắt liếc. Nàng đưa mắt nhìn thiếu niên áo xanh khẽ nói :

— Gã thiếu niên nầy xem chừng không phải hạng tầm thường.

Bỗng nghe tiếng thiếu niên áo vải đứng đối diện lên tiếng :

— Tại hạ cũng không nhận ra được lai lịch của hai vị. Thôi hãy giờ cứ thế nầy là xong. Nếu các hạ chịu bỏ ra trăm lạng bạc là chúng ta bái chiến.

Thiếu niên áo xanh trong lòng ngờ vực hỏi :

— Phải chăng đây là huynh đài có ý lừa gạt.

Thiếu niên áo vải hừng hờ đáp :

— Người ta thường nói : có vung phí tiền tài mới tiêu tai giải họa được. Các hạ không nên ngoan cố.

— Nếu vậy thì tại hạ xin chấp nhận !

— Cuộc đấu nầy thật là vô vị. Di nhiên tại hạ mong muốn gương đào biến thành chân ngọc. Nhưng hiện giờ trong rút tại hạ chỉ có hai chục lạng...

Chàng nói tới đây thò tay vào túi mốc ra mấy đỉnh bạc trăng ngần

Thiếu niên áo vải liếc đầu nói :

— Tại hạ bắn tính nói sao là thế, chứ không có chuyện mạc cả.

Thiếu nữ ngồi trên lưng ngựa xen vào :

— Tiện thiếp có kế lưỡng toàn. Bây giờ các hạ tạm thu lấy hai chục lạng bạc. Sau đây một tháng bọn ta sẽ đưa nốt tam chục gia cho các hạ cũng ở nơi đây. Như vậy được chăng ?

Thiếu niên áo vải đáp :

— Không, ôn rồi ! Tại hạ phải đi theo các vị để thu đủ số tiền mười lạng nữa mới xong..

Thiếu nữ nhếp nhép cặp mắt đẹp :

— Chúng ta cứ thế.

Thiếu niên áo xanh hỏi :

— Muội tử ! Muội muội...

Thiếu nữ vẫy tay một cái. Thiếu niên áo xanh thấy nàng ra hiệu không nói gì nữa.

Thiếu niên áo vải đã nhìn số cử động của đôi phương gã bằng động một thứng nhưng lạng lẽng không nói gì.

Thiếu niên áo xanh hỏi :

— Tại hại là Cổ Thiên Vô. Huynh đài có thể cho hay qui tính được chăng ?

Thiếu niên áo vải đáp :

— Tại hại họ Triệu tên gọi Tử Nguyên.

Đoạn gã cười khanh khách hỏi :

— Tên họ tại hại đã nói rồi còn phương danh và tôn tính của cô nương các hạ cũ thể cho nghe được chăng ?

Thiếu niên áo xanh tức Cổ Thiên Vô ấp đang đáp :

— Ý là... là...

Thiếu nữ mỉm cười nói tiếp :

— Sau tên hỏi họ lân mồ ngọn gốc là người khi tượng nhỏ nhen. Nhưng tiện thiếp cũng nói rõ cho các hạ nghe. Tiện thiếp là Yên Lăng Thanh.

Thiếu niên áo vải tức Triệu tử Nguyên nói :

— Mặt người họ Yên mặt người họ Cổ mà là huynh muội kết cũng kỳ.

Yên Lăng Thanh nói :

— Kỳ gì mà kỳ ? Tiện thiếp cùng Cổ đại ca là biểu huynh biểu muội.

Nàng khẽ nghiêng đầu ngó Triệu Tử Nguyên bằng cặp mắt thu.

(CÒN TIẾP)

Sáng tác vàng

TUỔI HỌC TRÒ

● của HOÀNG ANH

(TIẾP THEO)

Và lớp Thầy định viết sẽ thì lại bị mấy cô bạn yêu quí phá phách trêu ghẹo. Tức phát ơn. Chưng cớ viết dây lên bảng : Đứa nào thơ con Thầy lên Pleiku thăm... không. Con Thầy lên Pleiku với.... Khẽ nhỉ, Thầy sửa mỗi mà Chung vẫn viết nữa, để thế lại được sự phẫn trợ tích cực của đồng sinh Phượng nữa chứ. Eo ôi, Thầy điên đầu luôn, giận lắm bỏ đi. May mắn nhờ Thầy nên vội không thì bà thầy Sử địa bắt gặp thì chết...thọa. Cái giờ chết cả a chiều thứ sáu là giờ địa lý Pháp. Quá một nửa với hai giờ Việt Vă- rồi, nên đến giờ Sử, cả lớp đều có vẻ bơ phờ thiếu não. Mặc cho bà thầy thao thao bất tuyệt, vẫn Thầy cứ ngồi giương mắt ếch thao đôi dáng đi «ục ịch» của bà, mắt mở thao láo có vẻ nhâm chỉ lắm, nhưng bao hay bỗng đâu mất rồi. Có hôm bà bực tức la lên : «Tôi mà gọi một người đứng dậy lặp lại những lời tôi vừa nói khi nãy, tôi chắc chắn rằng người đó sẽ ngẩn tò te liền. Vậy, đứng cả ngã, không tôi cho cấm túc 4 ! » Đứa nào đứng dậy tôi mét một mét mày. Thầy ngẫm nghĩ ; giờ này phải đọc phổ mới đúng điệu. Có hôm khác, đã cho tụi nó giải trí, bà thầy cho tụi nó xem bình linh Pháp đời xưa với quân phục mũ mũ trông nữa. Thầy nói với Chung : «Xi, linh Pháp chẳng khác lính mình. Ăn mặc hoa hòe như thế, lại khệ nệ thêm lu-m. Cho lính mình mặc mầu cỏ là cây rừng lại nhẹ nhàng, lúc xáp trận mới không vướng víu, phải không ? Chung mỉm cười thông cảm cái tính «hiếu vị» của Thầy. Thầy với Chung có tục lệ riêng hễ mỗi khi nghe tiếng máy bay quần trên không là bảo nhau : «Ê, anh tìm mấy bà Thầy». Lâm Thầy đây đánh đạch lên vậy

Nay giờ, Thầy nói về buổi chiều thứ sáu. Cho sáng thì cũng lâm chuyện rồi. Nhưng cũng là những phá phách của tuổi học trò. Buổi sáng sớ, bà giáo Anh Văn cho bài luận với cái đề khó khăn không khiếp là «Theo em, bốn phận nào quan trọng nhất đối người, Bản luận về bốn phận đó». Eo ôi, nhìn cái đề là muốn chết giấc rồi. Ý thì đã quá, nhưng tìm chữ mới khó lắm sao ! Mới ác nặng tim một bài Thầy lấy «trách nhiệm và bổn phận đối với nước nhà». Nếu làm bằng tiếng Việt, lần Thầy sẽ được điểm lớn, đằng nầy làm bằng tiếng Anh khó muốn bộc xì dầu luôn.

Những ngày cuối năm thật vui mà cũng thật buồn. Buổi sáng nọ, sau khi học xong giờ đầu Pháp Văn, ông thầy không lũ đi ra chơi. Chung và Khanh mới đặt Thầy đứng ở cửa canh chừng, cho tụi nó lén lút mở quyển sổ đen của ông thầy ra coi kết quả buổi họp cuối năm. Thầy đứng tựa cửa mà tay chân run lẩy bẩy, phần vì sợ ông thầy trở về thình lình sẽ gặp đoàn quân cấm túc, phần vì lo sợ không biết nhìn được lên lớp không ? Chợt Chung reo lên : «Thầy ơi, mấy được lên lớp rồi. Mấy đứng hạng tám có hàng danh dự nữa.» Ôi, xấu, xấu mất đi. Rồi bày giờ tay chân lạnh ngắt vì run sướng. Sao mà lâm chuyện thế nì nhỉ ? Thầy quát lên : «bà Khánh, Đào, Ngân ? Thôi, tạm được, đứa nào cũng lên lớp, như vậy không buồn nhé !

●●●

ĐÔI BẠN

CỦA THÚY-TRANG

(TIẾP THEO)

Gia đình Djéri chia chau đôi sống với cảnh loài đã thế, chúng tích hằng hiu nhất, cha sự chia xa đã là một vết thương dày đi tế vai trái, nhưng ngoài hòng của Goulei, cha Djéri, kỷ niệm của một lần ông đương đầu với một con sư tử cái mà đang tấn công bằng đao gươm.

Goulei đã phải mất 6 tháng trời nằm sắp, bất động, để chữa trị vết thương.

Thời gian đó không ảnh hưởng gì đối nếp sống của Djéri cả. Đạo ấy, nó vừa lên 6 tuổi, đã lợi dụng sự được tự do rộng rãi hơn để «thám hiểm» nơi rừng, càng lúc càng đi xa hơn một chút, càng ngày càng học hỏi được nhiều thêm.

Không ai nghĩ tới việc cái xin bớt tự do của nó. Nó lớn lên một cách tự nhiên như cây cỏ, từ sáng tới chiều, nước đi đâu tùy thích. Những vùng lân cận làng, ban ngày, không ngày hiếm gì cả. Thế đó chỉ đám bên mảng tới những nơi đó sẽ mất vào lúc đêm tối mà thôi, vì Djéri biết rõ điều đó để sắp xếp công việc trong ngày của nó.

Nó thức dậy vào lúc có tiếng gà gáy sáng. Trong lúc mọi nó cho đang ngủ, Djéri và chị Tékéta cầu cả lặng lẽ lẩn ra khỏi lều, đây cánh cửa cây ở bàng rào dân làng cùng những nhánh gai góc bên người mà người ta chất lại để phòng thú dữ, rồi nắm tay nhau chạy một mạch tới an nước cách làng tối 2 dặm.

Trên một vùng rộng lớn quanh làng, đầy là ao nước duy nhất mà mặt trời mùa nắng chưa làm cạn nổi.

Hai chị em phải ẩn mình ở vì lặn lặp trong nước nửa lạnh, thích thú như những con thú rừng giữa 1 vùng giang sơn riêng biệt.

Sau đó cả 2 trở lại lều và Tékéta bắt đầu nhóm lửa ngọn lửa trong lò đất sét để mọi chúng nấu sọp bữa ăn sáng.

Thế là một ngày bắt đầu. Hai đứa bé giúp đỡ mẹ trong những việc vặt vãnh : Tékéta quét dọn các lều, lau rửa chén bát và giữ cho ngọn lửa cháy thường trực trong khi Djéri đi thu nhặt trứng mà hễ gà đẻ rơi rớt quanh lều và rừa chuồng ngựa.

Đây là một công việc mà Djéri rất thích, bởi nó ghiền cái mùi ấm áp của chuồng ngựa và tiếng hí nhà nhẩu hiếu lạ sự bằng lòng của con ngựa khi nhận những bó cỏ mà Djéri đưa cho.

Cơm sáng xong, mọi Djéri cùng những người dân bà khác trong làng bắc nhau đầu đồng sông. Bà Jili đã lấy nước sẵn trong ngày. Những đứa trẻ lại được dịp theo người lớn ra khỏi làng.

Những tia nắng ban mai xô nặt bóng hai hàng cây dọc con đường mòn mà những bước chân của bà thế hệ người trong làng đã vạch tạo xuyên rừng rồi tạo thành lối.

Mọi người đều bà trong làng đều nơi mặt nơi đây, nơi bờ sông và từ những nhóm người đi lấy nước — hy gồm 11 phụ nữ — vang lên những tiếng nói rõ rít lẫn ồn động bầu không khí yên tĩnh của nơi rừng vừa thức giấc.

(CÒN TIẾP)

TÍP TÓP Astro Boy Việt Nam

Chuyện NHI-ĐỒNG QUỐC TẾ

TIẾNG GỌI trùng - dương

● LINH LAN kể

(TIẾP THEO)

Sự chuyện trò bằng tiếng La Tanh đã bắt đầu thân mật với tôi. Và tôi cũng thích thú nghe nói giọng mềm dẻo như-ru, như tiếng chim gù của Huân Tước kể những chuyện lạ, mỹ thuật triết lý, văn chương, đủ tất cả vấn đề tôi bắt gặp của vô thời thượng cổ Hy-Lạp. Ông kể văn thơ đầu hội họa, những bài hát danh tiếng. Những điều mà lúc đi học tôi cũng đã đọc qua với một cách buồn tẻ, nhưng nay nghe ông kể thực là hào hứng, hay ho. Nghe không thấy chán.

— Đừng có lấy làm lạ, khi thấy tôi thích những chuyện xảy ra trên mặt đất quê hương tôi, Vì tôi là người rất sùng đạo. Tôi thích trau dồi hạnh kiểm như tính thêu vá luôn cả cho linh hồn tôi được siêu thoát hơn người. Tôi không bao giờ lý một cái gì mà hoặc để làm sái với lương tâm. Cái mà làm cho tôi say mê là cuộc sống thật đưa giầu hình dị. Như hôm nay đây, một ngày quang đãng, ngập trên ánh sáng mặt trời, cảnh một người lạn thanh niên trí thức, một quyền sách hay, một tượng đẹp, một phong cảnh tuyệt vời, thơ mộng, một vườn đầy hoa, sự yên lặng của bình minh đó những cái say mê của tôi là đó. Lời của Ri Ni huân tước. Ông vừa nói, vừa đưa đôi tay ra đầu, khi chỉ nền trời xanh cao, có mặt trời khi chỉ qua cảnh đồng bao là đầy hoa rừng đồ sắc.

Vừa đúng trưa, đoàn xe đã tới trạm đầu. Vào quán nghỉ người ăn uống giải khát. Bây giờ tôi mới có dịp gặp người chiêu gái của Huân. Tước. Trẻ, ngây thơ và đẹp như bức tượng Ra Công. Nước da mịn, mầu trắng sạm hồng, đôi mắt lớn mầu nâu sậm, miệng có điểm nụ cười duyên. Tôi được giới thiệu, nàng cúi đầu xâu chào tôi.

Trọn buổi ăn uống bữa, nàng chỉ cười đầu ăn chăm chút, chẳng nói năng chi, chỉ khi nào chút nàng hỏi gì, thì nàng trả lời câu đó mà thôi. Riêng phần tôi, có cảm giác đăng chăng đâm ngờ ngay nàng. Cố lắ, sắc đẹp của nàng, tuổi trẻ của tôi làm cho tôi hơi khớp tự. Tôi tự hỏi lấy tôi, tại sao trước mặt một người con gái đẹp, tôi lại khớp sự, không được tự nhiên. Cố lẽ, tôi là người trai cho quá trẻ, trẻ với tuổi đời, trẻ với kinh nghiệm, tính tình tiêu quan điểm đó. Chỉ thích cho tôi thuở giờ là sự học hỏi, thích văn chương, khoa học, hay khí giới, chỗ không thích gái, ái tình. Thật vậy, những cái đó không đưa lại gì vui ích cho mình cả. Như những văn thơ tình yêu bất hủ của Ra Sinh hay của Cọi Nê không làm run cầm tôi chút nào, mỗi khi tôi đọc nó. Văn chương thơ thì rất hay, nhưng không làm tôi run động chút nào trong tim cả. Rồi giờ đây, chỉ một cái mỉm cười của nữ nhơn lại làm cho tôi khớp sự... Đó phải chăng là thì đã xa vắn cảm động mới của sự đam mê rồi ?

May thay ! Chúa chẳng cho cô dịp, có ngày giờ nếm mùi run cầm ấy. Sau một chút nghỉ lưng, đoàn xe lại khởi hành lên đường. Trời còn nắng rất gắt. Người như vịt một mái, nằng nực dưới bầu trời đỏ lửa. Bông từ bàng người nối đuôi nhau đi, hy vọng tới mau trạm tới. Huân tước nghỉ lên xe, cố quên đường đài với một quyển sách quí, đóng bìa rất đẹp.

Đã hơn ba giờ rồi, từ khi rời quán ăn, cho hơn hai trăm dặm nữa là tới nơi. Đường đi gập ghềnh cao thấp, quanh co, khó đi mau được vì sự gồ ghề, bề nứt, thêm nhiều lối quanh. Chiếc xe đã chậm lại nhiều, vì đường quá xấu. Người ngựa phải dừng lại nhỉ từng khoảng lâu. Người chỉ hơp đầu đoàn bắt đầu hơi nóng ruột, như linh cảm một chuyện gì sẽ xảy ra.....

(CÒN TIẾP)

● Ta được giầu sang chớ để người cười là phường tham thực.
Ta phải nghèo hèn chớ để người chê là đồ vô dụng.

LỤC SINH

● Bao bao giờ của không biết bỏ thì thì thật là đầy tớ cho đồng tiền.

ĐƯỜNG TỪ

GIỌT THƯƠNG

HOÀI NGHIÊM TUÂN

tặng đêm đêm ánh sao trời
nghe lời ru ngủ à ơi nào nỗ
ngồn dài êm điệu lê thê
nghẹn ngào tiếng nấc, eơn mê lệ
trào
quê hương ngập lửa bình đao
đọn rao sáng thái, hoa châu mật
mở
giết hàn nơi rừng, sánh khô
vực vô giới bắc xác xơ mảnh hồn
mọ già mắt đỏ hèo hon
thương quê tang tóc, mất mòn
chờ trông

XIN TRẢ LẠI

tôi xin trả Kiên Giang mối biển
mặn
trả vạn vầng mây trắng nhuộm
chiều hoàng
tôi xin trả bình minh mưa rả rít
trả đêm buồn rạy rứt cuộn lòng
đơn
oOo
tôi xin trả lời thơ huyền hoặc
trả vành môi, tình mối buổi ban sơ
tôi xin trả mùi hương vương vai
áo
trả đêm nào nàng đến điện bên tôi
oOo
tôi xin trả giọng ca thánh thót
trả lời ru rào rạt đượm hương
yêu
tôi xin trả giai nhân làm ác ảnh
trả luân hồn trong trăng của ngày
thơ
oOo
và tiếp nối kiếp đời xuôi ngược
hương rừng xanh ; mối đa thất
người thương
giang san mình là điểm cô, cầu
tương
trăng đục nỗ thay điệu đàn, tiếng
lẻ

P. HOÀNG BÁ

Đọc và cổ động nguyệt san Cập Tiến

LỘC ĐỈNH KÝ

NGUYÊN-TÁC KIM-DUNG — DỊCH-GIẢ HÀN-GIANG-NHẠN

(TIẾP THEO)

Chương II

Mài dũa mong thành viên ngọc quý, Não nùng đâu đến tiếng đàn hư.

Vi Tiểu Bảo nghĩ vậy rồi thét lên một tiếng nhảy xổ về phía Tiểu Huyền Tử.

Tiểu Huyền Tử cũng quát lên :

- Hay lắm !

Cả năm lẫy hai tay Tiểu Bảo rồi gụt ngang chân trái một cái. Tiểu Bảo đang không vững tế nhào xuống đất, nhưng nó cũng lôi Tiểu Huyền Tử nghiêng theo.

Vi Tiểu Bảo liền thừa cơ lăn mình đi một vòng rồi đề lên lưng đối phương. Cả nhờ lối điện của Hải Lão Công mười thứ tay ấn vào huyệt đạo trên lưng Tiểu Huyền Tử nhưng gã chưa từng luyện tập môn điểm huyệt nên bắt không trúng chỗ.

Tiểu Huyền Tử lại thừa cơ thủ pháp của Tiểu Bảo đang lưng cuống, liền lật ngược lại để lên mình đối phương đồng thời khéo lấy cánh tay mặt gã mười bề gẫy.

Vi Tiểu Bảo la hoảng :

— Trời ơi !... Người định bẻ tay ta ư ? Sao không biết thẹn ?

Tiểu Huyền Tử cười đáp :

— Nghề đó vật vào tức là nghề bẻ tay, can chi mà thẹn ?

Vi Tiểu Bảo nhân lúc đối phương đang giải thích, phân tán tâm thần, gã cựa mạnh một cái rút được tay ra rồi quàng lấy sau lưng Tiểu Huyền Tử nhấc bổng lên qua đầu mình rồi liệng xuống đất một cái thật mạnh.

Tiểu Huyền Tử nhảy bật lên nói :

— Té ra người cũng biết chiêu Phi Vân Thủ.

Thực ra Vi Tiểu Bảo chẳng hiểu Phi Vân Thủ là gì, gã gặp sao đánh vậy mà thôi, tính cờ thắng được một chiêu. Bất giác tinh thần phấn khởi gã quát lên :

— Phi Vân Thủ đã ăn thua gì, Ta còn biết chiêu đa tình vi hơn mà chưa xử dụng tới.

Tiểu Huyền Tử nói :

— Thế thì hay lắm! Bây giờ chúng ta lại vật kéo nữa. Té ra người cũng đã học cách đỡ vật, thảo nào ta không thắng nổi. Nhưng người thì triển chiêu nào là ta sẽ học được chiêu đó. Ta chỉ thua người vì lần là học hết được những ngón đòn của người.

Tiểu Huyền Tử dứt lời liền nhảy xổ tới. Vi Tiểu Bảo vội vàng đón chiêu.

Dù đâu đã là đòn nhờ của Tiểu Huyền Tử, nó chỉ đối phương nhẹ tay liền sẽ sang một bên rồi đẩy mạnh vào sau lưng Vi Tiểu Bảo khiến gã sẽ sấp mặt đất.

Tiểu Huyền Tử liền cười lên lượng đối phương quát hỏi :

— Người đã chịu hàng chưa ?

Vi Tiểu Bảo đáp :

— Nhất định không hàng.

Gã vừa nói vừa vùng vẫy định tung mình lên. Đột nhiên gã cảm thấy tê tê tung đau nhói. Gã đã bị Tiểu Huyền Tử điểm trúng huyệt đạo mà hai chưởng huyệt đạo Hải Lão Công đã chỉ cho gã đêm trước.

Thế phép này Vi Tiểu Bảo học thì mà xử dụng chưa quen thì đã bị đối phương học lỏm được và thi triển có hiệu quả trước gã.

Vi Tiểu Bảo cố cựa quậy mà không thoát được, gã đành nhưng bỗ nói :

— Thôi được!... Ta hãy tạm hàng người một lần...

Tiểu Huyền Tử thích chí cười ha hả buông Vi Tiểu Bảo ra.

Vi Tiểu Bảo vừa thoát khỏi áp lực đã đưa chân mắc một cái khiến cho Tiểu Huyền Tử lần đầu người đi cơ hồ muốn té.

Tiểu Bảo lại vung quyền đấm vào sau lưng Tiểu Huyền Tử.

Tiểu Huyền Tử đau quá rú lên một tiếng.

Vi Tiểu Bảo thừa cơ nhảy bổ tới thọc vào huyệt đạo sau gáy đối phương.

Tiểu Huyền Tử đâu ác chưởng vừa ngã chết xuống đất.

Vi Tiểu Bảo đề lên xiết chặt không buông, rồi quát hỏi :

— Người có chịu hàng hay không thì bảo ?

Tiểu Huyền Tử đột nhiên thấy thấy tay ngược lên đánh trúng ngực Vi Tiểu Bảo làm cho gã đau đớn vô cùng. Gã rú lên một tiếng rồi ngã ngửa người ra.

Tiểu Huyền Tử lại nhảy bổ tới cởi lên bụng Vi Tiểu Bảo. Thế là gã lại phòng kẻ sửa, nhưng lần này phải vất vả mới thắng được.

Gã thở hổn hển hỏi :

— Người đã chịu phục chưa ?

Vi Tiểu Bảo đáp :

— Ta nhất định không phục.

Tiểu Huyền Tử nói :

— Người không phục thì đừng đây đầu thêm một trận nữa.

Vi Tiểu Bảo lăm cho chống tay xuống đất định vùng dậy, nhưng gã bị người Tiểu Huyền Tử đề lên ngực cơ hồ nghẹt thở, không vùng dậy được. Gã đành chịu thua thêm lần nữa.

Tiểu Huyền Tử đứng dậy thấy hai cánh tay mỏi nhừ liền nói :

— Đề đến mai hãy tái đấu. Ta nhất định khiến cho người phải tâm phục điều phục mới nghe.

Vi Tiểu Bảo cũng cảm thấy trong mình mỏi mệt, liền đáp :

— Kẻ ta ta muốn đánh ngay bây giờ, nhưng người đã yêu cầu hoãn đến mai thì ta cũng chịu lòng nhường ngày mai phải đấu nữa kẻo nữa để phân thắng bại.

Tiểu Huyền Tử cười nói :

— Dù có đấu thêm trăm trận nữa ta cũng nắm chắc phần thắng. Ngày mai người có gọi thì lại đến đây.

Vi Tiểu Bảo cũng cười :

— Ta chỉ e người không dám tới. Người nói lôi phải giữ lấy lời mới là bậc đại trượng phu.

Tiểu Huyền Tử đáp :

— Được rồi ! Chẳng ta cứ thế.

Vi Tiểu Bảo vừa rẽ nhà đã nói ngay :

— Công công ! Phương pháp của Công công không dùng được...

Hải Lão Công trên mình nói :

— Chỉ có mi là không dùng được... Lại thua tối phải không ?

Vi Tiểu Bảo cãi :

— Nếu đúng lối đánh của Tiểu Tử thì còn có cơ thể thắng. Phương pháp của Công công tâm thường quá, tiểu tử toan dùng thì đối phương đã biết rồi :

Hải Lão Công giật mình hỏi :

— Cả biết rồi ư ? Mi hãy qua đây điền lại cho ta coi.

(CÒN NỮA)

Entero-sediv

Entero-sediv

TRỊ

CÁC CHỨNG: TIÊU CHẢY NGƯỜI LỚN VÀ TRẺ EM. KIẾT-ĐẦM, KIẾT MÁU, ĐAU BỤNG TIÊU CHẢY VÌ NHIỄM ĐỘC HOẶC TRÚNG THỰC

GRUNENTHAL ĐỨC-QUỐC

CÓ BÁN KHẮP CÁC NHÀ THUỐC TÂY

EN 01-01-61 T OCOP 8.749

ANH EM CÔNG NHÂN

TIẾP THEO 0 TRANG 2

Rào kẽm, Cảnh Sát Dã Chiến đã ngăn chận trước

Trong lúc, phía trong TLĐ những công nhân lần lượt tuồng ra của thì phía trước cổng : kẽm gai, đôi cui, khiên và 2 Trung đội Cảnh Sát Dã Chiến đã bố trí cả lũ ngay cửa. Đồng hồ chỉ đúng 10g25 phút !

Lực lượng công nhân xe buýt ước chừng 350 người đã bình tĩnh đi ra nhưng hàng người đầu tiên chỉ tiến ra được tới cây cổng thì đã bị « đôi khuỷu chặn lại. Hai bên gầm nhau đề rồi, mấy phút sau đó, người ta thấy có thêm 2 trung đội CSDC được tăng cường và...

Đôi khuỷu, khiên và cổng nhân choáng nhau

Đúng 10g50 phút, sau một hồi la ó từ phía cổng nhân đề yêu cầu mở đường thì một cuộc xô xát đã vươn lên.

Phía bên CSDC giăng lấy tấm biểu ngữ, cho đám công nhân thì ko ra giựt lại, thế là đôi khuỷu, khiên và cây giăng biểu ngữ vung loạn lên đồng loạt với những tiếng la hét phản đối dữ dội.

Nhưng cuộc biểu diễn đó chỉ diễn ra trong nhấy mắt, đám công nhân lại rút vào phía trong cổng nhà máy, vẻ mặm loạn tị. Kết quả của vụ xô xát này, phía công nhân có một vài anh em được vinh hạnh lãnh «đôi khuỷu» và phía CSDC thì chỉ có 1 anh bị cây biểu ngữ giăng trúng. Thế là tình trạng giằng co «đưa mắt nhìn nhau» đó, được kéo dài cho tới 11g30 phút thì...

Ông Tuyển.. cáo phó hưu chiến !!

Cuộc biểu dương ý chí đó, chỉ kéo dài đúng 1 tiếng đồng hồ sau là ông Tuyển Tổng thư ký N.Đ.C.N, X.B đã ra chỉ thị bằng máy phóng thanh, cho biết đại ý rằng cuộc «xuống đường» đó hợp pháp nhưng vẫn bị ngăn chặn. Do đó ông kêu gọi anh em công nhân trở vào phòng họp để tới định kế hoạch thực hiện khác bởi là tiếp tục xô xát với những người thi hành pháp sự.

Nội vụ coi như đã tạm yên nhưng chắc chắn rằng trong mấy mai sẽ có nhiều biến động khác. Chờ xem...

Cuộc biểu tình phản chiến

TIẾP THEO 3 TRANG 2

người Mỹ tự do biểu tình trên đất VN mà không xin phép tất gì hết thì SV có thể là giảm lên chủ quyền của nước mình hay không ?

— Theo anh, nếu tình trạng mình hiện tại, chúng ta cần phải chiến đấu để thắng CS, chúng ta không có quyềnphải hoại nền trật tự chung mà các anh lại làm như vậy. nếu có người bảo rằng các anh có tinh thần «khuynh tả», các anh sẽ nghĩ sao ?

— Chúng tôi nghĩ rằng nguyện vọng duy nhất của chúng tôi và chúng ta của cả toàn dân là mong có Hòa bình, chiến tranh phải chấm dứt. Những người chủ trương rằng phải chiến đấu để tiêu diệt người C.S. cuối cùng thì lúc đó đất nước sẽ hoang tàn và điều đó làm sao chấp nhận được. Tình thần Hòa bình phải được đặt trên cần đầu tục tự quyết chứ không thể đặt trên cần bắn chiếu tranh được.

Còn nếu nói rằng chúng tôi «khuynh tả» thì có cả Tổng Thống, nhiều chính khách và toàn dân, đều «khuynh tả» hết — vì ai cũng mong đất nước ta sớm Hòa bình và hạnh phúc. Hòa bình không thể giải quyết bằng giải pháp quân sự được.

(Quốc gia càng nói hòa bình với quyền tự quyết,phía CS càng dùng danh từ như vậy. Nhưng tự quyết như thế nào không nghe SV nói số).

Khi được nhắc lại «sự tại điểm» của cuộc biểu tình và «sự ăng bậy» của Tổng hội Sinh Viên, anh Nguyễn hoàng Trúc nói là không những của những người Mỹ mà thôi, mà bất cứ một tổ chức nào nhằm mục đích như cầu Hòa bình, các anh đều bằng hết ăng bậy và anh nói rằng :

— «Toàn dân có thể ăng bậy».

CẤP TIẾN

KỊCH TRƯỜNG mỗi tuần vào ngày THỨ HAI và THỨ NĂM

Huy Trường phụ trách

Thượngviện

TIẾP THEO 2 TRANG 2

Nếu tiết kiệm một xách tay giấy bọc hay nếu cứ chỉ tiêu số giấy bọc đó cho việc tiết kiệm xương mão của hàng trăm, hàng ngàn cán viên ở N.S.Quy điểha thiểxin Thượng viện đừng cết xén quỹ mật đinh cho Phủ TT vì cho đó là «đây là một trong những phương tiện để chiến thắng cộng sản»

Đây thuộc lãnh vực chính trị

Nghị sĩ Nguyễn mạnh Bảo thì cho rằng Thượng viện đang làm một việc mơ hồ giống như ông hãy bỏ đọn tiệc cưới khi bán vẽ một phi của Phủ Tổng thống. Ông lại muốn biết ngân khoản «mật» đã được xử dụng như thế nào.

Để trả lời, thượng tọa viện Tiền trung Dũng cho biết đây thuộc về lãnh vực chính trị chứ không cho thuần túy ở lãnh vực hành pháp nữa. Ông nói «trong cuộc tranh đấu (trong bóng tối) tính bao) tổng cho với Cộng sản thì nếu có tốn bạc ít đi nhưng những hoạt động tính bao đó mang lại thì công đáng để tốn lắm». Bởi thế 400 triệu mật phí của Phủ Tổng Thống theo ông không coi là quá đáng.

Cát 55 triệu

Cuối cùng, để dung hòa hai ý kiến đối chọi, thượng tọa viện của Uỷ ban Ngân sách đã đưa ra đề nghị cắt giảm ngân sách Phủ TT một số tiền là 55 triệu (trong đó quỹ đen bị cắt mất 50 triệu). Đề nghị này đã được TV biểu quyết chấp thuận. Và như vậy ngân sách Phủ TT và cơ quan nội thuộc được TV chấp thuận là 493 triệu 827 ngàn đồng.

Thượng viện sau đó cũng đã thông qua đề đăng ngân sách của NhaTrang Cảm đốc ngân sách, và ngoại viện là 52 triệu 088 ngàn.

Phủ Phó TT cũng thi đua tiết kiệm

Ngân sách dành cho Phủ Phó Tổng thống chỉ dự trù một con số khiêm nhường là 47 triệu 218 ngàn. Nhưng thuyết trình viên Trần tăng Đang lại muốn để Phủ này cũng được tham gia vào cuộc thi đua tiết kiệm nên đề nghị cắt 1 triệu 250 ngàn. Thượng viện đồng ý đề nghị trên và chấp thuận ngân sách Phủ Phó TT là 45 triệu 968 ngàn.

Phó T.T Nguyễn Cao Kỳ tuyên bố

TIẾP THEO B TRANG 1

3) Yêm trợ tối đa cho quân đội Việt Nam bình trường.

4) Mội thể chế tại Nam Việt Nam một khi chiến tranh chấm dứt phải do nhân dân Việt Nam định đoạt.

Như mọi năm, Phó Tổng thống Kỳ đã gửiđến trọng tuyến Tây Ninh Quảng sinh để sinh hoạt với các chiến sĩ tại Vùng 1 Chiến thuật.

Tại 194 Nhàtrang, Phó Tổng thống đã viếng thăm Không đoàn 41, đã tặng được mệnh danh là «Không đoàn Bắc phát» với các phi vụ oanh tạc miền Bắc trong những năm tới đây.

Không đoàn này vừa được tăng cường một phi đoàn trực thăng bán phần lực để đảm trách việc chuyển quân cho vùng hỏa tuyến.

Phó Tổng Thống cũng đã đến thăm Trung đoàn Biệt lập 51 tại Quảng Nam. Trung đoàn này chịu trách nhiệm bảo vệ lãnh thổ tỉnh Quảng Nam và thị xã Đànẵng.

Phó TT đã trở về Saigòn vào buổi trưa 25-12.

Khối Cộng Hòa

TIẾP THEO 1 TRANG 2

trong «liên minh» do TT Thiệu lãm chủ tịch. Tư trước tới nay, khối Cộng Hòa vẫn giữ tư thế đối lập, xây dựng với chính quyền. Vì bởi vậy nếu nay cách tổ Hoàng xuân Tửu, Mai văn Thọ, Tôn thất Uẩn, Nguyễn văn Kỳ Cương và Nguyễn văn Mão có ra khỏi khối thì đó cũng chỉ là một sự kiện thông thường trong sinh hoạt chính trị quốc gia chứ không có gì đáng ngạc nhiên cả.

Xem trang 4

MIỀN TRUNG «ĐÁNH» và «ĐÀM»

điều tra phóng sự của CHÍ-LINH

Tính đến 10g30 sáng 26-12 55 người được CHỈ NHẬN SỐNG SÓT trong tai nạn phi cơ ở Nha Trang

SAIGON (TV) 26-12 — Hãng Không Việt Nam cho biết, tính đến 10 giờ 30 sáng thứ Sáu, đã có 55 người thoát nạn được chỉ nhận sống sót trong tai nạn phi cơ được tìm thấy là ông Nguyễn thế Minh, thông sự viên Bộ Giao thông và Bưu điện.

Hãng không Việt Nam cũng cho biết số hành khách từ nạn đã tìm thấy lý lịch là 7 người, không tìm thấy lý lịch 4 người và 4 người cứu vãn mất tích.

Số người ở dưới đất từ nạn được tìm thấy là 19 người và đã được chôn cất.

Theo HKVN, các hành khách trên phi cơ từ nạn sẽ được bồi thường theo biểu lệ hàng không quốc tế, tức khoảng từ 800.000 đến 900.000đ một người.

Bà vợ của những người từ nạn ở dưới đất, vẫn đề bồi thường theo thủ tục thông thường tương tự như một tai nạn xe hơi.

TRONG KHI 3 ĐẠI DIỆN của 152 bà vợ...

TIẾP THEO D TRANG 1

Đã trở về Mỹ

NỮU ƯỚC 26-12 UPI—Nhóm 152 vợ con các tù binh Mỹ bị giam giữ tại BV, sau khi bàn đến Ba Lê và được Tòa Tổng Lãnh Sự BV tiếp 3 phụ nữ đại diện, đã trở về Nữu Ước.

Bà Kenneth Fisher 1 trong 3 đại diện được 1 nhân viên Tổng lãnh sự BV tiếp kiến đã tuyên bố các kỳ gặp gỡ giữa đại diện Mỹ và Bà Dương thanh viên BV trao cho là bày «vẽ nói lại với các con của bà rằng cha chúng là kẻ sát nhân đã giết các trẻ thơ BV».

Chuyến phi cơ chở nhóm vợ con các tù binh Mỹ, do tỷ phú Ross Perot thuê bao đã trở về Nữu Ước lúc 4 giờ chiều tức là 21g10 giờ Quốc tế ngày thứ năm, lễ Giáng sinh 25-12.

Trong số các người dân bà này có bà Pauder đã gặp Phái đoàn BV 1 lần trước, và lần này là lần thứ 2 bà đến Bale.

Bà Fisher cho kể lại rằng đại diện BV bữa sẽ trả tự do cho các tù binh Mỹ một cách tuần tự, và đành sách các tù binhMỹ tại BV sẽ không được trao cho chính phủ Mỹ mà sẽ được trao cho các nhóm tư nhân.

I phi cơ chở quà Giáng sinh đã tới Vạn Tượng

Mặt khác, nhà kỹ nghệ Perot sau khi tới Vạn Tượng để vận động với Hoa đại sứ BV đã trở lại Vạng Cac hồi thứ tư 24-12 để cho đợi phúc đáp.

Qua sự mưu cầu được đã chuẩn bị cho Giáng sinh sắp tới, Perot phí có phần lực thăng tới Hà Nội.

Tuy nhiên, đài VOA vàng ngày 26-12 đã loan báo, một trong 2 chiếc phi cơ chở vàng phẩm đã tới Vạng Cac bay đến Vạn Tượng và cả triều phủ Perot đã tuyên bố rằng chiếc phi cơ nầy sẽ ở lại đó.

Lão mới nói, cho tới khi nào được phép bay tới Hà Nội.

Ông cũng tuyên bố rất hy vọng là sau rốt nhà cầm quyền BV sẽ vượt khỏi cho đúng thực hiện dự định của ông.

Cũng đi với ông Perot còn có lối 30 người gồm các nhân viên HTT, kỹ giả và nhân viên thuộc tổ chức «người Mỹ hãy đoàn kết» mà ông Perot là chủ tịch.

BV vẫn tiếp tục bác bỏ..

Mặt khác, tại Hànội, nhựt báo «Nhân dân» cơ quan của Đảng Lao động BV trong số ra ngày thứ ba đã lên tiếng đã kích chương trình chuyển quà Giáng sinh của ông Perot là chống lại đề phá hoại những quy định của đảng BV trong việc thực hiện chính sách khoan hồng và nhân đạo đối với tù binh Hoa Kỳ.

Báo «Nhân Dân» nói rằng dư luận Thế giới sẽ biết rõ những mưu toan của Hoa Kỳ và của tổ chức «Người Mỹ hãy đoàn kết» mà bảo vậy cho là một tổ chức ăng bậy «chánh sách xâm lược và khiêu chiến» của T.T Nixon.

Trước đây BV chủ trương cho phép các thân nhân của tù binh Hoa Kỳ gửi quà Giáng sinh đến Hà Nội, mỗi tù binh được phép nhận một gói quà 3 kì, gồm bánh dường lối hưu điểu qua ngã Mạc Tư Khoa.

Nhưng ông Perot đưa ra lành rõ chức gói bằng 2 chiếc phi cơ Hoa Kỳ bay thẳng tới Hànội.

Nhà cầm quyền BV đã khiêu lân lên tiếng bác bỏ ý kiến của ông Perot trong khi ông nầy vẫn cố gắng vận động để thực hiện ý định của ông !

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NGUYỆT SAN CẤP TIẾN

2 Dân Biểu Ngô Công Đức...

TIẾP THEO A TRANG 1

Ông Đức nói chính quyền đã thả ông Châu để gỡ thế kẹt cho Phủ Tổng Thống trong vụ giải điệp Huỳnh văn Trong. Vũ ngọc Nhạ. Cũng theo lời ông Đức thì chính quyền lại cho «thả» ông Châu hay «thẩm luận cả 2 dân biểu để thời phóng vụ tố CS trong tòa nhà Lập pháp mà lâm cho dân chúng quên đi vụ thuế kiểm ước !

Ông Đức nói : «Hành phạt thực có 30 tình đã lập kiến nghị, biểu tình đòi xử tội 3 dân biểu, nhưng nhà Hiến Viện có đủ tức số 3/4 đề truất quyền các dân biểu này thì phải cần cho Tòa án xác nhận mới định được tội trọng của họ. Trong khi chờ đợi, các người bị cáo vẫn của được xem như là vô tội.»

Về dân biểu Hoàng Hà, dân biểu Ngô công Đức nói ông chưa được xem hồ sơ của ông Hoàng Hà nên không có những đều. Hành phạt tố cáo có đúng không ? Tuy chưa, ông Đức nói, ông tin rằng tố phạm của 3 dân biểu trong vụ này cũng đều như nhau «bị Chánh phủ đem ra hy sinh trong một chiến thuật quá cao».

Tiếp lời dân biểu Ngô Công Đức, dân biểu Trần công Quốc đã lên tiếng bày tỏ lập trường về trường hợp dân biểu Phạm thế Trúc.

Theo ông Quốc, ông và DB Trúc là hoàn toàn cùng một chiến trường nên ông hết, vì ông Trúc không phải là CS mà thể là người quốc gia có tính thần đối lập và đấy nhiệt tình. Ông Quốc nói ông Trúc bằng suy luận đúng đắn nói cho tăng phạm vi Hạ Nghị viện chưa đủ mà ông cho muốn hoạt động mạnh hơn. Cũng theo lời ông Quốc thì khi sang Đông Kinh, dân biểu Phạm thế Trúc đã bày tỏ sự bất mãn đối đãi đạo V.N.C.H. với các sinh viên Việt Nam bên đó và bộ đã tỏ chức biểu tình đòi bắt sự chống đối CP chứ không phải chống đối quốc gia. Ông Quốc nói rằng dân biểu Phạm thế Trúc đã cần cớ vàng của Miền Nam V.N. để đi biểu tình chứ không phải cớ BV bay cớ của MTGP. Ông Quốc nhấn mạnh rằng DB Phạm thế Trúc «thì bày tỏ sự bất mãn thế độ ở đây chứ không phải muốn chống đối quốc gia V.N.C.H.»

Đối với T.T. Thiệu. DB Trần công Quốc nói rằng sau vụ biểu tình, TT đã nói với các dân biểu : «Tôi không đại gì xoa bỏ Quốc Hội». Theo ông Quốc, Tổng Thống nói như thế là sai vì một ông TT không có quyền gì xoa bỏ Q.H.DB. Quốc nói : «Quốc Hội do toàn thể nhân dân tạo ra thì chỉ có toàn thể dân chúng mới quyết định bỏ hay giữ. TT không có quyền làm việc đó !»

Xem trang 5 :

CÔ GÁI KÝ BÁC

* *nguyên tác NGÔ-LÂU*
* *dịch thuật HÀN G.-NHẠN*

THUỐC TRỊ PHONG THẤP

SALICYVITA

Chữa: BỊNH PHONG THẤP CẤP-THỜI và KINH-NIÊN

Đau nhức khắp vương Nhức mỏi gân cốt.

BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

AOZ BTT 22-8-65

Công thức mới! thuốc mới!

hemocalcium B12

trị: SUY YẾU - CHẬM LỚN KÉM ĂN - THIẾU MÁU

hemocalcium B12

cô chất Sorbitol đã giúp cho sự thẩm nhuận sinh-tố B12 qua màng ruột mà không bị tiêu hao.

SIFAPP SAIGON — bán tại các nhà thuốc tây

Pub. KH. 1-8-65

Sách mới

Hỏi mua tại các nhà sách

KINH TẾ HỌC

QUYỂN I

Của G.S. Nguyễn văn Ngôn Tiến Sĩ Kinh Tế Học

CẤP TIẾN xuất bản

Tổng phát hành: Nhà sách Lê Lai

134 Lê Lai Saigon

KIM-LINH PHONG-THẤP HOÀN

Chuyên trị: PHONG THẤP NHỨC GÂN ĐAU XƯƠNG ĐAU LƯNG NHỨC MỎI V.V...

Hiệu nghiệm mau lẹ

Tổng phát hành NHÀ THUỐC KIM-HUỆ: 196 - LÊ-THÁNH-TÔN - SAIGON

EN 01-01-61 T OCOP 8.749

TẶNG CHO QUÍ BÀ

Xuân đến, rồi Xuân lại đi, nhưng mùa Xuân trong lòng người không bao giờ mất. Mùa Xuân sẽ bất diệt, gia đình sẽ ấm áp nếu quí Bà, quí Cô thường giữ vẻ khỏe, bảo vệ nụ cười duyên dáng của mình. Nụ cười duyên dáng, sức khỏe của quí Bà quí Cô sẽ tạo hạnh phúc gia đình. Và đó là CÁ MỘT MÙA XUÂN.

Quí bà, Quí cô hãy dùng thử : Phụ Nữ Trường Xuân Thảo (nhãn hiệu Cố Bay)

PHỤ NỮ TRƯỜNG XUÂN THẢO bào chế rất công phu, không kém thuốc ngoại quốc, đành riêng quí Bà quí Cô để ĐIỀU KINH, BỔ HUYẾT, BẢO VỆ DUNG NHAN, và chuyên trị BẠCH ĐÁI, NƯỚC DÃ VÀNG MÉT, ĂN NGỦ KHÔNG NGON, HIỀM MUỘN... Do Dược sĩ TRẦN NGƯƠN (nhà thuốc SÚNG NGUYÊN) 157 Hương lộ 14 Cầu Tre Chợ Lớn bào chế

Có bán khắp các nhà thuốc Việt Hoa và các gian hàng chợ Tết.

SORBITOL DELALANDE

bổ dưỡng GAN MẬT

điều hòa tiêu hóa

VIỆN BÀO CHẾ DELALANDE PHÁP QUỐC

SIFAPP BÀO CHẾ TẠI VIỆT NAM

BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Pub. TÂN-TRÍ

KH. (9) ngày 8/7/23-3-68

Cửu-long-hoàn

VÕ-ĐÌNH-DẦN

Trị Ngũ tạng mỏi mệt, Thần-kinh suy-nhược.

BỔ GAN BỔ TỲ BỔ TÂM, BỔ ÂM. GIẢI TRỪ HƯ LAO.

BỔ THẬN, ÍCH TINH, TRỊ ĐAU LƯNG, MẠNH GÂN XƯƠNG.

Có bán ở các tiệm thuốc Bắc.

K.N. 56 680 - 17.1.64

Phản ứng của các D.B...

TIẾP THEO M TRANG 1

đại hội của phái đoàn bà đàm của VC đăng ở Ba Lê.

Có nghe đồn, nhưng không tin

Dân Biểu Hứa ngọc Nhuận (khối Xã Hội Mới), Chủ Tịch Ủy ban XDNT khi đề cập đến vấn đề, Dân biểu Nhuận đã cho biết là ông có nghe đồn nhưng không tin.

Vì theo ông những người quốc gia đều hiểu rõ chế độ hiện hữu cần thiếu điều cần sửa đổi, nhưng là một thể chế hợp pháp, hợp Hiến mà tôn là một thể chế siêu bảo của người Quốc Gia.

Bất cứ một ai muốn phá vỡ chế độ này đều là những người muốn tiếp tay với đối phương và ngoại bang.

Dân Biểu Nhuận kết luận, vẫn để trên chắc rằng người cầm quyền hiện tại phải hay biết và ông không tin là có một số người muốn phá cái thể chế bảo của VNCH.

Họa chăng là mấy ông điên...

Dân Biểu Mặc Giao (Khối Độc Lập), Chủ Tịch Ủy ban Ngoại giao khi trả lời cuộc phỏng vấn chợp nhoáng của Cấp Tiến đã cho rằng «tôi không hay biết, nhưng tôi nghĩ rằng trước hết là việc làm bất hợp pháp, vì trong một thể chế hợp Hiến như VNCH đủ đối lập — đối lập trên quan điểm hay lập trường — chẳng chỉ được hành động trong phạm vi luật pháp qui định. Còn nếu sự thật có một quyết tâm thành lập «ấy ban» xâu bề cách đó này, chắc phải có sự bề trợ của một thế lực nào, bằng không nếu là của một số người thì họa chăng là mấy ông điên !!!

Mấy ông «đốn gió» tung ra ?

Ngoài ra, một số Nghị sĩ hôm nay đã tiếp tục lên tiếng về nguồn tin nói đến cái được gọi là «ấy ban tiêu hủy Đệ nhị Cộng Hòa» nầy. Các nghị sĩ Đoàn văn Cứu và Vũ Minh Trân cho rằng làm gì có cái ấy ban điều không đó, bởi vì chỉ có những kẻ điên mới có thể đề ra được một cái ủy ban như vậy. Theo các nghị sĩ nầy thì đây chỉ là một sản phẩm tưởng tượng của mấy ông đốn gió tung ra.

TÒA SOẠN CẤP TIẾN ĐANG CHUẨN BỊ

1 SỐ XUÂN

CẤP TIẾN

vô cùng đặc sắc để tranh đấu bao nhiêu thông khổ của toàn dân vì chiến tranh, vì thuế Quân binh, vì Kiệm ước v. v... nhưng vẫn cố gượng CƯỜI giữa cõi đời đắng khóc này !

★

Cười để quên...

... Nếu không cười

SỐ XUÂN

Cấp - Tiến

sẽ «cù lét» cho bạn cười... để sống !

★

Ngay từ bây giờ các bạn thân hữu muốn đóng góp vào

SỐ XUÂN

Cấp - Tiến

hãy gởi gấp bài về Tòa soạn.

★

Quý vị Công thương Kỹ nghệ gia cần đăng quảng cáo xin liên lạc ngay với Tòa soạn CẤP TIẾN !

GIỚI THIỆU BÁO MỚI

Chúng tôi vừa được tin đến ngày 1-1-70, nhựt báo SỰ THẬT do ông TRẦN NGỌC ANH làm Chủ Nhiệm, sẽ ra mắt bạn đọc.

Trân trọng giới thiệu cùng bạn đọc và chức dông nghiệp mạnh tiến.

CẤP TIẾN

Phân ưu

Nhận được tin tế :

NHẠC PHỤ

của Giáo sư PHẠM HOÀNG HỘ, Viện Trưởng Viện Đại Học Cần Thơ đã thất lộc tại Saigon.

Thành thật phân ưu cùng Giáo sư Viện trưởng và tiêu chúc hương hồn Cụ sớm siêu thăng nơi miền Cực Lạc.

Nhà Xuất Bản Cấp Tiến
Nhà Xuất Bản Lửa Thiêng

Phân ưu

Được tin trễ :

NHẠC PHỤ

của Giáo sư PHẠM HOÀNG HỘ, Viện Trưởng Viện Đại Học Cần Thơ, đã thất lộc tại Saigon.

Thành thật phân ưu cùng Giáo sư Viện Trưởng và cầu chúc hương hồn Cụ sớm tiêu diêu nơi miền Cực Lạc.

Giáo sư Nguyễn văn Bông
Giáo sư Nguyễn ngọc Huy
Giáo sư Nguyễn văn Ngôn

Cáo thị gọi thầu

Mục đích :

Cung cấp phim và sắt theo Điều Kiện Sách số 3868 và số 3874.

Địa điểm và ngày mở thầu :

09 giờ sáng ngày 23-1-1970, tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương, 140 đường Hồng Thập Tự — Saigon

Nơi tham khảo điều kiện sách :

Nha Mãi Hóa Cơ Quan Tiếp-Vận Trung-Ương tại địa chỉ trên.

Saigon, ngày 16 tháng 12 năm 1969
CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

Cáo thị gọi thầu

Mục đích :

Cung cấp máy điều hòa không khí đờn piano và máy rọi ảnh theo Điều Kiện Sách số 3864, 3865, 3866 và 3867.

Địa điểm và ngày mở thầu :

09 giờ sáng ngày 21-1-1970 tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương, 140 Hồng Thập Tự — Saigon.

Nơi tham khảo điều kiện sách :

Nha Mãi Hóa, Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương tại địa chỉ trên.

Saigon, ngày 22 tháng 12 năm 1969
CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

in tại nhà in riêng của CẤP TIẾN
242 ter, Phan đình Phùng — SAIGON
Quản lý : PHẠM-VĂN-BÊ

Chúc mừng

Chân thành góp vui và chúc mừng :

Bạn VŨ-TIẾN-ĐẠT tốt nghiệp Tiến sĩ Y khoa ngành Răng và VŨ-T-MINH-NGUYỆT

được trên năm hạnh phúc.

Ô. Bà NGÂN HÀ
Ô. Bà NGUYỄN ĐÌNH QUẾ Saigon
Ô. Bà TRẦN VĂN RÀNG Châu Đốc

HỘI ĐẤT LÀNH (TDHVN)

Trân trọng kính mời Quí Vị hảo tâm đến tham dự xuất hát đặc biệt, do HỘI ĐẤT LÀNH (Terre Des Hommes VN) *tổ chức tại Rạp REX với phim* «Les Anges aux poings Serrés» (Tuổi xanh còn lắm bụi đời), *vào ngày* 30-12-69, 20giờ30, *để giúp các trẻ em bất hạnh.*

HỘI ĐẤT LÀNH
(Terre Des Hommes VN)

Vé có bán trước tại 89C, Lê văn Duyệt — Saigon

● CHƯƠNG TRÌNH CA NHẠC :

JO MARCEL

TẠI NHÀ HÀNG RITZ

203 Trần Hưng Đạo — ĐT 93.719

VỚI NHỮNG CA SĨ ĐỘC QUYỀN :

LỆ THU — NHƯ AN — JO MARCEL

Ban THE REVOLUTION — BILLY SHANE — ĐỨC HUY — TUẤN NGỌC — ĐỨC XUÂN — HIỆP SAN.

★ Và 8 GOGO phụ họa với MARIE LINDA — cùng những ca sĩ Việt Nam và ngoại quốc khác.

● CHƯƠNG TRÌNH CA NHẠC

JO MARCEL

TẠI NHÀ HÀNG QUEEN BEE

106 Nguyễn Huệ SAIGON — ĐT 91.291

Với HUYỀN ANH — LỆ DUNG — JO MARCEL — PHƯƠNG HỒNG HẠNH — NGỌC BÍCH — PHƯƠNG HỒNG QUẾ — trong một chương trình phối hợp.

Do JO MARCEL — HUYỀN ANH và NGUYỄN ĐỨC thực hiện.

★ Đặc biệt : HIPPY à GOGO

Sẽ được đón về RITZ — 203 Trần Hưng Đạo
Kể từ đầu năm 1970 với các ban nhạc THE REVOLUTION, THE DREAMERS và các ban nhạc Phi Luật Tân, Việt Nam.

SAIGON CÓ GÌ LẠ??

— Quý vị sẽ được hài lòng và vui thích đến

«KIM ĐÔ ĐẠI TỬU GIA»

để thưởng thức các món ăn TÀU — TÂY

Đặc biệt nhất :

— VỊT TỨ XUYÊN KIM ĐÔ
— VỊT CÁN QUẠT KIM ĐÔ
— HEO QUAY KIM NGÂN

Do đầu bếp chuyên môn, nhiều kinh nghiệm ở Hongkong đảm trách.

— Mời quý khách đến thưởng thức nhân dịp tết :

— Giáng Sinh
— Đầu Năm và các tiệc
— Tất Niên, Tân Hôn...

ĐẶC ĐIỂM : NGON — LẠ — GIÁ PHẢI CHĂNG

Quý khách xanh điện không thể quên địa chỉ :

« KIM ĐÔ ĐẠI TỬU GIA »

133, Nguyễn Huệ — Saigon
Đ.T. : 93.787 — 788

LẬP TRƯỜNG

(Tiếp theo trang 1)

Vì lẽ do thế thứ nhất, tức là lý do đầu có cần bọn buôn lậu, người yếu tố liên quan mật thiết với lý do thứ hai vừa nêu trên, nó còn bắt nguồn từ những biện pháp sở thuế khác mà chính quyền đang trù tính áp dụng để tăng thêm những khoản thâu cho Ngân sách. Các cơ vào các biện pháp trù tính đó, bọn đầu cơ muốn giá vàng lên cao để hưởng lợi trước khi những biện pháp thuế khóa của Chánh Phủ được thi hành, mặc dầu các biện pháp đó không liên quan gì tới việc tăng giá vàng.

Vì lẽ do thứ ba, tức là việc dân chúng mất tin tưởng ở giá trị tiền tệ quốc gia, nó bắt nguồn từ những tin đồn và thành hay số ý về sự giảm sụt giá trị của đồng bạc. Nào là Ngân sách quốc gia bao hợp trên trong khiếm chỉ số lượng giấy bạc lưu hành tăng lên, nào là chính quyền sắp tăng thuế du lịch, cái tổ thuế xuất, nào là giá Mỹ kim tiền thị trường đang lên cao v.v. Những yếu tố ấy làm cho dân chúng, hay đúng hơn những người có tiền, vội chuyển đổi tài sản từ hình thức tiền tệ quốc gia sang hình thức vàng hay Mỹ kim. Do đó, giá vàng phải tăng lên.

Ba lý do nói trên, đúng hay không đều là những đoán số suy luận từ những dữ liệu thực tế. Cả ba lý do đều liên quan mật thiết với nhau và nhất là nó liên hệ trực tiếp đến giá Mỹ Kim trên thị trường đen mà chúng tôi sẽ phân tách trong số báo ngày mai.

HỘI ĐẤT LÀNH (TDHVN)

Trân trọng kính mời Quí Vị hảo tâm đến tham dự xuất hát đặc biệt, do HỘI ĐẤT LÀNH (Terre Des Hommes VN) *tổ chức tại Rạp REX với phim* «Les Anges aux poings Serrés» (Tuổi xanh còn lắm bụi đời), *vào ngày* 30-12-69, 20giờ30, *để giúp các trẻ em bất hạnh.*

HỘI ĐẤT LÀNH
(Terre Des Hommes VN)

Vé có bán trước tại 89C, Lê văn Duyệt — Saigon

PHÁP VĂN và ANH VĂN

do các Giáo sư Trung Tâm Văn Hóa Pháp và G.S. người Anh phụ trách.

KHAI GIẢNG : 5-1-1970

GHI TÊN TẠI :

Tư Thục Sinh Ngữ **Thính Thị**

VIỆT - ÁNH

5 bis, Trần Nhật Duật Tân Định SAIGON.

Luyện Thi Trung Học Tráng Niên

01-01-1970 KHAI GIẢNG LỚP

LUYỆN THI TRUNG HỌC TRÁNG NIÊN

Do GS danh tiếng các Trung Tâm luyện thi phụ trách dạy đủ môn học với học phí phải hạ.

Ghi tên tại :

TRUNG TÂM GIÁO DỤC TRÁNG NIÊN

CẤP TIẾN

(Trường Tiểu học Bà Triệu II. Ng-văn-Thoại Cholon)

Quản đốc : NGUYỄN VĂN SÂM

Võ Đường TRƯỜNG - SƠN

VÕ THUẬT LÂM KINH VÀ THIẾU LÂM

1-1-1970 Khai giảng khóa mới Tự Vệ và căn bản : Sáng — Chiều — Tối do Võ sư NGUYỄN NHIỀU và LÊ CÔNG đảm nhận.

Ghi tên : 149/3 và 170/3 Hùng Vương, Hàng Xanh — GIAĐỊNH.

Toán Lý Hóa Nhị và Nhất AB

2-1-70 : GIÁO SƯ TRẦN CAO LỘC
84 Ký Con — Saigon — Luyện Thi Tú Tài I và II

NHÂN DỊP LÊ GIÁNG SINH 1969 — TỪ THỨ TƯ 24-12-69

HÃNG PHÚC HƯNG FILMS HÂN HẠNH TRÌNH BÀY CÙNG QUÝ VỊ TẠI 2 RẠP :

HƯNG ĐẠO ★ NAM QUANG

Máy Lạnh Tối Tân — Chợ-Đũi

Một cuốn phim Võ hiệp Giang hồ được lồng trong cảnh Triều đình loạn lạc Vua chúa hôn đa... với những trận chém giết dữ dội giữa 2 phe Trung và Nịch trong giới võ lâm can thủ...

HỘ LONG SONG HIỆP

Với VƯƠNG NHUNG, PHẠM LĂNG, DƯƠNG DƯƠNG, CÁT THÀNH

— Cốt chuyện gồm đầy trung cang nghĩa khí của chốm tôi trung đốc lòng bảo quốc phò quân vương... bôn đào khắp giải giang san vì bon gian thần cầu vinh bán nước cho loài Phiên bang bạo ác...
— Xua quân ngự lâm cùng bề lộ cần đã truy đuổi Thượng Hoàng, bỗ ngại vàng chạy tới miền hoang đảo.
— Khiến cho 2 cô gái tuy quần thoa, phòng khuê bất xuất nhưng cũng dành một thầy một tớ, giả nam trang lên đường, tay kiếm tay khăn coi các chết nhẹ tợ lông hồng, cứu giả, giết kẻ gian nịnh gây nên lâm cảnh máu chảy thịt rơi...

CUỐN PHIM GIẢI TRÍ XỨNG ĐÁNG VÀO DỊP GIÁNG SINH

Màn ảnh đại vĩ tuyến Tiếng Trung Hoa
Màu Eastmancolor Phụ đề Việt Hoa Anh

Lớp chữ nho

V.N.V.H. MIỄN PHÍ

Nhóm Việt Nam Văn Hiến sẽ tổ chức một lớp dạy chữ Nho miễn phí theo phương pháp mới, chỉ sau một giờ hướng dẫn người học đã tự viết được chữ Nho và đọc được sách chữ Nho. Học vào ngày Chủ Nhật từ 15 giờ đến 18 giờ. Ghi tên nhập học chiều ngày 28-12-69 tại 55 Cao Thắng Saigon.

Lớp Hàm Thụ : thư về TK 3711 Nguyễn Cảnh Chân Saigon (có kèm tem trả lời).

2-1-70 mở TOÁN LÝ HÓA

● Đệ LỤC — NGŨ — TỨ — TAM — NHỊ AB — NHẤT AB
★ Luyện thi Tú Tài I và II (tóm tắt giáo khoa, chuyên bài tập, giải đề thi, A và B học riêng)
Ghi tên tại trường ĐỨC HẠNH, 135 Trần qui Cáp Sg.

5-1-70 Luyện thi Đệ Ngũ Kỹ Thuật «Nguyễn Phan»

★ Khóa 26-8-69 chiếm 3 THỦ KHOA : Cao Thắng, Nguyễn Trường Tộ và Phước Tuy.
★ Ghi tên : NGUYỄN KHUYẾN 68 Lê văn Duyệt SG
VĂN KHÔI 253 Ng. Thiện Thuật SG

5-1-70 LỚP TỐI BỔ TÚC

TOÁN, LÝ HÓA, SINH NGỮ (Thất, Lục, Ngũ, Tứ)

● VĂN KHÔI, 253 Nguyễn Thiện Thuật Saigon

Toán Lý Hóa Đệ Nhất AB

3-1-70 Chiều 4 giờ : Toán : ông Đại
Tối 7 giờ : Lý Hóa : ông Vỹ
TRƯỜNG SƠN 129 Lê văn Duyệt Saigon

VIỆT NAM CỘNG HÒA
ĐÔ THÀNH SAIGON
Sở Tài Chánh

Lời Rao Đấu Giá

(Kỳ Tư và chót)

TÒA ĐÔ CHÁNH SẼ MỞ CUỘC ĐẤU THẦU KHAI THÁC HOA CHI VỀ NĂM 1970 CÁC CHỢ ĐÔ THÀNH SAU ĐÂY :

TÊN CHỢ	Giá căn bản	Ký quỹ tạm (1/10 giá căn bản)
QUẬN 2		
Chợ Bến Thành	19.245.000đ00	1.600.000đ00
— Cầu Kho / Cộng Hòa	1.497.000đ00	130.000đ00
— Thái Bình	2.500.000đ00	210.000đ00
QUẬN 3		
Chợ Bàn Cờ	1.947.000đ00	170.000đ00
— Đũi	750.000đ00	70.000đ00
— Vườn Chuối	1.700.000đ00	140.000đ00
QUẬN 4		
Chợ Xóm Chiếu	3.220.000đ00	270.000đ00
QUẬN 6		
Chợ Bình Tây	21.918.000đ00	1.830.000đ00
QUẬN 7		
Chợ Bình Đông / Rạch Cát	679.000đ00	60.000đ00
QUẬN 9		
Chợ An Khánh	250.000đ00	20.000đ00
QUẬN 10		
Chợ Chí Hòa	1.600.000đ00	140.000đ00
QUẬN 11		
Chợ Phó Cơ Điều	3.821.000đ00	320.000đ00

THỜI HẠN KHAI THÁC : Từ 1-1-1970 đến 31-12-1970.
TIỀN KÝ QUỸ THIẾT THỰC : 1/6 (một phần sáu) số tiền đấu được trọn năm.
NGÀY, GIỜ ĐẤU THẦU : 9 giờ ngày 27-12-1969
NƠI ĐẤU THẦU : Phòng Họp Tòa Đô Chánh.
NƠI XEM ĐIỀU KIỆN SÁCH : Sở Tài Chánh Đô Thành
ĐIỀU KIỆN DỰ CUỘC ĐẤU THẦU :

Những người muốn dự thầu phải nạp đơn xin phép tại Sở Tài Chánh Đô Thành 48 giờ trước ngày đấu giá. Đơn phải có chữ ký của hai người bảo lãnh.

Người dự thầu phải đích thân tham dự cuộc đấu thầu, không được ủy quyền cho người đại diện.

Những người ở Tỉnh khác đến dự thầu, phải có giấy chứng nhận của Tỉnh Trưởng sở quan cấp phát ghi rõ rằng đương sự có gia viên điền sản tọa lạc trong Tỉnh và của cải ấy không bị sai áp.

HỒ SƠ HỢP LỆ GỒM CÓ :
— Giấy phép dự thầu do Sở Tài Chánh Đô Thành cấp.
— Biên lai đóng tiền ký quỹ tạm do Tổng Nha Ngân Khố cấp.
(Không nhận ký quỹ bằng tiền mặt hay chi phiếu)
— Giấy gia nhập quỹ Bù Trừ (có thể nạp sau khi trúng thầu).
— Giấy chứng nhận không thiếu thuế do cơ quan Thuế Vụ cấp.
— Tờ cam kết phải đóng môn bài một lượt với tiền ký quỹ thiết thọ ngay khi trúng thầu.
— Giấy của chủng cho phép và hoàn toàn chịu trách nhiệm nếu người dự thầu là đàn bà có chồng.
— Tờ chứng nhận có bất động sản (ruộng, vườn, đất thổ cư hay nhà phố có bằng khoán đất sở hữu) không bị sai áp và trị giá từ mươi một đầu nhà thầu do chánh quyền sở tại cấp.
— Tờ bảo lãnh của hai người có bất động sản (ruộng, vườn, đất thổ cư hay nhà phố có bằng khoán đất sở hữu) tại Đô Thành và Tỉnh Lỵ Gia Định (Xã Bình Hòa và Xã Phú Nhuận) không bị sai áp và trị giá từ mươi một đầu bảo đảm việc trúng thầu do chánh quyền sở tại cấp. Tài sản chủ thầu và hai người bảo lãnh hợp lại bằng 2/3 giá căn bản.

Saigon, ngày 19 tháng 12 năm 1969.
Đô Trưởng Saigon
Đại Tá ĐỖ KIẾN NHIỀU

Đoàn KIM-CHUNG 5

TĂNG CƯỜNG : Cặp « bài trùng » vang danh khắp trời Âu Á : **Kim Chung, Bích Hợp**

TỪ TỐI THỨ BA 30-12-69 TẠI RẠP OLYMPIC

Trong vở Thi Ca Vũ Kịch Trung Hoa của NGỌC HUYỀN QUÂN và VẠN LÝ :

HÁN ĐẾ MỘNG KIẾN CHIÊU QUÂN

CHIÊU QUÂN CÔNG HỒ ◒ TRẠI CHIÊU QUÂN BÁO OÁN

Xin xác nhận hằng trăm «cú điện thoại và thơ» nhất định cặp KIM-CHUNG, BÍCH-HỢP có diễn chung với cặp «Bảo Biển» LỆ-THỦY, MINH-PHỤNG trong các vai sau đây : KIM-CHUNG trong vai Ông Vua đẹp mất vợ, BÍCH-HỢP Chiêu Quân, LỆ-THỦY Trại Chiêu Quân, MINH-PHỤNG Vua Hán Đế lúc mất ngôi, MINH-VƯƠNG Sứ giả Lưu quốc Trọng, KIỀU TIÊN Lâm Hậu, THANH-KIM-HUỆ Công chúa Phiên, HOÀI MỸ Vương Phi, THANH ĐIỀN Lý Lan, VÂN KHOE Vua phiên, QUANG-HỮU Mao Diên Thọ, HẢI-MINH Tô hợc Sỹ, VINH-QUANG Đạo sỹ, Hề HOA-HUYỀN Trung tín, Hề BA HỘI Thái Giám và còn nhiều vai nữa. Y phục Thượng Hải đẹp hơn cả sân khấu Hương Cảng chính cống ! Giá vé không tăng.

Đón coi : Buổi ban ngày đầu tiên của KIM-CHUNG, BÍCH-HỢP 3 giờ chiều 01 TẾT Dương lịch cùng vở HÁN ĐẾ MỘNG KIẾN CHIÊU QUÂN.

ĐÔNG - PHƯƠNG NGÂN - HÀNG

Vốn VN$ 100.000.000

TRỤ SỞ TRUNG ƯƠNG : 35-37 Đg Pasteur Saigon — ĐT : 90621 — 91259
CHI NHÁNH CHOLON : 1 Đại lộ Tổng Đốc Phương Cholon — ĐT : 51749
CHI NHÁNH ÔNG TẠ : 81 Đg Phạm Hồng Thái GiaĐịnh — ĐT : 90691

● Đảm nhiệm các Nghiệp Vụ Ngân Hàng và Trương Mục Tiết Kiệm.
● Trương Mục Tiết Kiệm hưởng lời 4% mỗi năm.

ĐƯỢC THAM DỰ CUỘC XỔ SỐ CHIA LỜI PHỤ MỖI TAM CÁ NGUYỆT CÓ QUÀ TẶNG KHI MỞ TRƯƠNG MỤC.

(ĐƠN GIẢN - NHANH CHÓNG - CHẮC CHẮN)

Nhân dịp Lê GIÁNG SINH 69 — Từ Thứ Ba 23-12-69

Hãng LIDO FILMS hân hạnh trình bày tại 3 rạp :

Eden★Quốc Tế★Kim Châu

(Máy Lạnh) (Thanh Bình cũ) Máy Lạnh) (Máy Lạnh)

Một tuyệt tác phần Siêu Đẳng được liệt vào hàng Đọc Đáo trong những cuốn phim Bản Sắng, Đắm Đa mà quý vị đã xem từ trước tới nay

7 WINCHESTER POUR UN MASSACRE

(7 TAY SÚNG GIANG HỒ)

Với những tài tử nổi danh về những vai trò Táo Bạo của màn bạc WESTERN Edd BYRNES, Guy MADISON, Louise BARRETT, Enio GIROLAMI

— Một cuốn phim Hoạt Động, Gây Cấn, với những cuộc chọn sống Tàn Bạo giữa 7 Tay Súng Giang Hồ của miền Nam nước Mỹ và những quân nhân miền Bắc giữa chốn Nam Bắc, phân tranh máu chảy.
— 7 TAY SÚNG GIANG HỒ, gan lì táo bạo không thể tưởng tượng.
— 7 TAY TUYỆT KỸ THÂN SÁU bắn nhanh như chớp và bách phát bách trúng.
— 7 TAY YÊN HÙNG đánh mạnh như thiên lôi đã, giục người nhìu thiên thần.
— Một cuốn phim Bản Sắng, giục người Sài Nắc luôn luôn lăm run, chuyển từng cơn mãn bạc và không khí cơ hồ như đang chết vì mùi thuốc súng... chắc chắn vì cam đoan không làm phụ lòng quý vị mộ điệu.

TECHNISCOPE — NÓI TIẾNG PHÁP
TECHNICOLOR — PHỤ ĐỀ VIỆT - HOA

Rạp QUỐC TẾ (Thanh Bình cũ) đã hoàn toàn chỉnh trang Máy Lạnh cực lạnh, ghế hoàn toàn mới, âm thanh ...